

občinski poročevalec

Domžale, 17. III. 1989, letnik XXVIII, št. 5

Glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva Domžale

ZA zdravstvo
po meri ljudi;

ZA življenje
po meri človeka;

ZA šolstvo
po meri otrok

aktualno

Potrebna in pomembna skrb

Svet za vprašanje družbenoekonomskega in političnega položaja žensk pri OK SZDL Domžale se je tokrat lotil zdravstvene teme. Na posvetu so sodelovali tudi delavci Zdravstvenega doma Domžale...

Običaj je že, da v sklopu aktivnosti sveta vsako leto v občinski frontni organizaciji pripravijo posvet, vsakič na drugo tematiko. Zdravstvena je izredno pomembna, četudi se je pokazalo, da problem zdravstvene skrbi za ženske in otroke vendarle ni tako velik, kot se je sprva zdelo. Udeleženci posveta, predvsem pa zdravstveni delavci, so dodobra očrtali stanje te specifične, vendar za našo občino pomembne oblike zdravstvenega dela. 54 odstotkov od vseh zaposlenih je namreč žensk! Ocenili so, da je zdravstvena osveščenost med ženskami vse boljša, prav nič manjša pa ni tudi med kmečkimi ženskami. Preventiva se vse bolj uveljavlja.

Predstavniki kmečke zveze je poudaril, da je velik del kmečke populacije brez rednih zdravniških pregledov (nekateri celo 15 let), zagotoviti pa je ob tem treba tudi kontinuirano skrb pri zagotavljanju zdravstvenih pregledov kmečkih žensk.

Položaj v domžalskem zdravstvu nasploh ni lahak, bremenijo ga 3 milijardne terjatve Univerzitetnega kliničnega centra, iztrošenost naprav in podobno.

Oprema za različne ginekološke preiskave je iztrošena: nov aparat za ultrazvok stane kar 50.000 dolarjev, nakup pa bo treba zagotoviti. Ob podatkih o zdravstvu je bilo na posvetu predloženo tudi precej podatkov o socialnih razmerah v naši občini. Nekateri primeri so prav pereči, center za socialno delo se po mnenju zdravstvenih delavcev preveč usmerja v administrativna opravila in pisanje različnih poročil, na terenu pa se dela malo.

Kljub vsem na posvetu nakazanim vprašanjem pa lahko ugotovimo, da zdravstvena skrb za zdravje žene in otroka, ki so ga vzeli pod drobnogled ni slaba, da pa je vendarle osnovna naloga, da zagotovimo vsaj za naprej boljše pogoje za to obliko zdravstvenega varstva.

Na posvetu, ki ga je pripravil Svet za družbenoekonomski in politični položaj žensk so spregovorili

tudi mnogi zdravstveni delavci, saj je bila tema posveta zdravstvena skrb za ženo in otroka.

**ZA zdravstvo
po meri ljudi;**

**ZA življenje
po meri človeka;**

**ZA šolstvo
po meri otrok**

Smo proti mitingom . . .

Predsedstvo OK SZDL Domžale v imenu delovnih ljudi in občanov občine Domžale podpira stališča Republiške konference SZDL in mestne konference Ljubljana, da mitingi le zaostrujejo mednarodne odnose in zato vse poskuse njihovega organiziranja zavračamo. Obsojamo tudi prekinitve ekonomskih odnosov, ki temelje na političnih opredelitvah.

Zavzemamo se za sodelovanje in sožitje med narodi na enakopravnih osnovah.

OK SZDL Domžale

OBČINSKA KONFERENCA ZSMS DOMŽALE
DELAJSKO KULTURNOUMETNIŠKO DRUŠTVO
SVOBODA MENGEŠ VABITA

NA MEDNARODNO FOLKLORNO PRIREDITEV
NA KATERI SE BOSTA PREDSTAVILI

**FOLKLORNA SKUPINA
»BERI BALOG ADAM« IZ
MADŽARSKEGA MESTA
KÖRMEND**

IN
**FOLKLORNA SKUPINA
DKD SVOBODA MENGEŠ**

PRIREDITEV BO:

PETEK, 31. marca 1989 ob 20. uri v DELAVSKEM DOMU NA VIRU

SOBOTA, 1. april 1989 ob 20. uri v KULTURNEM DOMU V MENGŠU

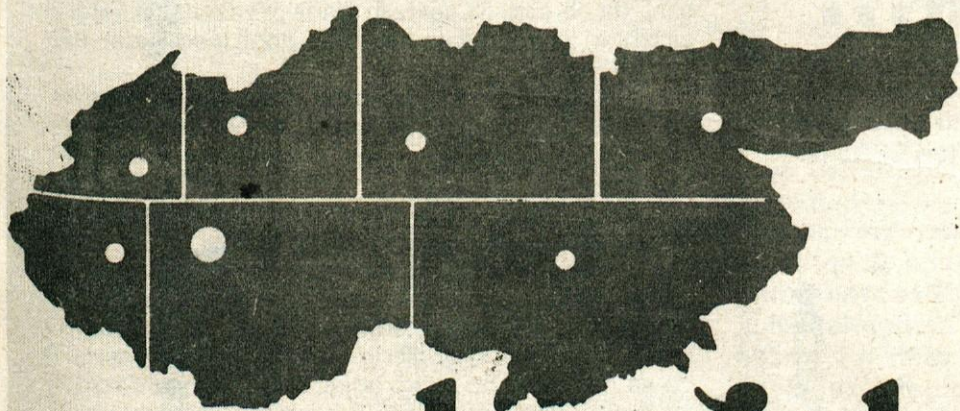
Vstopnice so v predprodaji:

Vir: Emona Market

Domžale: prodajalna »Tobak« pri občini, OK ZSMS Domžale, Ljubljanska 70/II.

Mengeš: Trgovina Škrnicelj
»Tobak« Mengeš

in uro pred pričetkom predstav!

domžalske združene moči

samoprispevek 2.4.89

Praznik na Limbarski

Nedelja, 5. marca je bila sončna. Ne toliko v dolini, kolikor je bilo več sonca nekoliko višje. Tudi na Limbarski gori, ki so jo organizatorji letošnjega praznovanja dneva žensk — 8. marca določili za mesto srečanja.

Na pobudo Krašenskih športnih delavcev ter ob pomoči in soorganizatorjih prireditve (OK SZDL Domžale, Občinski svet ZSS, moravska krajevna skupnost in društva) je bila na vrhu Limbarske gore pripravljena imenitna javna prireditev.

Glasbeno dobrodošlico udeleženkam (in tudi udeležencem), ki so se zgrinjali na Limbarsko goro iz krašenske in moravske strani, so zaigrali člani godbe na pihala iz Moravč, uvodne pozdravne besede pa je izrekel Maks Jeran, predsednik OK SZDL Domžale, nato pa so prireditve vzeli v roke mladi glasbeniki (ansambla Mladi Kovinarji in Moravski kvintet), recitatorji ter Boris Kopitar, ki je z improvizirano sproščeno besedo prispeval svoj delež k lepi kulturno-družabni prireditvi. Vsi udeleženci (bilo jih je več kot 1000) so mnenja, da prireditve mora ostati, saj je ne le lepa obogatitev praznovanja dneva žensk, temveč tudi priložnost za pričetek telesnih rekreacijskih aktivnosti na vrhovi pomladi.

Svoj delež k uspešni prireditvi so pridale tudi prijazne Moravčanke iz bližnje gostilne, koder so po res zmernih cenah poskrbeli za ti-

Prvič dobrodošlica ob 8. marcu na vrhu Limbarske gore. Nagelj za voščilo in šilce močnega za zdravje.

sto plat, ki je ob takih prireditvah tudi potrebna.

Med udeleženkami smo poiskali nekaj tistih, ki so bile o prireditvi pripravljene kaj povedati:

Jožica Hribar, delavka:

Tu na gori je prečudovito. Ko smo šli jutraj iz Domžal na pot je bilo megleno vreme, pa so se že proti Dobu megle razkale in tako smo nagrajene poleg nageljne še s tako čudovitim dnevom. Čestitke organizatorjem in pobudnikom za misel.

Jerneja Založnik, uslužbenka:

Sprva nisem hotela nikamor, ko pa sem se na prigovarjanje moža odločila, mi ni bilo več žal. Vesela sem cvetja, prijaznih ljudi in lepega dogodka tu gori na vrhu naše občine. Z veseljem se bom tudi prihodnje leto udeležila prireditve, pa še sodelavkam v tovarni bom svetovala naj pridejo...

Vera Simonšek, ekonomski tehnik:

Pa je res, da smo doslej praznovali dan žensk — 8. marec samo s popivanjem, veseljačenjem v zaprtih, zakajenih prostorih. Vse drugače je na svežem zraku, tu gori na vrhu hriba prejeti nageljšek. Vesela in srečna sem. Pa toliko pomladanskega cvetja na poti sem gor sem videla — teloha, žafrana in drugih rožic. Po preživetih zimah je to zame pravi navdih.

Praznik na Limbarski se je izšel v prijetno planinsko praznovanje z glasbo dveh ansamblov, imenitnim razpoloženjem številnih udeležencev ter z obljubo: Drugo leto spet!

Branka Mulec, specialni pedagog:

Resnično sem prijetno presenečena nad odzivnostjo te prve prireditve ob dnevu žensk. Vesela sem, da sem se odločila, da ta nedeljski dan prebijem v tem lepem naravnem okolju. Mislim, da je taka oblika praznovanja tisto pravo, kar bi morali najti tudi pri organiziranju drugih stvari...

Limbarska gora je prav idealno mesto za pouk o naši občini. Vidi se na vse strani: kot na dlani je Moravska dolina, Črni graben, ravšina proti Ljubljani, v daljavi pogled obstane na Triglavu. Le zakaj se ljudje ne odločijo v večji meri za izlet sem gor?

Simona Dolenc, trgovka:

Tu blizu sem doma, pa me je na to praznovanje prignala, skupaj s fantom, samo radovednost. Žal mi ni, saj vidim same vesele obraze. Boris Kopitar je zelo dobro razpoložen, to svojo dobro voljo pa je prenesel tudi na nas. Imam samo eno pripombo: zakaj niste prej poskrbeli za obveščanje, saj sem tudi sama zvedela za to prireditev šele v soboto...

Francka Urnkar, gostilničarka na Limbarski gori:

21 let sem že gostilničarka tu gori. Odprto imam ob sobotah in nedeljah, pa med prazniki. Hrano, pijačo naredim po nizkih cenah in se trudim, da bi bil obisk kaj večji. Gostom, ki jih je kakšno soboto le 5 ali 6 ponudim govejo juho, obarvo, ajdove žgance, pečeno, vse leto imam suhe klobase s hrenom. Lepo je tu gori, ko bi bilo le obiska kaj več. Kaže, da se ljudje raje zadržujejo v dolini, ker je to bolj »komot«.

Spremembe slovenske ustave:

Hočemo racionalne, učinkovite in čiste rešitve

Počasi, pa vendar nezadržno prihaja do pomembnih družbenih sprememb. Z usmeritvami novega mandatarja ZIS postajajo obrisi gospodarske reforme vse jasnejši, vrsta novih predpisov pa že pomeni prve korake k sodobnejši organiziranemu gospodarstvu.

Politični sistem se stresa pod pritiski raznobarnih konceptov političnih reform, ki jih ponujajo, pa tudi vsiljujejo politične organizacije, nova gibanja in zveze. Rekli bi lahko, da iščemo nov projekt socializma, saj se nekatere dosedanje temeljne ideološke predpostavke in sistemske rešitve v praksi niso potrdile. Razlika v pogledih na prihodnost v posameznih delih Jugoslavije in mednarodne napetosti nam ta iskanja samo otežujejo.

Kaj v tem tavanju po poti k cilju, ki načeloma ni sporen, pomenijo predložene spremembe slovenske ustave?

Komisija skupščine SRS za ustavno vprašanje je namreč pripravila delovni osnutek dopolnil k slovenski ustavi. Pri tem je upoštevala ustavno načelo, da rešitve ne smejo biti v nasprotju z jugoslovansko ustavno ureditvijo in temeljnimi načeli ustave SRS, ki se v tej fazi ustavnih sprememb ne spreminjajo.

Jasno je, da zato ni bilo mogoče upoštevati vseh pripomb iz javne razprave o amandmajih k zvezni ustavi.

Ljudje so takrat jasno in glasno povedali, da hočejo novo, moderno in kratko ustavo, ki bo omogočila prehod SFRJ v družbo 21. stoletja. Ta zahteva zaenkrat ostaja neizpolnjena, čimprej pa se je treba naloge lotiti. Kljub temu pa je očitno, da je slovenska ustavna komisija, ob tem pa je seveda večji del dopolnil prepisala iz zveznih amandmajev, iskala tudi nekatere izvirne rešitve. Kaj naprimer storiti s samoupravnimi interesnimi skupnostmi, ki že kar nekaj časa težko zagotove kvorum in ki, tako menimo mnogi, praktično o ničemer ne odločajo več. Zvezna ustava še predvideva obvezno

ustanavljanje SIS (za najpomembnejša področja družbenih dejavnosti), slovenska pa prepušča obveznost ustanavljanja SIS tako na področju družbenih dejavnosti kot na področju materialne proizvodnje zakonom. Poleg tega pa dopolnila dajejo skupščinam DPS možnost, da zagotove obvezno javno financiranje ustavno in zakonsko zagotovljenih pravic in skupnih družbenih potreb (npr. šolstvo, zdravstvo...). Saj je že dolgo jasno, da je nesmiselno ohranjati takojmenovano »svobodno menjava« med izvajalci in uporabniki, če morajo biti določene pravice osnovne socialne varnosti, zdravstva, šolstva itd. zagotovljene vsem ljudem v Sloveniji. Zato je nesmiselno obvezno ustanavljanje SIS na teh področjih. Če nas morda ideološka nostalgija veže nanje in jih zato nočemo vreči iz sistema, jih ohranimo le tam, kjer se bodo uporabniki in izvajalci res lahko svobodno dogovarjali o obsegu dejavnosti (npr. telesna kultura, kultura itd.).

Za racionalnejše, učinkovite in čiste rešitve se moramo zavzeti tudi na področju volilnega sistema. Predvideni sta dve varianti: po prvi se delegati volijo neposredno na tajnih volit-

vah, po drugi pa ohranjamo ves sedanjí sistem delegacij in konferenc delegacij. Gotovo niso sprejemljive kombinacije delegacij in stalnega delegata izvoljenega neposredno s tajnim glasovanjem. Eno ali drugo, če bi imeli oboje, bo odgovornost še težje definirati. Prepričan sem, da ljudje hočejo sami izvoliti svojega predstavnika v skupščini občine, pa mu recimo delegat, odbornik ali poslanec, takega ki ga pozna, mu zaupajo in ga bodo lahko klicali tudi na odgovornost (individualno, ne pa kolektivno), če ne bo deloval v skladu z njihovimi interesi! Če bomo na neposrednih tajnih volitvah, med več kandidati volili

delegat (poslanec?) za zbor občin in zbor združenega dela skupščine SRS, zakaj torej ne bi ljudje na isti način izvolili tudi svojih delegatov (odbornikov?) v zbor KS in zbor združenega dela občinske skupščine. Ustavna dopolnila ohranjajo tudi družbenopolitične zbore, čeprav leti nanje mnogo očitkov, češ da pomenijo nezapupnico delegatom temeljnih skupnosti in da njihovo posganje v skupščinsko odločanje za zaščito samoupravnega družbenopolitičnega sistema ni več potreb. Tudi v naši občini smo v razpravi o amandmajih k zvezni ustavi menili tako, saj morajo družbenopolitične organizacije delovati pred-

vsem v temeljnih okoljih.

Med izvirne rešitve v dopolnilih sodijo tudi odprava skoraj vseh omejitev za zasebno delo, možnost uvedbe javnega posojila, odprava smrtnih kazni za kaznivá dejanja po republikanskem kazenskem zakonu in črtanje ustavnega določila, da je vera »zasebna« stvar, kar pomeni, da jo človek lahko izpoveduje tudi javno.

Ne vem, če bi za izvirne šteli predloge, ki prenašajo pristojnosti z občine na republiko (npr. na področju urejanja prostora), saj močno spominjajo na težnje po krepitvi federacije ob sprejemanju zveznih amandmajev, sploh pa postaja položaj in sloga občine, pa

tudi krajevne skupnosti v si mu vse bolj nejasen. Prav vprašanje se moramo v razpravi v občini lotiti najbolj resno.

Ob prebiranju veljavne ustave (tako zvezne in slovenske) človek dobi občutek, da je sana za pretekli čas, saj jo formni gospodarski in politični procesi krepko prehitvajo. To brez dvoma velja tudi za meljna načela ustave, ki postajajo ovira za radikalnejše spremembe! Zato ne preseneča predlogi, da naj bi posegli v temeljna ustavna načela (npr. črtali naj bi vodilno vlogo ZK v SZDL saj sicer ni mogoče govoriti o prenehanju SZDL).

M. Jeran

Korak k neposrednim volitvam

Po volji ljudi...

2. aprila bomo na referendumu odločali o kandidatu za člana Predsedstva SFRJ iz SR Slovenije.

V občini Domžale bo v nedeljo, 2. aprila na voliščih kot kaže kar živahno. Glasovali bomo na referendumu o občinskem samoprispevku, o krajevnih samoprispevkih v vseh KS (razen KS Lukovice) in izbirali kandidata za člana predsedstva SFRJ iz Slovenije predvidoma izmed treh, ki še ostajajo v volilnem »boju«. To so Marko Bulc, Janez Drnovšek in Gojko Stanič.

V razpravah o tej novi rešitvi, ki se približuje neposrednim volitvam je bilo veliko različnih, celo nasprotujočih si mnenj, od povsem odklonilnih češ, da je ta poskus demokratizacije volilnih postopkov nesmiseln in neracionalen, do takšnih, ki so prepričani, da je treba na ta način ljudem omogočiti neposredno odločanje o svojih najvišjih predstavnikih. Gotovo je nekaj pomislekov na mestu, saj že kandidacijski postopki tistim, ki to želijo, zagotavljajo možnost, da povedo svoje mnenje o kandidatih na temeljnih kandidacijskih konferencah. Žal pa so bile tudi v naši občini kandidacijske konference v krajevnih skupnostih sla-

bo obiskane, saj udeležba praviloma ne obsega 20 odstotkov volilcev. Odgovoriti na vprašanje zakaj je tako, ni lahko, dejstvo pa je, da ljudje s potekom in rezultati niso bili zadovoljni. Mnogi so še vedno prepričani, da ob zadnjih volitvah člana predsedstva SRS ni bil izbran za kandidata tisti, ki je dobil med ljudmi največ podpore.

Nenazadnje pa vsesplošna družbena kriza še kako vpliva na razpoloženje ljudi in na odklonilen odnos do »grde politike« in mnogih pogosto neplodnih sestankov.

Zato mislim, da je treba opraviti tudi ta poskus pred uvedbo neposrednih tajnih volitev, ki so edina prava čista rešitev, ni pa mogoče, dokler veljavna ustava določa, da člana predsedstva volí republiška skupščina. Kandidate smo spoznali, predstavili so svoje programe in poglede na našo prihodnost, tako da se najbrž ne bo težko odločiti za pravega. Nesporo gre za pomembno odločitev, saj bo član predsedstva iz Slovenije (zamenjal bo Dolanca) takoj postal tudi predsednik predsedstva SFRJ. V napetih mednarodnih odnosih pa ni vseeno, kako smo našega predstavnika v vodstvu države izbrali. Predvsem za to ne, ker dobivamo iz nekaterih drugih jugoslovanskih okolij očitke o neligitimnosti slovenskega vodstva, ki jih grade na trditvah, da je slovenski narod dober, vodstvo pa slabo in da med ljudmi nima podpore.

Torej pri referendumskem odločanju o kandidatu za člana predsedstva SFRJ iz SRS ne gre le za izbiro človeka, ampak tudi za ustvarjanje legitimnosti in trdne pozicije ter moči novega predstavnika na čelu federacije. Gre torej posredno tudi za podporo slovenski politiki, ki jo lahko plebiscitarno izrazimo z udeležbo na referendumu 2. aprila.

M. Jeran

Vse člane društva nekadilcev ter tiste, ki jim ni vseeno kakšen zrak diha,jo, vljudno vabimo na

OBČNI ZBOR DRUŠTVA NEKADILCEV DOMŽALE, ki bo 22. 3. 1989 ob 18. uri v konferenčni sobi Sob Domžale.

Vljudno vabljeni!

45—let od tragedije na Oklem

Na tej spominski prireditvi je spregovoril eden od preživelih udeležencev bitke na Oklem Franc Zupančič-Marjan. S pretresljivo pripovedjo o tragičnih okoliščinah tragedije je obudil spomin na žrtve okelskega poboja partizanov.

Ob 45-letnici tragedije na Oklem se je na tem mestu zbralo mnogo občanov in mladine, ki so počastili spomin na 72 padlih. To število je hkrati največje število padlih na enem mestu v domžalski občini. Zaradi žrtv, spomina nanje in vrednot, za katere so padli, bodo tradicije NOB med nami vedno žive. Na spominski svečanosti, za katero so ihanski šolarji pripravili kulturni spored, so k spomeniku položili venec.

Kare C-15 Domžale Center buri občane

Načrtovana gradnja v centru mesta, ki so jo delovno poimenovali C-15 buri občane. Da bi razgrnili vse relevantne informacije, so v krajevni skupnosti Slavka Šlandra pripravili dvoje informativnih sestankov, na katera so povabili člane skoraj tisoč gospodinjstev. Sestankov so se udeležili tako projektanti, delavci upravnega organa, Razvojnega zavoda, predstavniki DPO v krajevni skupnosti in drugi. Gotovo je, da predvidena gradnja buri občane.

Že na prvem sestanku občanov ob koncu januarja (26. 1. 1989) so občani na predvideno novogradnjo podali nekaj pripomb:

— za obstoječe stolpiče je zagotovljeno premalo parkirnih mest

— ker se ne ve kdaj bo za to sosesko zgrajen nov vrtec, občani predlagajo, da se obstoječemu vrtcu zagotovi potrebne zelenice in da bo zgrajeno otroško igrišče;

— prouči naj se ukinitve ali sprememba predlaganega vхода v nove podzemne garaže PM. S tem ti ugodili tudi stanovanjci stolpiča Kamniška 11, ki jih že sedaj moti prevelik promet.

— komu so stanovanja namenjena? Domžalčanom ali priseljencem, kaj je z otroškimi vrtci, kaj je s šolami, kaj je z zdravstvom, preskrbo občanov in ali to pomeni že tudi nov samoprispevek Domžalčanov za izgradnjo teh objektov?

— pri gradnji Postaje milice je bil po informaciji občanov blok Kamniška 11 oškodovan za 287 m² zelenice. Upravni organ naj to preuči in poda ustrezno rešitev.

Predvidena gradnja vsegaor pomeni temeljit poseg v center mesta, zato ljudem, ki v njem živijo ni vseeno, kako z gradnjo bo. Da bi občanom pomagali, so naročili izdelavo make-te, ki bo omogočila pogled na novo zazidalno območje.

Projektant ing. Popović je natančno obrazložil osnutek C-15, sledila pa je razprava občanov. Le-ti so posredovali precej pripomb:

— ob Kamniški cesti, novem izvoznem pasu je potrebno narediti zvočni zid;

— zakaj je objekt toliko odmaknjen od cestišča Ljubljanske ceste in s preveliko zelenico pred blokom ob Ljubljanski cesti; zgradba naj bo čim bližje ceste, zelenica pa naj ostane za novim blokom SPB-3 in obstoječim rdečim blokom, kjer bo ostala čistejša in nezaprašenja;

— obvezno je potrebno v načrt soseske C-15 vrisati otroško igrišče, saj bo dosedanje igrišče odvzeto, mogoče planirati večnamensko asfaltno ploščad;

— obvezno je potrebno zagotoviti dovolj parkirišč za sosesko v Kamniški ulici, še posebej glede na novo PM, ki nima parkirišč niti za službena vozila ali vozila zaposlenih milicnikov, istočasno pa zagotovi

viti dovolj parkirišč tudi za stanovalce v 4 stolpičih v Kamniški ulici;

— zahtevajo, da se dokončno spremeni načrt glede uvoza v garaže pod novimi objekti in obstoječe Kamniške ulice;

— ali je gradnja SPB 3 spet namenjena za prodajo za trg in ali to pomeni novo obremenitev sedanjih živčevih občanov na tem območju (ZD, vrtci, šole, itd.).

— Občani predlagajo, da se območje DOMŽALE CENTER C-15 razširi še na cono Helios, Ljubljanska 114, ker že več let ni rešen problem parkiranja osebnih avtomobilov. Delavci, poslovne stranke in tovarna vozila, ki prihajajo v DO Helios v dopoldanskem času zasedejo vsa parkirišča, ki so last in namenjena za potrebe stanovalcev v obstoječih blokih. Iz navedenega razloga občani zahtevajo, da se ta problem čimprej reši in priloži DO Helios, da uredi parkiranje za svoje potrebe.

— Ulico Nikola Tesla je potrebno vključiti v investicijski program v primeru gradnje SPB 3 vključno z javno razsvetljavo.

— Občani zahtevajo, da se predlagana varianta izgradnje SPB 3 — višina zniža za 1 do 2 etaži.

— Občani predlagajo, da se za potrebe občanov, ki bodo prihajali v poslovne prostore SPB 3 žrtvuje del bogate zelenice za dve vrsti parkirnih mest ob Ljubljanski cesti.

Vprašanja ...

— Občani so se zanimali in postavljajo vprašanja poročevalcem predstavnikom Sob Domžale, kdaj se bo pričelo z gradnjo SPB 3; kakšna je dinamika gradnje; kaj je z odkupom stanovanjskih hiš in parcel v lasti občanov, ki so predvidene za rušenje; kje so te nadomestne parcele?

— Kdaj se bo pričelo z izgradnjo deteljice in ali je z osnutkom ZN Domžale CENTER C-15 kjer je vrisana deteljica to tudi dokončna lokacija te ceste.

— Kje bodo zaklonišča in koliko jih bo?

— Kako bodo financirane, koliko je je do sedaj zgrajenih in kako je bil porabljen denar za izgradnjo zaklonišč?

— Kdaj in kje bodo končno zgrajene javne sanitarije z WC?

Predlog novega izvršnega sveta

V novi Izvršni svet SOB Domžale so bili predlagani naslednji kandidati:

Ivica GOGNJAVEC, za podpredsednico Izvršnega sveta (neprofesionalno) — zadolžena za področje gošpodarstva

Branko HEFERLE, za podpredsednika Izvršnega sveta — zadolžen za področje negospodarstva in občinsko upravo ter za sekretarja Sekretariata za občo upravo (profesionalno)

Franc ARNUŠ, za člana Izvršnega sveta in sekretarja Sekretariata za ljudsko obrambo

Vito HABJAN, za neprofesionalnega člana Izvršnega sveta — zadolžen za komunalno in stanovanjsko gošpodarstvo

Janez KOVAČ, za člana Izvršnega sveta in predsednika Komiteja za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve ter varstvo okolja

Janez KRALJ, za neprofesionalnega člana Izvršnega sveta — zadolžen za gošpodarske zadeve in avtomatsko obdelavo podatkov

Andrej POČIVAVŠEK, za neprofesionalnega člana Izvršnega sveta — zadolžen za področje drobnega gošpodarstva

Marko ROUS, za neprofesionalnega člana Izvršnega sveta — zadolžen za gošpodarske zadeve

Alojz ŠTEPEC, za neprofesionalnega člana Izvršnega sveta — zadolžen za področje kmetijstva

Leon ŠTIFTAR, za neprofesionalnega člana Izvršnega sveta — zadolžen za področje družbenih dejavnosti

Vera VOJSKA, za profesionalnega člana Izvršnega sveta — zadolžena za krajevne skupnosti

Bogdan ZUPAN, za člana Izvršnega sveta in sekretarja Sekretariata za notranje zadeve

Ivan ZUPAN, za neprofesionalnega člana Izvršnega sveta — zadolžen za finančne zadeve

Janja ZUPAN, za članico Izvršnega sveta in predsednico Komiteja za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj

Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri Občinski konferenci SZDL Domžale je na svoji seji dne 9. 3. 1989 podal k predlagani sestavi Izvršnega sveta pozitivno mnenje.

Kaj pravijo občani v Zaborštu?

Občani, živeči v Zaborštu so glede na predvideno pozidavo imeli v februarju dva sestanka in sicer v prostorih KS Slavka Šlandra. Uvodoma so na prvem od obeh sestankov podprli program V. samoprispevka, središče razprave pa se je brž obrnilo v aktualnosti v zvezi s predvidenimi gradnjami v Zaborštu.

Na podano informacijo predstavnika Razvojnega zavoda Petra Pengala so občani podali precej pripomb, mnenj in zahtev. Le-te so povzete v alinejah:

— Zakaj niso bile upoštevane pripombe Zbora občanov in TO

Zaboršt (v predlaganem osnutku so bile upoštevane samo malenkosti).

Del spornega zemljišča v Zaborštu, ki ga nameravajo v bližnji prihodnosti pozidati. Zadeva »pozidali bomo Zaboršt« je dvignila med občani mnogo prahu. V današnji številki prinašamo nekaj njihovih mnenj, ki so jih izrazili na dveh zborih občanov.

Prejeli smo:

Skupščini občini Domžale

V Občinskem poročevalcu št. 3 z dne 17. 2. 1989 je bila objavljena vsebina odgovora na delegatsko vprašanje, ki so ga postavili v Krajevni skupnosti Dob o reševanju kadrovske problematike in o sredstvih, ki so bila za razreševanje te problematike namenjena in uporabljena. Iz vsebine odgovora (iz njega ni razvidno, kdo ga je pripravil) izhaja, da so se v obdobju 1968—1972 sredstva vlagala v tako imenovani kreditni sklad pri Kreditno hranilni službi Domžale. Iz tega naslova so bili dodeljeni krediti za individualno gradnjo in nakup individualnih stanovanj. Iz pregledane dokumentacije ni razvidno, kateri krediti so bili kadrovski: ločimo jih lahko le po imenih ljudi, ki so v tem obdobju opravljali določene funkcije (Remic Bogdan, Zajc Ivanka, Modrijan Milojka, Povž Ludvik).

Vsebinski odgovor, ki se nanaša na kredit, ki ga omenjeni odgovor opredeljuje kot kadrovskega, glede na imena ljudi, ki so v tem obdobju opravljali določene funkcije (Milojka Modrijan), ni točna. V tem obdobju nisem dobila nobenega kredita in tudi nisem opravljala nobene funkcije v občini Domžale.

V letu 1970 sem se prijavila na razpis za mesto referenta za premoženjsko pravne zadeve v upravi Skupščine občine Domžale. V razpisu je bilo za to delovno mesto ponujeno tudi družinsko stanovanje. Po takrat veljavnem zakonu sem morala opravljati pripravniški staž oziroma sem prejela osebnih dohodke pripravnika dve leti, to je do oktobra 1972. V letu 1971 sem dobila enosobno stanovanje v skladu s pravilnikom delovne skupnosti občinske uprave. Stanovanje sem v letu 1978 vrnila. V občinski upravi pa nisem dobila nikakršnega stanovanjskega kredita.

Zahtevam, da te podatke preverite in vaš odgovor na delegatsko vprašanje popravite in ta popravek objavite tudi v prvi naslednji številki občinskega poročevalca.

Milojka MODRIJAN
Šubljeva 13, Domžale

pozidavo plomb v obstoječem naselju

— zemljišča, na katerih naj bi stali novi stanovanjski objekti, naj se valorizirajo

— s tem osnutkom ZN Zaboršt se posega v prvo cono kmetijskih zemljišč

— sprejem zazidalnega načrta Zaboršt pomeni odvzem lastniške pravice, ker pozneje lahko povzroči spore in težave, ker lastniki zemljišč predvidevajo gradnjo objektov svojih potomcev.

Po daljši in burni razpravi so občani sprejeli sklep, s katerim predlagajo, da izvršni svet umakne sklep o javni razgrnitvi osnutka ZN Zaboršt, ke dolgoročni plan občine Domžale ni usklajen z obveznimi republiški izhodišči.

DELAJSKA UNIVERZA
DOMŽALE:
Inštruktorji, oglasite se!

Za redno in honorarno delo v AVTO ŠOLI
vabimo k sodelovanju več inštruktorjev.

Vloge z dokazili oddajte do 25. 3. 1989 na naslov:
Delavska univerza Domžale,
Kolodvorska 6.

B! želeli postati inštruktor v Avto-šoli

Ste preudarni, dinamični in hitrih refleksov?

Bi radi postali inštruktor v Avto šoli?

Rabimo vas, zato smo vam pripravljene povrniti stroške šolanja.

Oglasite se na Delavski univerzi Kolodvorska 6, Domžale.

Pisma bralcev:

Še enkrat o pozidavanju Zaboršta ...

V zadnjem Občinskem poročevalcu je izšel članek z naslovom: Kako bomo pozidavali Zaboršt?

Upam, da veste kaj se v Zaborštu dogaja po razgrnitvi zazidalnega načrta za Zaboršt in še se bo dogajalo. Zato mislim, da bi bilo prav, da bi izšel še en članek, ki bo opisal občanom vso resnico o nastalem sporu med občino in krajani Zaboršta.

Vedite, da so se krajani Zaboršta s svojimi podpisi množično uprli zazidalnemu načrtu. Mi smo za sodelovanje in za pametne rešitve, odločno pa smo proti izsiljevanju in usiljevanju, ki ga prinaša zazidalni načrt za Zaboršt.

Vem, da bodo na občini rekli, da to ni izsiljevanje in vsiljevanje, zato vas vprašam, kaj bi vi rekli meni, če bi po nekem načrtu prišel na vaš vrt in tam začel zidati??

Zakaj se vedno odloča mimo prizadetih občanov? Že dva načrta sta bila izdelana (tudi če gre samo za osnutek) je to stalo veliko denarja. Te osnutke smo zavrnili in tako vrgli veliko denarja v smeti, torej stran. Naj odgovorni nikakor ne mislijo, da mi ne vemo, kdo je to plačal.

Prizadeti krajani
Alojz Umek

GLAS MLADINE

»Akcija 25 poslancev« še vedno aktualna

O »akciji 25 poslancev« ste v tem glasilu verjetno že brali. Seveda ni naključno, da ravno mladi v Domžalah temu poskusu pred zatonom »prve slovenske pomladi«, posvečamo toliko pozornosti. Ravno Domžale so bile v začetku 70-ih let tisto izvršilno telo, ki je najostreje obsodilo omenjeno akcijo. Seveda vse tedanje obsodbe niso zrasle v njenih glavah. Bile so praktično le končni izvršitelj sodbe, ki jo je narekoval slovenski politični vrh.

Ali je bil poskus res vreden obsodbe?

Cene Matičič, tedanji poslanec Republiškega zbora Skupščine SR Slovenije iz Domžal, je v imenu 25 poslancev vložil kandidaturo dr. Ernesta Petriča za člana predsedstva SFRJ. Predlog skupine 25 poslancev je torej pomenil kandidiranje še enega člana, ob že znanih dveh — Markom Bulcem in Mitjo Ribičičem, ki ju je predlagala Republiška konferenca SZDL. Njihov postopek je bil povsem v skladu s 1. členom zakona o volitvah članov predsedstva SFRJ v SR Sloveniji, namen pa nadaljevanje procesa demokratizacije, uvajanje principa odprtih list (možnost izbiranja med večimi kandidati).

Obsodbe tega postopka so si sledile kot valovi v razburkanem morju: politična diverzija, udar proti politiki ZK, neupoštevanje »splošno priznanih poti preko SZDL«, akcija proti samoupravljanju, grebaštvo in še in še ... Najbolj je prišel do izraza očitek, da niso upoštevali poti preko SZDL.

Kako je potekalo evidentiranje v SZDL?

Glavna kandidata sta bila praktično že znana še preden se je začel postopek evidentiranja, tako so bili vsi nadaljnji eventuelni kandidati že predhodno postavljeni v drugorazredni položaj. V Sloveniji je v tem postopku sodelovalo le okoli 2000 ljudi, kandidata so verificirali v ozkih organih SZDL (na sejah OK SZDL, sejah IO SZDL in še ožjih izvršilnih organih). Iz dokumentov je evidentno, da občinske organizacije sploh niso evidentirale niti enega kandidata, pet možnih kandidatov (Marka Bulca, Ivana Dolničarja, Staneta Dolanca, Staneta Kavčiča, Mitjo Ribičiča) so evidentirala vodstva DPO v republikah. Izmed teh je predsedstvo Republiške konference SZDL na seji 28. 5. 1971 izbralo Marka Bulca in Mitjo Ribičiča.

Sredi prejšnjega meseca, točnejše 16. februarja, smo domžalski mladinci na odprti razgovor povabili Cene Matičiča in Toneta Remca (glavna, še živeča, akterja »akcije 25 poslancev«) za namenom, naj bi sedanjost javnost izvedla resnico o zgodnjih bitkah za demokracijo. Že odziv na ta razgovor je pokazal, da javnost res želi izvedeti resnico o »akciji 25 poslancev«, pa tudi o ostalih dogodkih »prve slovenske pomladi«.

Cene Matičič ne išče posamičnih krivcev, noče nobenega revanšizma, zahteva le poslansko rehabilitacijo, izbris madežev, ki so omadeževali njegovo do pred 17 let in pol trajajočo bogato družbeno-politično preteklost. To zahtevo pa lahko reši le domžalska skupščina, ki mu je leta 1971 izrekla nezaupnico, kar je seveda imelo za posledico izgubo poslanskega mandata. OK ZSMS Domžale je Matičiču izrekla polno podporo, to stališče pa tudi posredovala Skupščini občine Domžale. Kaj so, ali kaj mislijo ostali bo bržkone razvidno iz ugodne ali neugodne rešitve Matičičeve zahteve. Upamo le, da bo o tem soodločala tudi širša javnost in

Pogovora s Cenetom Matičičem in Tonetom Remcem, ki ga je organizirala OK ZSMS Domžale se je udeležilo okrog 100 poslušalcev, ki so z zanimanjem prisluhnili obema gostoma.

ne le ozke strukture najvišjih organov, v katerih so še vedno ljudje, ki so imeli v rokah žago, s katero so žagali vejo, na kateri so sedeli pobudniki »akcije 25 poslancev«.

Fundamentalistični socializem, ki je v 70-ih letih izbojeval zmago nad liberalci, tehnokrati in vsemi tedanjimi nepridipravi, kakor so jih imenovali, je v teh naslednjih letih pokazal vse svoje sposobnosti, katerih rezultati in dosežki se kar sami ponujajo: visoka inflacija, zadolženost, splošna demoralizacija, brezperspektivnost mladega rodu, zaskrbljujoče nizke življenjski standard, prava revščina itd. Tako pač ni mogoče več naprej, kar kažejo tudi zahteve demokratične javnosti, ki zahteva radikalnejše spremembe, pluralizacijo (ne le v smislu Kardeljevega pluralizma samoupravnih interesov), ampak pluralizma strank (za katerega tudi mladi vemo, da teoretično seveda ni najboljša rešitev, praktično pa je pokazal svoje dobre strani). Vse družbene ureditve, sistemi in režimi, vzpostavljeni v duhu socializma, najsibo z bolj ali manj neposredno sovjetsko pomočjo, ali pa po lastni poti, danes doživljajo globok zastoj in krizo. Zavedajmo se, da danes ne stojimo več pred vprašanjem svobode ali nesvobode, suverenosti in politične neodvisnosti (vsaj v pravnem smislu), temveč pred vprašanjem razvoja ali nerazvoja — v ekonomskem in tehnološkem smislu.

Kaj sta povedala Cene Matičič in Tone Remc?

»Dvojno srečo sem imel,« je rekel Cene Matičič, zdaj upokojenec, »da sem se učil parlamentarizma tedaj, ko je bil predsednik skupščine dr. Jože Vilfan, in je bil predsednik vlade Stane Kavčič (boljšega predsednika Slovenije doslej ni imela).« Prenehali so z avtomatičnim dvigovanjem rok in sklepanjem po vnaprej predvidenem načrtu. »Republiški zbor je bil pestro sestavljen, v njem pa precejšnje število ljudi z visoko in višjo izobrazbo, kar je pomenilo, da so znali misliti s svojo glavo. Nekaj je bilo tudi starih mačkov, nekaj prišlekov kot jaz. Kmalu smo se zavedeli, da obstaja skupina poslancev, ki deluje po starem, in druga, ki je želela posegati v sodobnejše tokove. V teh letih smo šele postali parlament, ki je večkrat zavrnil kakšno vnaprej postavljeno opredelitev. Primer: tedaj

smo prvič začeli uporabljati pojem inflacija. To je bilo nekaj povsem neznanega v naši družbi, skoraj prepovedana tema. Poslanci smo se vključevali v razpravo o gospodarskih teorijah, tako da je bil parlament šola, v kateri se je o teh stvareh prvič resno govorilo. Čeprav je bila tedaj inflacija le okoli deset odstotkov, smo dokazovali, da gremo po poti, ki nas bo čez toliko in toliko časa pripeljala do sto in dvesto odstotkov.«

Šlo je tudi za vprašanja financiranja nerazvitih (kot danes), za financiranje federacije (kot danes), finančno disciplino (tudi kot danes). Cene Matičič s pravico tistega, ki mu je razvoj dal prav, lahko prepričljivo trdi, »če bi nadaljevali začeto, bi bili danes na boljšem.«

Toda, kaj ko pa niso nadaljevali začeto, ker to nikomur ni bilo všeč. Namesto neodvisnega poslanca, ki se prepira z izvršno oblastjo, zahteva odgovore, ima »prosti« mandat (ni nujno vezan na bazo pri sleher-

nem koraku), je bilo treba vzpostaviti delegatski sistem občnih predstavnikov, nujno bolj odvisnih od strokovnih služb izvršnih teles in nujno manj avtonomnih pri hitrem odločanju.

Tone Remc, ki so ga v skupščino kandidirali študentje, je dejal, da je šlo poleg zaostritve ekonomskih vprašanj tudi za pomlad političnih institucij. Takrat se je zaostrišlo vprašanje, ali bo ZK še naprej ostala monopolna politična sila, ali bo morala spremeniti svojo vodenjsko vlogo. Skratka šlo je za projekt prenove slovenskega družbenega življenja. Porajale so se težnje po preseiganjih ozkih kadrovskih kuhinj, ter želje v postopke kandidiranja vpeljati skupščino, odprte sezname in več kandidatov.

(Zadnji naslov Kaj sta povedala Cene Matičič in Tone Remc povzemo po članku Mojce Drčar Murko, ki je bil objavljen v 7. številki Telexa).

Milan Pirman

Z volilne seje občinske konference ZSMS Domžale

Na volilni konferenci OK ZSMS Domžale, ki je bila 6. februarja 1989 v sejni sobi Skupščine občine Domžale, so bili za nove člane predsedstva Občinske konference ZSMS Domžale z večino glasov izvoljeni: Roberta Gomboc, Boris Grabrijan, Sandi Jerman, Edo Jelšnik, Jurij Kobal, Vanja Komazec, Tomaž Korošec, Jure Rifelj in Robert Špendl. Po glasovanju za člane predsedstva so delegati iz osnovnih organizacij ZSMS sprejeli še finančni plan Občinske konference ZSMS Domžale za leto 1989.

Bolj pomemben za nadaljnje delovanje mladinske organizacije v naši občini pa je bil sklep konference s katerim so delegati sprejeli novo organiziranost, oziroma sestavo Občinske konference ZSMS Domžale, po kateri so poleg predstavnikov iz osnovnih organizacij ZSMS, svoja delegatska mesta dobili tudi mladi iz vrst Zveze kmečke mladine, Zveze prijateljev mladine, študentov, gibanj in mladi iz verskih skupnosti.

Menimo, da je bil s tem storjen prvi korak v spremembah organiziranosti mladinske organizacije, ki naj bi v bodoče večji pomen dajala interesnemu združevanju mladih in ne samo delovanju mladine v osnovnih organizacijah, kot je bila to praksa do sedaj.

Sicer pa bo na mnoga vprašanja, ki se pojavljajo v zvezi s obstojem mladinske organizacije v taki obliki kot je le ta danes, odgovoril kongres ZSMS, ki bo sklican jeseni 1989.

OK ZSMS Domžale

Sekretar: Martin Grošelj

Ko se bliža konec

V minulih dneh smo bili priča svojevrstnemu paradoksu, ki dokazuje, da je na tem Balkanu možno prav vse. Medtem, ko so gladovno stavko rudarjev v Starem Trgu označili kot ofenzivo albanskih iredentistov, separatistov, nacinalistov itd., lahko skoraj milijon ljudi v Beogradu odkrito ruši ustavne temelje iz 1974 ter odkrito spodbuja k nacionalnim nestrnostim. V teh trenutkih pa so slovenski voditelji, ki so nastopili v javnosti, z izjemo Milana Kučana, nastopili v stari, preizkušeni maniri slovenske politike. To je preplašeno in boječe namesto, da bi se za svoja prej izrečena stališča postavili v bran. Kajti, če politika in politična javnost česa ne prenašata, je to nenačelnost lastnih politikov. Strahopetno spodbijanje repa, kot sta nam ga demonstrirala J. Stanovnik in J. Smole, postavlja pod resen dvom kako uspešno in do katere točke se bo Republika Slovenija znotraj jugoslovanske federacije borila za svoj koncept redefinicije pojmovanja socializma.

V razmerah kot pa se kažejo sedaj, ni več pomembna samo redefinicija pojmovanja socializma, temveč tudi redefinicija celotne idejne zasnove jugoslovanske federacije kot skupnosti več narodov in kultur. Ša najbolje so s tem v zvezi zapisali v zagrebški reviji »Danas«, kjer so jasno povedali, da je vzpostavljane večnacionalne države na osnovi etnične sorodnosti ena od največjih možnih bedarij, ki lahko obstajajo na tem širnem svetu. Dosti pomembnejše je v okviru kakšnih kultur so se narodi zgodovinsko socializirali in kakšni so sploh dejanski interesi, ki jih povezujejo. Zelo zanimiv je primer Švice, kjer trije narodi in ena narodnostna manjšina živijo skupaj že lep čas, pa imajo popolnoma drugače razvite oblike medsebojnega komuniciranja, kot je to v navadi v gorati deželi na Balkanu. To je predvsem posledica dejstva, da vsi pripadajo istemu kulturnocivilizacijskemu okolju in jih poleg tega povezujejo še stvarni interesi skupne eksistence, od katerih je najpomembnejši pretok in obračanje kapitala. Vse to pa je potem tista integrativna sila, ki združuje Švico. V Jugoslaviji pa je edina omemba vredna integrativna sila, pa naj zveni še tako cinično, JLA, kar utemeljuje povzročila močan dvom o sposobnosti te države, da preživi. Kajti, če ni dejanskega skupnega eksistenčnega interesa, kot je pretok in obračanje kapitala, ki ga očitno ni, kot potrjujejo sedanje odpovedi ekonomskega sodelovanja iz Srbije, potem so jezikovne sorodnosti daleč premalo, da bi odigrale vlogo integrativnega dejavnika znotraj jugobalkanske federacije.

Ob koncu bi rad opozoril na besede M. Kučana, ki je v povojni Jugoslaviji edini politik iz republike Slovenije v profesionalnem pomenu besede, da Slovenci smo za Jugoslavijo. Toda vsekakor ne za tako, kjer ti z grožnjami fizičnega ustrahovanja in ekonomske blokade omejujejo duhovno in materialno eksistenco.

JURE RIFELJ

Stran je pripravila komisija za informiranje in propagando OK ZSMS Domžale.

Ureja: Vanja KOMAZEC

Cenzura? Cenzura!

Kaj menite, obstoja pri nas cenzura tiska? Izkušnje iz ne tako davne preteklosti nam govorijo, da za neodvisnost tiska ne bi bilo pametno dati roke v ogenj. Prelahko je dvigniti slušalko in prijateljsko svetovati odgovornemu uredniku. Ali pa morda tudi užaljeno protestirati. Vroče novice pa se tako ali tako hitro širijo. Ima odgovorni urednik pravico prepovedati objavo članka? Brez dvoma. Na glavo mu lahko nakopljete tožbo in če so v članku laži, podtikanja, obrekovanja, upravičeno ukrepa. Kaj pa če ni laži, podtikanj in obrekovanj? To je jasno, odvisno od urednika, pa tudi od telefona, preko katerega nekateri izražajo svoj gnus. Vznemirjanje ljudi? Dajte no! Danes smo že vsi dokončno vznemirjeni. Pa tudi vsaka stvar, ki jo potlačimo, slej ko prej privre na dan z novo silo. Stvari se ne da popraviti tako, da preprosto ukinete vednost o njih. Dejstva so materialno vsak dan prisotna, ne glede na to ali se odtisnejo na papir ali ne.

Kako se torej izogniti cenzuri, ki je ni? Enostavno! Vklopiš avtocenzuro. Vedno si na liniji. Če izvohaš kakšno packarijo, se ji elegantno izogneš in problemov ni. Morda pa obstaja tudi druga možnost?! Omisliš si svoj časopis. Se bo zgodba ponovila? Sedaj je na tebi, ki si ne daš upogniti hrbtenice. Dokler pa niso vse naše hrbtenice neupogljive, bomo pač poskušali brati med vrsticami. Da nam le ne bi bilo treba brati med stranmi.

Sandi Jerman

Kocinice iz drugega nadstropja kletnih prostorov (malo za šalo, malo za res)

1. Mladinski kandidat za predsednika IS Domžale ni imel nobenih možnosti. Zaslovel je z vsem dobro znanim geslom: »Rad imam mleko«. Ko so to izvedeli domžalski gostinci so takoj formirali stavkovni odbor (vodil ga je NISSAN BB) in zagrozil z zaprtjem vseh oštarij. Konec: — mladinski kandidat ni šel skoz. (Smo preveč žejni!).

2. V Domžalah se je ustanovila sekcija mladih popotnikov z eno samo željo, da nas popelje v lepšo prihodnost — Hej, pojdite z nami! (pogoj, potrjen pasov in bencina do Celovca ali Trsta).

3. Pogovarjata se neidentificirani sekretar partije v eni od slovenskih občin in kandidat za predsednika predsedstva gospod Diareja in glej ga, sekretar partije pravi: Poglej kakšne norije počenjajo na zahodu. Ubogi reveži sploh ne vedo, da je gnili kapitalizem obsojen na propad in izginotje (po kapitalizmu v fevdalizem).

4. V Domžalah nam gre dobro. Da pa bi to pokazali vesoljni Sloveji smo za mandatary izbrali »ORENK« desca, čeprav ga krajevne skupnosti ne dajo. Med njimi je zelo priljubljen, saj je vedno vse »zrihtal« za njih. Pravilo, kaj pa več kdo pride na njegovo mesto. Ljudje razmišljajo ... (tudi o smetiščih).

5. V Domžalah bo V. samopri-spevek uspel 100 %. Ne verjame-te? Preberite si ankete na straneh Občinskega poročevalca številka 3 in 4. Pa naj bo še kdo proti, če je večinsko mnenje pozitivno. Za samopri-spevek po meri pač! (Tudi otročki smo ZA).

6. Ena kratka iz Mladine! Odce-pitev!

Neki revež je imel sifilis v zad-njem štadiju. Zdravnik mu je svetoval amputacijo. Zato se je odpravil k drugemu doktorju.

Toda tudi ta in vsi naslednji so trdili isto. Da ga je treba odre-zati. Iskal je toliko časa da je naletel na zdravnika, ki mu je zatrdil, da rezanje ni potrebno. Na vprašanje, kako to, da je di-agnozna sedaj drugačna, mu je povedal, da rezanje ni potrebno, ker mu bo SAM odpadel.

Zgodba nas uči kako kratko-vidni so tisti, ki trdijo, da je nuj-no da se Slovenija odcepi od ostale jugoslavije.

7. Pa še to!

Slaba je tista država, ko še Ci-gani bežijo iz nje in še slabša ti-sta država, kjer podpirajo javne umore in večerjajo z naročevalci smrti. (Homeini in Dizdarevič ne marata šničljev!)

8. Potem, ko je pomembni dom-žalski funkcionar izrazil gnus nad aktivnostjo predsednika mladine, je le-ta jadrno odvihral na posvet k šefu Solidarnosti Walensi in nadškofu Glampu, ter si privoščil še 14 dni aktivnega gnusenja po Poljski — moji de-želi presenečen. (gnus po meri funkcionarjev)

9. Ko se je na stavbi DPO-jev po-javilo nekaj nezaželenih plaka-tov je bilo v trenutku prepove-dano plakatiiranje na vratih. Po-novno se je izkazala Zdravstve-na skupnost Domžale in napisala obvestilo o prepovedi z našte-timi napakami. Po posredova-nju anonimnega slovnicaarja so v pičle pol ure umaknili stari na-pačni napis in izdelali ličen nov napis o prepovedi lepljenja ne-zaželenih plakatov (vsak pla-kat ima svoj konec.)

10. Ko je na nekem uličnem se-stanku v KS Slavko Šlander pri-šlo od verbalnega do fizičnega obračuna jih nekateri niso do-bro odnesli, oziroma so jih do-bro odnesli. (Tudi funkcionarje fronte tepejo, mar ne?)

»MLADINSKI« SRŠEN

NADALJUJEMO Z AKCIJO »NAJBOLJ PRILJUBLJEN DOMŽALSKI OBČAN«. Izpolnjene kupone še naprej pošiljajte na naslov: OK ZSMS Domžale Ljubljanska 70, p.p. 16, 61230 Domžale.

KUPON »NAJ« DOMŽALSKI OBČAN

Ime in priimek pošiljatelja:

Naslov:

GLASUJEM ZA:

Za zaupanje je treba nekaj več!

Se bo občinsko smetišče selilo iz Doba – v Dob

Nekatere pobude Krajevne skupnosti Dob so vendarle naletele na odmev, so ugotavljali delovni ljudje in občani na zadnjem zboru, ob tem pa kljub predlogu Programa sanacije odlagališča odpadkov v Dobu, ki ga bodo obravnavali vsi trije zbori Skupščine občine Domžale, krajin ne vidijo zagotovila, da bo odlagališče 30. 6. 1989 (oz. jeseni!) zaprto. Odprto pa ostaja tudi vprašanje dokončne sanacije, ki naj bi odpravila vse negativne posledice odlagališča na bližnjo in daljnjo okolico.

Na kratko pa bi lahko obravnavano problematiko strnili: Jasnost je, da je popolnoma nejasno, kdaj bo sanacija zaključena in kakšni bodo, zanesljivo pa bodo, negativni vplivi odlagališča v prihodnje. Nihče pa tudi ne ve, kdaj bo dosežena kota 325 in kdaj bo izvedena zaključna plast v vzponu 1 % proti sredini. Glede na podatke, da pa bo predhodno izdelana še posebna študija vegetacije, ki bo podrobno določila razporeditev visokega in nizkega rastlinja ter drugo izrabo prostora, se ni bati, da ne bi problema odlagališča poznali tudi naslednji rodovi.

Krajin niso mogli mimo predlaganih lokacij za bodoče odlagališče, od katerih je lokacija »Čemšeniška in Prevojska gmajna« delno v krajevni skupnosti Dob. Krajin soglašajo, da je pred sprejemom odločitve (ena izmed lokacij bo v srednjeročnem prostorskem planu opredeljena kot odlagališče, ki se naj bi uporabljalo predvidoma od 1. 1. 1990) opravili še dodatne geološke, hidrološke in druge raziskave ter pridobili

mnenja drugih institucij, ob tem pa izražajo naslednje pomisleke:

— sedanji način odlaganja odpadkov je nesprejemljiv, predstavlja zelo kratkoročno rešitev, zato predlagamo, da se skuša problem rešiti s kompostarno oz. z dogovarjanjem z Ljubljano,

— blizu predvidene lokacije je locirana tudi bodoča industrijska cona, ki sama po sebi predstavlja precejšnjo mero onesnaženosti, zato najbrž ne bi bilo primerno locirati tudi odlagališča,

— predvidena lokacija zahteva prevoz odpadkov po magistralni cesti M-10, ki je že do slej preobremenjena in neurejena. To bi pomenilo bistveno povečanje prometne nevarnosti in tudi precejšnja finančna sredstva za ureditev primernih prometnih poti,

— v tem delu občine se je oz. se izvaja postopek regulacije, hidromelioracije in komasacije, lokacija pa po mnenju zlasti kmetovalcev, kljub izpeljavi odcenjenih vod, ne zagotavlja, da se le-te ne bodo izlivale po na-

novo pridobljenih kmetijskih površinah in negativno vplivale na kakovost kmetijskih pridelkov,

— na osnovi poznavanja lokacije večina meni, da se bo večji del onesnaženih voda prelival skozi KS Dob, ki je že zaradi obstoječega odlagališča zelo onesnažena,

— v tem delu naše občine je še nekaj bistrh studentov, ki bodo v primeru odlagališča postali onesnaženi in neuporabni,

— iz čisto človeškega vidika je po mnenju krajanov popolnoma neumestno ponovno v KS Dob, kjer pričakujejo vsaj še nekajletne probleme s sanacijo obstoječega smetišča, ponovno locirati odlagališče,

— krajin oporekajo tudi trditvam, da naj bi stroka in edine stroka bila tista, na kateri

bi gradili sprejem odločitve. Praktične izkušnje namreč kažejo, da to niso vedno najboljše rešitve, da so si včasih tudi v nasprotju in tudi v interesu politike.

Izražena je bila bojazen, da se tudi tokrat argumentirana mnenja krajanov s posameznih območij ne bodo upoštevala oz. se bodo podcenjevala nasproti ugotovitvam stroke. Zlasti v KS Dob pa je zelo prisotno nezaupanje, ki je posledica do-

sedanjega ravnanja z odlagališčem in neuresničevanja dogovorjenega. Tega nezaupanja ni in ne bo moč odpraviti čez noč, niti s preglasovanjem, temveč bo zaupanje možno ustvarjati le na osnovi vzajemnega zaupanja, poštenosti, obojestranske pripravljenosti za sodelovanje, zlasti pa z uresničevanjem dogovorjenih akcij. Zato ne glede na končno odločitev glede prihodnjega odlagališča, krajin pričakujejo, da bodo ustrezni organi z aktivnostmi TAKOJ dokazali, da tokrat mislijo resno, kajti le na tej osnovi lahko pričakujejo primerno sodelovanje tudi s strani organov in krajanov KS Dob, ki so v ta namen imenovali tudi posebno komisijo, ki bo sodelovala pri določanju nove lokacije.

»Zavedamo se, da je glede

na trenutno situacijo odlagališče nujno urediti »znotraj« občine, da je to skupna potreba in dolžnost, predlagatelj lokacije pa mora vedeti, da tako odlagališče pomeni ogrožanje tako bližnje kot daljne okolice, da to pomeni ne le nekajletno, temveč nekaj desetletno prisotnost znanih in nezanih (dokazanih in nedokazanih) nevarnosti, ki so in ostajajo v posamezni KS. Zato bi morali z vso strokovno odgovornostjo in človeško občutljivostjo voditi vse postopke tako, da bo doseženo soglasje in da bodo v vsem času prisotnosti odlagališča na posameznem območju strogo spoštovani in uresničeni vsi obojestranski dogovori v korist varovanja okolja tudi za prihodnost.«

Vera Vojska,
Marjan Bolhar

Informacija o porabi zbrane članarine na občinskem svetu ZSS Polaganje računov

Na sejah Občinskega sveta ZSS in nekaterih letnih sejah osnovnih organizacij ZSS so bile podane pobude za proučitev razmerja pri delitvi sindikalne članarine. Predlogi so za takšno razporeditev, po kateri bi večji delež ostal osnovnim sindikalnim organizacijam. Zato sem na podlagi zaključnega računa Občinskega sveta ZSS pripravila informacijo o porabi sindikalne članarine na občinskem svetu ZSS v letu 1988.

Konkretno pa višina zbrane članarine in njena poraba izgleda takole:

I. Članarina zbrana na zbirnem računu OS ZSS	372.892.220
Od tega je bilo namenjeno:	
1. za skupne potrebe ZS (RS ZSS in ZSJ)	155.373.745
2. za potrebe OS ZSS	217.518.475
II. Stroški rednega poslovanja OS ZSS in sredstva za OD znašajo	137.632.192
1. materialni, proizv. in neproizv. storitve, reprezentanca, amortizacija, stroški služb, potovanja in drugi materialni stroški	40.779.295
2. Sredstva za OD — bruto	
— voljeni profes. funkcijonariji (1)	29.515.647
— delavci delovne skupnosti (2)	39.297.385
— volonterji (3)	12.010.676
— sofinanc. fin. delavca in snažilke	7.938.836
3. Prispevki, davki iz dohodka	8.090.353
III. Stroški dejavnosti ZSS	61.452.082
— sredstva za družbenopolitično usposab., posveti, seminarji	8.847.331
— tekmovanja — proizvodna	992.064
— pomemb. proslave sploš. značaja	1.302.000
— kulturno prosvet. dejavnost	238.500
— športna tekmovanja	3.221.100
— pomoči OO ZSS za ures. programa	15.007.556
— sofinanciranje MS ZSS lj. regije	1.097.280
— pomoči društvom	4.406.336
— financiranje KSU	4.600.000
— preventivno okrevanje delavcev	15.275.338
— sofinanc. počitniške skupnosti pri OS ZSS	6.464.577

V skladu s statutom ZSS je sindikalna članarina namenjena za kritje odhodkov, ki jih imajo organizacije in organi ZS pri uresničevanju svoje vloge in nalog. Prihodki, zbrani s članarino, so družbena in skupna sredstva ZSS in ZSJ in se delijo porabnikom v skladu z mestom in vlogo organizacije in nalogami organov ZS in sindikatov z določili pravilnika o financiranju in finančno-materialnem poslovanju v ZSS.

V statutu so opredeljena temeljna načela o financiranju dela organizacij in organov ZSS, to je, da se organizacija in dejavnost ZSS financirata iz članarine in drugih prihodkov, da je višina članarine enotna v SFRJ in znaša 0,6 % od neto osebnega dohodka. Podrobnejša določila o načinu plačevanja članarine članov ZSS, o njeni porabi, o delitvenem razmerju (60:40), o skladih organizacij in organov ZSS, o upravljanju s premoženjem in nepremičninami in drugo pa določa Pravilnik o financiranju in finančno-materialnem poslovanju v ZSS sprejet februarja 1984.

Občinski svet ZSS pa je za dodeljevanje finančnih pomoči, ki se oblikujejo v okviru finančnega načrta OS ZSS sprejel leta 1986 poseben Pravilnik. Poleg tega pa imamo v Občinskem svetu ZSS od leta

1984 tudi pravilnik o financiranju preventivnega okrevanja delavcev. Podatki o gibanju in porabi sindikalne članarine kažejo, da je bilo za OO ZSS poleg pripadajočih 40 % po primarni delitvi vrnjeno 28 % sredstev po sekundarni delitvi za financiranje različnih dejavnosti, ki jih je za članstvo opravljal Občinski svet ZSS.

Iz informacij o porabi članarine na občinskem svetu ZSS je torej razvidno, da je bilo osnovnim organizacijam ZSS za financiranje naštetih dejavnosti vrnjeno 61.452.082 din. V razpravi o teh podatkih in pa predlogih za spremembo razmerja pri delitvi sindikalne članarine bi se bilo treba tudi vprašati ali bomo s spremembo obstoječega delitvenega razmerja sposobni sfinancirati vse našete dejavnosti za potrebe članstva ZSS, ali bomo lahko uveljavljali načelo vzajemnosti in solidarnosti ter zagotavljali socialne pomoči članom zveze sindikatov. Ne nazadnje bi se bilo treba vprašati, kako je mogoče brez argumentiranih razmislekov zahtevati drugačno delitveno razmerje članarine, saj smo ob pregledu finančnih poročil osnovnih organizacij ZSS ugotovili ostanek sredstev zbrane sindikalne članarine.

Justi Arnuš

Odprta zahteva predsedstvu CK ZKS in predsedstvu RK SZDLS

Predsedstvo Občinske konference ZSMS Domžale se je na svoji izredni seji odločilo zgoraj navedenima organoma in slovenski javnosti posredovati naslednjo zahtevo:

ZAHEVAMO, da predsedstvo CK ZKS na dnevi red naslednje seje Centralnega komiteja ZKS uvrsti pregled stališč in sklepov 29. seje CK ZKS z dne 5. novembra 1972 in s stališča sedanjega družbenega razvoja poda celovito oceno te seje. Enako zahtevo pa postavljamo tudi predsedstvu Republiške konference SZDL Slovenije.

Menimo namreč, da je bila 29. seja CK ZKS tista, ki je slovenski narod pripeljala v položaj vsepokusne družbene letargije, iz katere se z ogromnimi mukami poskuša prebiti danes. Na tej seji so politično neusmiljeno obračunali z vsemi zagovorniki »liberalizma« in »tehnokratizma«, ljudmi, ki so se že takrat zavedali stvarnih družbenih problemov, tistih, ki so se danes razbohotili do te mere, da dobesedno strežejo po eksistenci slovenskega in tudi vseh ostalih jugoslovanskih narodov.

Zahtevamo, da se ta seja obravnava tudi na predsedstvu RK SZDL Slovenije, ker je to najširša politična organizacija državljanov SR Slovenije. Tako pomemben političen dogodek kot je bila 29. seja CK ZKS, ki je za nekaj desetletij usodno zaznamoval družbeni in še posebno gospodarski razvoj SR Slovenije, pa mora dobiti jasno definirano oceno tudi znotraj SZDL. Ne glede na vse morebitne ugovore, da je to notranjepartijska zadeva, je treba vedeti, da je tista partija desetletja krojila usodo državljanov SR Slovenije. Utemeljeno pa pričakujemo, da bo slovenska SZDL zmogla dovolj moči ter podala oceno te seje neodvisno od CK ZKS.

Hkrati s tem pa zahtevamo, da se brez kakršnihkoli zadržkov JAVNO imenuje nosilce teh retrogradnih procesov tako v SR Sloveniji kot federaciji. Označi naj se tudi obseg njihove politične, moralne in zgodovinske krivde za sedanji položaj slovenskega in tudi jugoslovanskih narodov. Vendar pa v zvezi s tem že vnaprej odločno odklanjamo kakršnokoli zamisel o revanšizmu, ki po našem mnenju ne predstavlja poti v svobodnejšo in tolerantnejšo družbo, o čemer je tudi Mahatma Gandhi nekoč dejal naslednje: »Zob za zob, oko za oko, dokler na koncu nismo vsi slepi.« Toda istočasno zahtevamo, da se vse tiste osebe, za katere se bo utemeljeno ugotovilo, da so bile po krivici izključene iz javnega in političnega življenja slovenske družbe, TAKOJ politično, moralno in zgodovinsko rehabilitira.

Močno upamo, da bosta omenjena organa našo zahtevo sprejela resno, kajti tovariši, dokler ne prežene duhov socialističnega srednjega veka iz lastnih ideoloških kamric, si niti sami ne boste mogli verjeti, kaj šele, da bi vam verjeli drugi.

OK ZSMS

OBČINA DOMŽALE
Sekretariat za notranje zadeve

Razglas

Obveščamo delovne ljudi in občane, da so na sedežih krajevnih skupnosti ter na sedežu tega sekretariata razgrnjeni splošni volilni imeniki za glasovanje na referendumu za uvedbo občinskega samopriskpeva ter za izvedbo neposrednega izjavljanja o možnih kandidatih za člana Predsedstva SFRJ iz SR Slovenije.

Na podlagi 17. člena Zakona o evidenci volilne pravice (Ur. list SR Slovenije št. 7/74) ima vsak delovni človek in občan pravico pregledati volilne imenike in zahtevati popravek, če meni, da:

— on ali kdo drug ni vpisan v splošni volilni imenik volišča, na katerem ima pravico uveljavljati volilno pravico

— da je vpisan v volilni imenik kdo, ki nima volilne pravice ali nima volilne pravice na območju te občine oz. konkretnega volišča, ali kdo, ki je umrl,

— da je nepravilno vpisano njegovo ime oz. drug podatek, ki se nanaša nanj ali na koga drugega.

Popravek volilnega imenika se lahko zahteva ustno ali pisмено najpozneje do 29. 3. 1989 v pisarnah krajevnih skupnosti ali neposredno pri Sekretariatu za notranje zadeve.

Posebno pozivamo vse tiste delovne ljudi in občane, ki so v zadnjih letih spremenili stalno prebivališče, se za stalno naselili v občini ali se odselili iz občine, pa teh sprememb niso prijavili v pisarni prijavnno odjavne službe Sekretariata za notranje zadeve občine Domžale, da se v navedenem roku prepričajo, če je sprememba prebivališča v imenikih upoštevana.

Občina Domžale
Sekretariat za notranje zadeve

Kako je moja mama prenehala kaditi

Jaz zelo sovražim kajenje. Saj tisti dim tako smrdi. Ko bom velika, ne bom kadila. Tisti, ki kadijo zastrupljajo sebe in druge. Pri nas doma kadi samo oče. Vendar kadi samo takrat, kadar je sam. Pred letom dni je kadila tudi moja mama. Vendar sem jo prepričala, da je kajenje škodljivo. Poskusite tudi vi. Zgodilo se je namreč takole. Ko sem vsa utrujena prišla iz šole, sem nekaj pojedla in odšla počivat. Ko sem nekaj časa gledala TV, je prišla moja mama v sobo. Vseda se je in prižgala ob meni odurno in smrdečo cigareto. Zdaj je bila zakajena že vsa soba. Prosila sem jo: »Mami, daj ugasni!«. Rekla mi je samo, naj grem ven, če mi ni všeč. Potem sem ji začela razlagati: »Mami, kajenje je škodljivo. To si gotovo že slišala. Vem, da me imaš rada, zato ne kadi. V šoli sem kar zaspana. Doma mi je slabo, ker vdihavam ta umazan zrak. Ponoči pa kašljam. Dim tudi vpliva na mojo rast, pa tudi na zdravje vseh nas. Matere in očetje mojih soolk ne kadijo, kadar so oni blizu. Pro-

sim, tudi ti ne kadi, kadar smo otroci prisotni. Drugače pa kar kadi.« Ugasnila je tisto smrdečo cigareto in rekla: »Vidim, da imaš prav. Zdaj ne bom več kadila.« »Res ne?« sem jo vprašala. »Ne, nikoli več«, mi je rekla. Zelo sem bila vesela, da sem jo prepričala. Potem smo odšli k mami v Mengeš. Ko ji je tam stric ponudil cigareto, jo je odklonila. Vsi so bili začudeni in hkrati veseli, da je mama prenehala kaditi.

Tako sem na lahek način prepričala mamo, naj ne kadi. Poskusite tudi vi. Saj je kajenje zelo škodljivo. Upam, da bodo prepovedali cigarete v vseh javnih prostorih. Ne vem, kaj kadilci vidijo v njih. Kadijo, da pozabljajo, kadijo, da se pomirijo...

Toda jaz zatrdno vem, da ne bom kadila, ko bom velika.

Katja Mušič,
osnovna šola
Edvarda Kardelja,
Trzin

Beljenje lesa

Na zahtevo kmetov lastnikov gozdov in tehničnega kadra naše temeljne organizacije želim spregovoriti o beljenju lesa.

Predpis, ki je bil objavljen v Ur. listu št. 31 o »Uredbi o urejanju posameznih razmerij iz Zakona o gozdovih« v svojem 12. členu predvideva — določa naslednje: »Neobeljene gozdne lesne sortimente iglavcev ni dovoljeno spravljati, prevažati, skladiščiti in predelovati (žagati, tesati ali drugače obdelovati) oziroma neposredno uporabljati. Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za gozdne lesne sortimente iglavcev, ki se impregnirajo v lubju. Organizacija, ki prevažajo, sprejema ali uskladišči tak les, mora imeti o tem ustrezno dokumentacijo.

Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena sta dovoljena pravilo in prevoz neobeljenih gozdnih lesnih sortimentov iglavcev do skladišč in skladiščenja takšnih sortimentov na teh skladiščih zaradi strojnega lupljenja, če je zagotovljeno, da bodo ti sortimenti obeljeni v roku. Občani lahko prevažajo gozdne lesne sortimente v lubju na skladišče zaradi strojnega lupljenja le na podlagi potrdila, ki jim ga izda gozdno-gospodarska organizacija.

Dvanajsti člen te odredbe, ki govori o beljenju lesa v svojem nadaljevanju še precizira, kako se skladiščeni les zaščiti in rok do kdaj je prehodno obdobje, da se beljenje prične izvajati z vsem napadlim lesom, bodisi ročno ali strojno.

Predpis se je pričel izvajati takoj po nastopu veljavnosti, čeprav za zimsko obdobje ni najbolj življenjski, ker faza dela beljenja v zimskem času predstavlja 40—50 odstotkov vsega potrebnega časa pri poseku in izdelavi iglavcev.

Ta predpis pa je prišel kot posledica vse slabšega stanja na uspostavljanju gozdnega reda bodisi v gozdu, bodisi na skladiščih. Les je v lubju na posameznih skladiščih in v gozdu ostajal neobeljen tudi čez celo leto in je bil dodatni

vir razvoja škodljivih zalubnikov, poleg že večletnih stalnih močnih ujim, ki so se vrstile od žledolomov, snegolomov in poletnih vetrolov.

Sam predpis naj bi ustvaril izboljševanje stanja tam, kjer to lahko izvedemo: lastniki gozdov in gozdno-gospodarske organizacije, pri onesnaževanju zraka, ki je primarni povzročitelj vse večjih ekoloških katastrof, pa brez pomoči širše družbene skupnosti stanja ne moremo izboljšati.

Iz vsega navedenega ob upoštevanju dejstev, ki jih vsi »manj ali več« poznamo, verjetno ne bomo imeli »predpis« o beljenju lesa za »birokratski faktor«, pač pa kot ukrep, ki želi stanje v gozdu izbolj-

šati, zato bomo razumeli tudi našega delavca, ki bo od vas zahteval, da les obelitate, ker s tem izpolniate zakonska določila.

Gozdno gospodarstvo
Ljubljana
TOK DOMŽALE
ing. Ljubo Pavlovič

Ko bom velik, ne bom kadil

Kajenje je zelo nezdružljivo z vado današnjega časa. Že ob samem podatku, da na svetu kadi na milijone ljudi, se lahko pošteno zamislimo. Kaj bo, če se bo ta razvada še bolj širila?

Tako vprašanje si vse pogostejše zastavljamo. Kadijo starejši, mladi, najmlajši. Starejši kadijo zato, ker jim kajenje predstavlja kar nekakšno tradicijo, v bistvu pa je to že prekomerna zasvojenost z nikotinom, ki ga dim vsebuje. Mladi kadijo zaradi preobremenjenosti, razvade, živčnosti... Najmlajši pa se s kajenjem postavljajo pred drugimi, hočejo biti že odrasli, ne

vedo pa, da kajenje trajno vpliva na zdravje. Posledice kajenja so: rak na dihalih, zožene žile, zasvojenost, infarkt in nenazadnje tudi smrt!

Dandanes se že mnogi ljudi zaveda škodljivosti kajenja. Ti se povezujejo v različna društva nekadilcev. Tudi zdravniki se množično borijo proti kajenju. Imajo posebne sestanke, po šolah prirejajo razna predavanja... V naši družini nihče ne kadi in tudi najbrž nihče ne bo. Zase lahko zatrdno prisežem, da ne bom kadil, ker mi že sam dim vzbuja neprijeten občutek. Proti kajenju pa se borim tako, da vneto prepričujem svojega strica, naj neha kaditi.

Lahko mi verjamete — KO BOM VELIK, NE BOM KADIL!
Matija Savnik, 7. b

OBVESTILO PSIHOTRONIKOM

Obveščamo, da bo tečaj mentalne dinamike v Domžalah v naslednjih terminih:

- sobota dne 8. 4. 1989
- nedelja dne 9. 4. 1989
- sobota dne 15. 4. 1989
- nedelja dne 16. 4. 1989

Tečaj bo v prostorih stare knjižnice v Domžalah, Kolodvorska ulica 8.

Zaradi izrednega interesa za omenjeni tečaj prosimo zainteresente, da predhodno prijavijo svojo udeležbo na telefonsko številko (061) 722-909 in si s tem zagotovijo mesto na tečaju.

Društvo psihotronicov Domžale

Ob letošnji krvodajalski akciji:

Dokažimo človečnost z dejanjem

V občinski organizaciji RK so se tudi letos lotili že tradicionalne krvodajalske akcije, ki jo v naši občini uresničimo navadno v marcu oz. aprilu.

Organizatorji pozivajo vse osnovne organizacije sindikata, organe samoupravljanja in aktivisti RK, da pričnejo s pravočasno propagando in zbiranjem prijav krvodajalcev.

Odvzem krvi bodo tudi letos opravljali na Zavodu za transfuzijo krvi. Seznane prijavljenih krvodajalcev pričakujemo do 15. marca 1989, vse informacije pa lahko prejmete tudi po telefonu: 721-246 ali 721-350.

Sicer pa danes že objavljamo plan krvodajalstva za letošnje leto.

PLAN KRVODAJALSTVA ZA LETO 1989

Naziv OZD, ustanove zavoda	Plan Število	Ura	Zbirno mesto
1	3	4	5
Ponedeljek: 20. 3. 1989			
1. Lek Mengeš	80	6.00	
2. Induplati obrat Peče	5	6.30	pred obratom
3. KO RK Peče	15	6.30	pred obratom
4. KO RK Moravče	20	7.00	AvtoBUS. postaja
5. Termit Moravče	30	7.00	AvtoBUS. postaja
6. Rašica Moravče	30		AvtoBUS. postaja
7. Mizarica delavnica Moravče	5	7.00	AvtoBUS. postaja
8. OŠ Moravče	10	7.00	AvtoBUS. postaja
9. OO RK Vrhpolje	10	7.00	cerkev Vrhpolje
10. OO RK Krtina	5	7.15	OŠ Krtina
11. OO RK Rafolče	20	9.00	Pred Martinčkom
12. OO RK Prevoje	20	9.00	pred gost. Škarja

Torek: 21. 3. 1989

1. Papirnica Količevo	70	6.00	pred delovno organ.
2. Melodija Mengeš	40	6.00	pred delovno organ.
3. Trak Mengeš	40	6.00	pred delovno organ.
4. Filc Mengeš	20	6.00	pred delovno organ.
5. Tamiz Mengeš	20	6.00	pred delovno organ.
6. SCT TOZD	10	7.00	pred delovno organ.
7. Induplati Mengeš	20	7.00	pred delovno organ.
8. OO RK Trzin	5	7.00	avtoBUS. postaja Trzin
9. OŠ Trzin	10	7.00	pred šolo
10. OO RK Mengeš	20	7.00	pred Trakom Mengeš
11. Semesadike Mengeš	15	7.00	pred Trakom Mengeš
12. Kovinotehna Mengeš	5	7.00	pred Trakom Mengeš
13. Dom upokoencev Mengeš	5	7.00	pred Trakom Mengeš
14. KPC Jable	10	7.00	pred obratom
15. ETA obrat Mengeš	5	9.00	pred Trakom Mengeš
16. Pivovarna Union Mengeš	9	9.00	pred Trakom Mengeš
17. Emona obrat Mengeš	5	9.00	pred Trakom Mengeš
18. Obrtnik Mengeš	5	9.00	pred Trakom Mengeš
19. Hidrometal Mengeš	25	9.00	pred Trakom Mengeš
20. EDIGS — Mengeš	5	9.00	pred Trakom Mengeš
21. Center invalid. mladine	5	9.00	pred Trakom Mengeš
22. Varnost Mengeš	20	9.00	pred Trakom Mengeš
23. OŠ Mengeš	10	9.00	pred Trakom Mengeš
24. Zora Mengeš	10	9.00	pred Trakom Mengeš
25. Poklicna kov. šola Domžale	40	9.00	Pred šolo, Ljublj. 5
26. OO RK KRAŠNJA	30	8.00	AvtoBUS. post. Krašnja

Sreda, 22. 3. 1989

1. Helios Količevo, Domžale	50	6.00	pred OZD
2. Helios Oljarna	20	6.00	pred OZD Vir
3. Zdravstveni dom Domžale	30	7.00	pred ZD Domžale
4. Avtoservis Domžale	30	7.00	pred OZD
5. Toko Domžale — TOZD Galanter.	60	8.00	pred obr. študa
		8.00	pred OZD Domžale
7. TOKO — TOZD Potovalni in Maloprodaja	10	8.00	pred OZD Domžale
8. TERMIT — uprava Domžale	10	8.00	pred upravo
9. Emona — Prašičer. Ihan	20	8.30	pred obratom

1. Induplati Jarše	50	6.00	
2. Mlinostroj Domžale	40	6.00	pred delovno org.
3. Termit Ihan ILPOS	15	6.00	pred delovno org.

Četrtek, 23. 3. 1989

4. Emona — Prašičereje Ihan	20	6.00	pred delovno org.
5. KO RK Ihan	10	6.00	pred trg. Ihan
6. Samostan Mala Loka	5	6.30	pred Samostanom
7. Emona — obrat Pšata	15	6.30	obrat Pšata
8. Komun. podjetje Domžale	30	7.00	pred upravo Domžale
9. Ljubljanska banka Domžale	10	8.00	pred občino
10. Dom upokoencev Domžale	5	8.00	pred občino
11. Delavska univerza Domžale	5	8.00	pred občino
12. SDK Domžale	3	8.00	pred občino
13. Postaja milice Domžale	5	8.00	pred občino
14. Alko — OBRAT JARŠE	5	8.00	pred občino
15. Zavod za glasb. izobražev.	3	8.00	pred občino
16. PTT Domžale	15	8.00	pred občino
17. Biro 71 Domžale	5	8.00	pred občino
18. INEA Domžale		8.00	pred občino
19. Vzgojnovar. zavod	5	8.00	pred občino
20. Skupna strokovna služ. SIS Domžale	10	8.00	pred občino
21. Metalka Domžale	3	9.00	pred občino
22. Občinsko sodišče Domžale	3	9.00	pred občino
23. Občina Domžale	20	9.00	pred občino
24. Kinopodjetje Domžale	3	9.00	pred občino
25. Izobražev. center IMP Domž.	10	9.00	pred občino
26. OO RK Domžale	30	9.00	pred občino
27. OŠ Šlandrove brigade Domž.	10	9.00	pred občino
28. Josip Broz-Tito	10	9.00	pred občino
29. Vencija Perka	10	9.00	pred občino
30. Beton Zagorje	20	9.00	pred občino
31. Center za soc. delo Domž.	3	9.00	pred občino
32. Skupnost osnovnih šol	3	9.00	pred občino
33. Sodnik za prekrške	3	9.00	pred občino
34. OŠ Olge Avbelj Domžale	3	9.00	pred občino
35. Agroemona DSS	10	9.00	pred občino
36. Kmetijska zadruga Emona	20	9.00	pred občino
37. ZAVAROVALNICA Domžale	10	9.00	pred občino

Petek, 24. 3. 1989

1. Halios Količevo, Domžale	50	6.00	pred DO
2. Papirnica Količevo	70	6.00	pred DO
3. Univerzale Domžale	50	6.30	pred DO
4. OO RK Homec	10	7.30	Gostilna Repanšek
5. OO RK Jarše-Rodica	10	8.00	AvtoBUSna post. Rodic
6. Biotehn. fakulteta	10	8.00	AvtoBUSna post. Rodic
7. Galant. usnj. šola	40	8.30	pred šolo
8. Napredek Domžale	70	9.00	pred občino
9. KO RK Zlato polje	20	9.30	v Obršah
10. Agroemona Polj.-govedor.	20	9.00	pred občino

Ponedeljek, 27. 3. 1989

1. Tosama Domžale	60	6.00	pred delov. organiz.
2. Induplati Jarše	60	6.00	pred delov. organiz.
3. Žito Vir	15	6.00	pred delov. organiz.
4. KO RK Vir	24	6.00	pred delov. organiz.
5. Slovenijales Radomlje	50	7.00	pred delov. organiz.
6. Gozdno gospodarstvo Radomlje	5	7.00	pred delov. organiz.
7. Induplati obrat Radomlje	30	7.00	pred delov. organiz.
8. KO RK Radomlje	30	7.00	pred gost. Šporen
9. OŠ Radomlje	10	7.00	pred gost. Šporen
10. POZD Platenka Rova	10	7.00	pred delov. organiz.
11. KO RK Dob	10	8.00	avtoBUS. postaja
12. Osnovna šola Dob	10	8.00	avtoBUS. postaja
13. Elektro podjetje Podrežje	10	8.00	avtoBUS. postaja
14. KO RK Dragomelj	10	9.00	avtoBUS. postaja
15. OŠ Dragomelj	2	9.00	avtoBUS. postaja
16. Ribogojnica Dragomelj	2	9.00	avtoBUS. postaja

Torek, 28. 3. 1989

1. Tosama Domžale	60	6.00	pred delov. organiz.
2. KO RK Trojane	10	6.00	avtoBUS. postaja
3. Gostišče Konjšek	16	6.00	pred delov. organiz.
4. KO RK Blagovica	30	6.30	avtoBUS. postaja Blagovica
5. Česnjice KS	5	6.15	pred delov. organiz.
6. KO RK Lukovica	15	7.00	Zadruž. dom Lukovica
7. OŠ Brdo	10	7.00	Zadruž. dom Lukovica
8. Mojca Lukovica	30	7.00	pred obratom
9. Obrtno združenje	20	9.00	pred združenjem
10. Toko DSS	20	9.00	pred delov. org.

OPOZORILO:

Prosimo, da se držite planiranih dnevo in ur.

V nasprotnem primeru pride do čakalnih dob na Zavodu za transfuzijo krvi Ljubljana.

OBČINSKA ORGANIZACIJA
RDEČEGA KRIŽA DOMŽALE

Zanimiv izziv kupcem

V zadnjem času smo Mengšani opazili, da se je z bivšo trgovino Pionir v Mengšu nekaj dogajalo. Prostori so bili najprej nabito polni, nato pa kar nekaj mesecev povsem prazni. Zdaj pa je začela v prostorih nekdanjega Pionirja delovati nova Napredkova trgovina — Posrednik, trgovina, kakršne v Mengšu še nismo imeli. Prav zato je za Mengšane in okoličane še posebej vabljiva. Obiskala sem prijaznega, mladega prodajalca JOŽETA HOČEVARJA, ki mi je o novi trgovini povedal nekaj podrobnosti.

Napredek je tovrstno trgovino odprl v Mengšu zato, ker takšne ponudbe še nismo bili deležni. Obenem se je tudi zavedal, da mora biti takšna trgovina še posebej dobro založena z raznovrstnim blagom in to s takšnim, ki se ga drugje ne da dobiti. Hkrati pa morajo biti tudi cene blaga takšne, ki bodo sedaj, v kriznih gospodarskih časih, še posebej vabljive. Gre vsekakor za velik izziv vsem, ki ne vedo, kako bi se koristno znebili raznih predmetov, oziroma ga ustrezno prodali ali kupili po nizkih cenah.

Ob dnevu žena v Mengšu

»Žena skrbi, dela in ustvarja«

Društvo prijateljev mladine Mengeš je na predvečer praznika, posvečenega ženam, pripravilo prijetno večdimenzionalno prireditev v avli Kulturnega doma, kjer so se ženske predstavile kot ustvarjalke. Gre za nekoliko drugačnejšo prireditev, ki se je lepo vpletala tako v praznik kot v kulturni utrip Mengeš.

Najprej je spregovorila Štefka Mlakar, predsednica DPM Domžale. Povabila je žene k dobremu razpoloženju; poudarila, da svet ni tako črn, kot se nam zdi, in pokazala na vsestranskost matere, ki skrbi za svoje otroke in druge najbližje, ob vsem tem pa najde čas tudi za ustvarjanje na raznih področjih.

Voditelj večera novinar Niko Robavs je najprej predstavil slikarico Majko Zajc, ki je obogatila avlo menseškega Kulturnega doma z izjemno kvalitetnimi monotipijami, s slikami, ki živijo na prehodu z risbe v grafiko, na njih močno izstopa sporočilo simbolike, ideja sporočila pa vedno močneje nadzoruje obliko, oziroma se ji velikokrat že podreja. Tako kvalitetne razstave v Mengšu do sedaj verjetno še ni bilo.

Nato se je predstavila kar sama s svojimi pesmimi Danica Blej, sicer predsednica skupščine KS Mengeš. Pesniti je začela že pred mnogimi leti, objavljala pa je doslej le v Konopljanu, glasilu Industrija, kjer je zaposlena od 1960. leta. Svoje pesmi je naslovlila Zrcalo duše in res odsevajo vsa tista razpoloženja, ki so v vsakem človeku, vendar jih zna le malo kdoli povedati tako poglobljeno, kot jih je ona na prvi predstavitvi pred večjim občinstvom. Pesmi ji je pomagal brati tudi znani Janez Hafner, vsestranski igralec. Presenetljivo pa je, da jih je avtorica sama izredno lepo interpretirala, zelo čustveno poglobljeno in vsestransko polno, tako da so prene-kateri ženski stopile solze v oči. Pesnica Danica je tako prestopila tisti prag tišine, kot ga opeva sama v eni izmed pesmi, »ki namesto

pogovora pušča le rane.« Doslej sploh nismo vedeli, kaj se skriva v tej naši predsednici skupščine KS! Navdušen odziv ji bo zagotovo lepa spodbuda pri nadaljnjem snovanju.

Na citrah se je vmes predstavila Minka Habe, žena Staneta Habeta, oziroma mati znanega zborovodja in dirigenta Komornega orkestra Domžale-Kamnik Tomaža Habeta. Robavs nam je povedal, da se Minka Habe že od malih nog naprej ukvarja z glasbo, da igra poleg ceter tudi na harmoniko ter da je prav ona kot mati ves čas vodila vsak gib pri nadarjenem Tomažu, seveda pa je h končnemu oblikovanju veliko prispeval tudi vsestranski glasbenik — njen mož Stane.

Tako so se v slabi uri predstavile kar tri umetnice, slikarka Maja Zajc, pesnica Danica Blej in citrarka Minka Habe. Vsem ženam je zaželel veliko lepega v imenu KS Mengeš in KK SZDL tudi Slavko Pišek. Predvečer ženskega praznika so ženske ob klepetu potegnile v prijeten podaljšek, kulturni spored pa je pokazal, da se da z dobro voljo pripraviti prijeten domač večer in pokazati tudi domače ustvarjalke v drugačni luči. Takšnih pristrčnih proslav si zagotovo ženske in tudi drugi še želimo!

I. Sivec

TRAVEL AGENCY 10 TURISTIČNA AGENCIJA

Nova zasebna turistična agencija v Domžalah ...

V Domžalah je bila pred kratkim ustanovljena nova zasebna turistična agencija s sedežem na Ljubljanski 76 (SPB).

S hitro, kvalitetno in cenovno dostopno ponudbo želijo prodreti na območje naše občine ter našim gostom približati spomenike in znamenitosti iz naše in tuje kulturne ter naravne dediščine, ki so sicer mogoče manj znani, vendar nič manj zanimivi in jih v programih velikih turističnih agencij ni zaslediti.

V svojem dosedanjem skoraj desetletnem delu v turizmu so si že pridobili izkušnje, ki jih bodo s pridom uporabili v novi agenciji. Ponujajo programe, ki vsebinsko, kakovostno in cenovno zadovoljujejo določeno vrsto gostov, to pa zahteva doleden pristop tržišču. Nova agencija je tudi odprta za vse tiste, ki bi si želeli le nasvet ali predloge glede počitnic ali potovanj. Vedno so — tako trdijo — na voljo tudi njim.

Trgovina je že sedaj na začetku dobro založena, pa tudi povpraševanje kupcev je kar precejšnje. Jože Hočevar mi je povedal, da je največ poudarka na tehničnem blagu, po katerem kupci tudi najbolj sprašujejo. Pogoj pri vsem pri-nešenem blagu je le ta, da mora biti blago uporabno. Trgovina potem določi, sporazumno s kupcem, ceno blaga. Večji del denarja od prodanega blaga dobi kupec, seveda šele potem, ko je blago prodano. Del denarja, provizijo, pa dobi trgovina in sicer pri vrednosti blaga:

do 20 milijonov din — 26 %
od 20—50 milijonov din — 20 %
od 50—100 milijonov din — 15 %
nad 100 milijonov din — 10 %.

Omeniti je treba tudi to, da oblačil in obutve trgovina ne sprejema in ne prodaja, razen športne opreme (npr. planinski čevlji). Napredkova trgovina pa nam nudi tudi nove izdelke, popolnoma nerabljene, in to po zelo ugodnih cenah, tudi do 40 % nižjih. Tako za dokaj majhen denar lahko kupimo avto radijske sprejemnike, zvočnike, HI-FI stolpe itd.

Delovni čas trgovine je ob navadnih dneh od 8.00—19.00, ob sobotah pa od 8.00—12.00.

Na koncu še priporočilo! Če imate doma blago, ki ga ne potrebujete več, ga prinesite v novo menseško trgovino Posrednik. Praznih polic, ki še čakajo, je zaenkrat še dovolj, prodajalci pa vas bodo prav tako zagotovo veselili.

Vesna Sivec

Dragi moji! Verjeli ali ne, vendar letošnji 8. marec me je dokončno utrdil v prepričanju, da niti slučajno nimate nobenih možnosti, da bi bili ženskam kadarkoli enakopravni, če ste emancipirani — veste najboje sami!

Za vas namreč ta država ali pa to ljudstvo, kakor vam je dražje, ni nikoli naredilo toliko, kot je za vas nežnejši, lepši spol ob letošnjem 8. marcu. Toliko milih, v srce segajočih, vam ženskam in ostalim trpečim namenjenih prireditev, pa še ne. In če kdaj, potem sem se ob letošnjem PRAZNIKU ŽENSK zavedla, koliko pravzaprav pomenim, saj so se vsi trudili, da bi me presenetili, se mi prikupili, zahvalili, mi iz žepov »izpuli« zadnji dinarček — seveda vse s popustom in pozornostjo, ki naj me spremlja tudi preostalih 360 in nekaj dni... Naj začnem kar pri vrsti izletov, ekskurzij ipd. Na žalost bi vam z malo zamude priporočila izlet (enodnevni letalski!) v München (vabljen nežnejši spol), če že ne zaradi drugega, pa zato, ker ste ga lahko plačali v 2 obrokih in se tako še pri preštevanju dinarčkov v aprilu spominjale enkratnega znižanja in sploh ugodnega izleta. Če je zaradi tega zmanjkalo za kruh, nič hudega, 8. marec je vendarle le enkrat v letu. To, da skoraj vsa naša turistična podjetja v veliki ljubezni do nežnejšega spola in skrbi, da bi

Občni zbor Mengeške godbe:

Vse moči za godbeni — gasilski dom

Ob občnem zboru Mengeške godbe, ki je bil letos tudi volilni, sem se pogovarjal s predsednikom Marjanom Trobecem, ki je ob svojem poročilu poudaril tudi nekaj drugih aktualnih problemov, ki ne zadevajo samo godbenikov, ampak so z njimi povezani tudi drugi krajani, ki močno živijo in sodelujejo z godbo.

Mengeška godba ima zdaj 45 aktivnih članov, kar je sicer manj kot pred letom, vendar so vsi ti resnično aktivni, veliko tudi po zaslugi novega kapelnika Lojzeta Velkavrhja, ki je ponovno uvedel v godbo red in disciplino, kar se odraža tudi na kvaliteti igranja. V preteklem letu je imela godba 36 nastopov in 65 vaj. Obisk se je v jesenskem delu bistveno povečal. Upravni odbor je imel 11 sej, tudi vse odlično obiskane. Z izkupičkom 4. prireditve Pod menseško marelo je godba nabavila deset klarinetov, ZKO Domžale pa je godbi pomagala pri nakupu šestih novih uniform. Oblike so nasploščevali, saj jih mladi hitro preraščajo, nekateri neaktivni člani pa jih nočejo vračati. Razveseljivo pa je, da je godba pridobila v preteklem

letu tri nove flautistke in trobentačice, reaktivirali pa so eno flautistko in pridobili še enega klarinetista. Čeprav tako ZKO kot KS stojita godbi ob strani, so sredstva za pomoč vse manjša, kajti godba mora sama financirati del šolnine svojega kadra, kar pa je zagotovo neustrezna rešitev.

Marjan Trobec se je javno tudi vprašal, zakaj 5. prireditev Pod menseško marelo ni bila vnesena v kulturni koledar ob Prešernovem dnevu, čeprav je to verjetno ena izmed redkih, če ne kar edina prireditev, ki jo posname Radio Ljubljana za svoj 1. program. V bodoče bi bilo treba to vsekakor popraviti.

V razpravi je bilo opaziti, da krajani in tudi krajevni organi mo-

čno živijo z godbeniki. Predstavniki krajevne skupnosti (Janežič) je menil, da bi se morali godbeniki močno vključiti ob propagiranju za samoprispevek, tako z igranjem kot s prisotnostjo na voliščih, tako da bi se krajani zavedali, da bomo s samoprispevkom gradili res dom za svoje ljudi. Vse moči je treba usmeriti predvsem tam, kjer se ni tako močno povezani s krajem — v blokih. S predsednikom ZKO (Pišek) so se domenili, da bo ta organ našel boljše rešitve za šolanje godbenikov. Godbeniki res ne morejo iz sredstev za osnovno dejavnost še šolati svojih učencev, gre pa za društvo, ki nujno potrebuje šolan kader. Tov. Savnik, ravnatelj Glasbene šole Domžale, je pohvalil prireditev Pod menseško marelo in dejal, da je bil najboljši ansambel — godba sama. Kapelnik Lojze Velkavrh je napovedal še več discipline, tudi z začetkom obnega zbora. Mengeška godba se bo letos udeležila tekmovanja pihalnih orkestroev, ki bo v naši občini, verjetno del tudi v Mengšu. Tov. Pišek je predlagal, da bi združili troje: tekmovanje, 105. obletnico godbe in krajevni praznik. Kapelnik je predlagal, da mora

godba naštudirati tudi zahtevnejši program in se z njim predstaviti v vsaj dveh turističnih krajih čez poletje. Ob 105-letnici naj godba pripravi tudi družabno srečanje (Kompere), izkupiček pa naj namenijo novemu godbenemu domu, za katerega se bodo dela takoj začela, če bo samoprispevek uspel. Tov. Blej je predlagal sodelovanje z gasilci tudi pri propagiranju za samoprispevek, dom pa bodo morali godbeniki in gasilci tako in tako družno graditi, veliko tudi prostovoljno in udarniško.

Občni zbor je bil tudi volilnega značaja. Izvolil je nov upravni odbor, nadzorni odbor in disciplinsko komisijo, prav tako pa je nekaj sprememb med »funkcionarji« godbe. Predsednik še naprej ostaja Marjan Trobec, podpredsednik je Slavko Pišek, tajnik Vido Vrhovnik, blagajničarka pa je Joži Kovačič.

Vsi menseški godbeniki srčno upajo, da jim bo skupaj z gasilci uspelo pri novem domu in da bo vsaj 110. obletnica praznovana z največjim delovnim uspehom — z novim domom!

Ivan Sivec

Okolica gradu Jable — nezaslišano

Nezaslišano umazano je okolje okrog gradu Jable. Mimoidoči, ki jih je mnogo na poti na Dobeno in na Rašico izražajo bojazen, da se bo zaradi katastrofalnega okolja, smeti, vonjav začela širiti bolezen... Nezaslišano je tudi to, da se nihče ne zgane: ne KS Trzin, ne KS Mengeš, ne Komunalna skupnost, ne Komunalno podjetje, ne upravni organ — NIHČE. Sramota ob jabelskem gradu živi dalje.

Živel 8. marec!

(ona — sebi, on — njeji!)

ženske po prazniku prišle kar najboljše volje v službo, prirejajo raznorazne izlete, ni nič novega.

Če ste izpustile to enkratno priložnost, upam, da ste izkoristile eno izmed ostalih sto in si ob tej priložnosti »naročile« vsaj en vikend paket, že se že niste odločile kar za obiska Firenc, Dunaja, Poljske ali pa Rima (sem ne štejem tistih, ki so bile tiste dni v »Rim« njim le iskrene čestitke!), izredno

ugodno pa so se imele nekatere tudi v Bratislavi ali pa v Benetkah. Kakšno bi najbrž našli tudi na Sejšelih, ali pa na poti okoli sveta, vendar je to že druga zgodba...

Prepričana sem, da se je marsikatera tem veličastnim možnostim odrekla in se mimo specializirane ponudbe odločila kar za obisk bližnje trgovine, kjer je ob novih cenah kruha in mleka in ni-

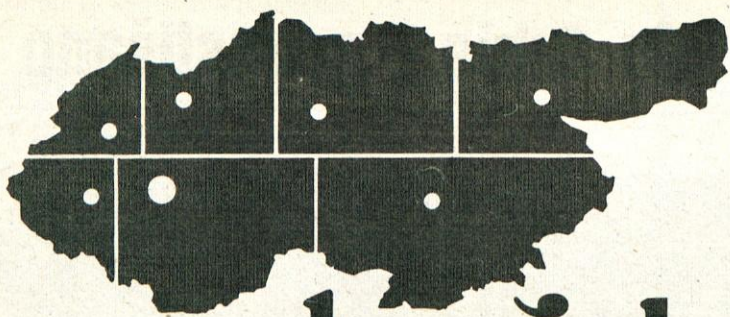
NOVO V NAPREDKU, NOVO V NAPREDKU,

24. 2. 1989 smo odprli novo komisijsko trgovino POSREDNIK v Mengšu, Blejčeva 9.

Pridite k nam, če imate izdelek, ki ga želite prodati. Pridite tudi, da ugotovite, če imamo v prodaji, kar že dalj časa iščete. Prodajalna je odprta vsak dan od 8 do 19. ure, v soboto do 14. ure. Telefonska številka 737-013.

Morda še ne veste, da smo zopet odprli restavracijo SLAMNIK. Restavracija ima 150 sedežev, odprta je vsak dan razen nedelje od 9. do 22. ure, v soboto do 1. ure zjutraj.

OSA

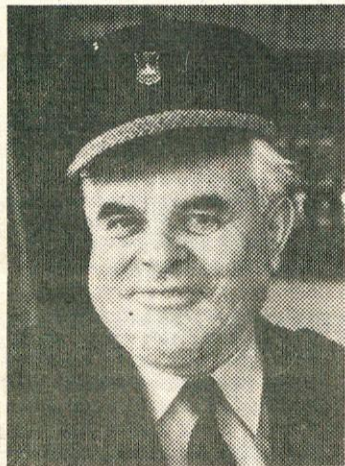
domžalske združene moči

samoprispevek 2.4.89

ANKETA MED OBČANI:

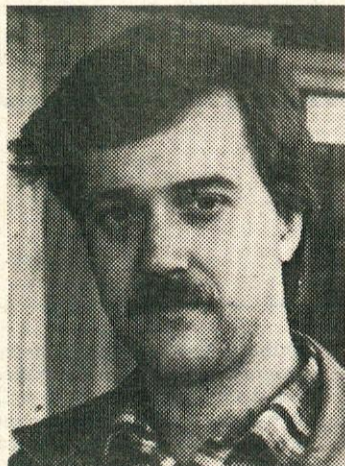
»Ljudski glas« o samoprispevku

Najbolj demokratična oblika vsakega odločanja je, če ljudje, ki jih odločitev zadeva, sami povedo svoje mnenje in edinole oni vplivajo na odločitev. Dvom pri ljudeh, danes ni redkost, pa vendar vedno znova pridemo do zaključka, da potrebujemo sredstva, ki bi jih zbrali s samoprispevkom. V Domžalah, Mengšu in Radomljah smo poprosili za njihova mnenja nekaj občanov, ki so nam rade volje odgovorili na vprašanja.

Slavko Zabret, vratar v Hidrometalu, Mengeš:

Menim, da je samoprispevek nujno potreben, ker je denar, ki ga bomo zbrali, namenjen za obnovo in napredek. Všeč mi je organizacija in program samoprispevka. Predvsem sta obnove potrebna šola in gasilski dom.

Bojan Rojc, električar v Hidrometalu, Mengeš:

Želim si, da bi šel, denar v prave namene, tja kjer je to res potrebno. Mogoče bi se našel tudi kje drugje in ne samo iz osebnih dohodkov. Ko se pogovarjam z ljudmi, vedno znova opazim, da ljudje dvomijo, da gre denar res tja, kjer je to potrebno. Mogoče bi lahko nekaj denarja zbrali od prodaje alkohola, cigaret, bencina...

Ivan Pirc, vratar v Lek, Mengeš:

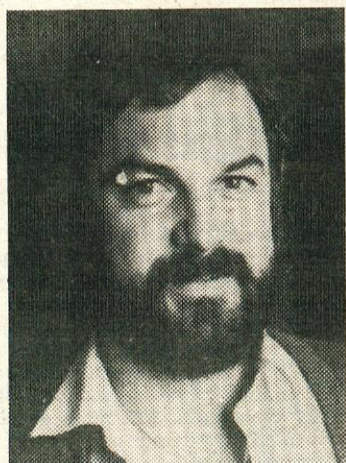
Zbrani denar naj bi se bolj pametno porabil. Tudi sam imam otroke in skrbim za njihovo prihodnost, zato mi je samoprispevek všeč. Vedno sem za razvoj in želim si, da bi bila

prihodnost našim naslednikom zagotovljena. Upam, da se denar, ki ga damo, res porabi v pravi namen.

Igor Kovač, pomočnik direktorja TOZD Lek, Mengeš:

Moja globalna ocena je, da je samoprispevek potreben, saj drugih načinov, da bi do denarja prišli, ni. Človek ima občutek, da se mu na vseh koncih »trga« od osebnega dohodka.

»Potem pa še za samoprispevek!« Ne bi rekel, da je to jemanje denarja od ljudi. Nekoč ljudem ni bilo pojasnjeno, kam gre njihov denar, ki so jim ga trgali od osebnih dohodkov. Danes pa to vedo in zato je to veliko bolj demokratična pot.

Magda Jereb, obrtnica, Mengeš:

S samoprispevkom se strinjam. Menim, da so stare hiše (npr. bivša kinodvorana v Domžalah) nujno potrebne obnove. Tudi šolstvo potrebuje denar. Samoprispevek je potreben,

saj kako drugače ne bi mogli zbrati dovolj denarja. Sicer pa denarja nikoli ni dovolj, mar ne? Predvsem ga zmanjka za ekologijo. Ekološki problemi pa se mi zdijo najhujši in menim,

da bi morala ekologija biti na prvem mestu, ko se bo zbrani denar delil.

Irena Pustotnik, Elektrotehna, Domžale:

Ljudje imamo veliko potreb. Menim, da so viri za zbiranje denarja tudi drugi, ne samo naši osebni dohodki. Že tako je veliko dajatev. Strinjam pa se, da je samoprispevek potreben, ker drugače ne bomo prišli do novih šol... Vse kaže, da druge poti ni...

Jurij Kobal, dijak iz Radomelj:

Vprašanje je, zakaj bo ta denar res porabljen. Če bo za to, za kar se zbira, potem sem za samoprispevek.

Mitja Balantič, zaposlen v Lek, Mengeš:

Zdi se mi, da je samoprispevek malce za lase privlečen denar. Ljudje institucij ne poznajo dovolj dobro, da bi jim lahko popolnoma zaupali. Javnost nad njimi nima pregleda, kontrole. Ljudje niso prepričani, da gre njihov denar res v take namene, o katerih nam pravijo. Ne poznamo mehanizma, po

katerem se samoprispevek odloča.

Lojze Logar, upokojenec iz Domžal:

Prav je, da se bo končno spet nekaj obrnilo. V drugih krajih se je že. V Domžalah me moti, da je vse več betona in vse manj zelenic in drevja. Kaj pa se je zgodilo s hotelom? Ne rečem, da si ga želim, toda zapuščen prostor, posut s peskom, ki je sedaj namenjen parkiranju, daje žalostno podobo centru Domžal.

Jure Berlot, občan iz Domžal:

Program samoprispevka je dober, vendar menim, da bi ga morali predstaviti na širšem zboru ljudi. Prav se mi zdi, da se ta denar zbira za šolstvo, ekologijo, zdravstvo...

Vanja Komazec

Mladi odgovarjajo na vprašanje

Kaj bi zgradil — če bi imel denar...

Poziv mladim, naj odgovorijo na zgornje vprašanje — kaj naj bi v svojem mestu, svoji krajevni skupnosti zgradili — če bi imeli denar ni ostal brez odziva. Množično so se odzvali predvsem na osnovnih šolah in uredništvo dobesedno zasuli s svojimi prispevki. Žal lahko objavimo samo nekatere med njimi.

Smo najbogatejša KS od preteklega tedna. Dobili smo neznatno veliko vsoto denarja, zato smo se odločili, da bomo preuredili Moravce in vso širšo okolico.

Začeli bomo pri cestah. Prevlekli z asfaltom in razširili bomo ceste, ki so bile do sedaj za silo asfaltirane. Pločnik bo od ceste ločen z ograjo. Prav tako se bodo asfaltirale in razširile dosežane makedamske ceste in poti. Ob teh cestah bo en pločnik. Te cestne povezave bodo imele zaščitno ograjo na nevarnih zavojih in strmih pobočjih ter javno razsvetlavo, poleg tega pa pokrite avtobusne postaje.

Organizirali bomo, da bodo avtobusi večkrat peljali in tako omogočili boljše prometno zvezo z vsemi kraji.

Naslednje kar bi uredili, bi bila šola. Staro šolo bi podrli, pustili bi le telovadnico. Zgradili bi novo in večjo šolo. Kupili novo opremo zanj in učne pripomočke, ki jih nikoli ni preveč. Za Moravsko dolino bo telefonska centrala in telefonsko omrežje. Prenovili bi tudi Partizanski dom in zgradili novo pošto ter banko. V Moravčah bi uredili zelenice, podrli še ostale stare hiše in zgradili nove. Zgradili bi tudi tri nove stolpnice, staro pa podrli. Obnovili bi vse zgodovinske objekte. Na noge bi spravili gostilne, jih prenovili in povečali. Gostilne bi imele pestro ponudbo hrane in pijače, pa še prenočišče ne bi manjkalo. Prenocišče bi bilo okoli sedemsto. Povečali bi Raši-

co, s tem bi dobili več delovnih mest. Rašici in Termitu bi dogradili boljše, novo in večjo čistilno napravo. To bi pripomoglo, da bi bila Drtiščica čista in polna rib. Na Rači pa bi obnovili mlino kor turistično zanimivost in za uporabo. Očistili bi vso okolico vseh odpadkov in drugih stvari, ki kvarijo kraj. Zgradili bi tudi smučišče z žičnicami in tekaško progo, kupili snežne topove v primeru mile zime in povezali gostilne, da bi imele tudi v zimskem času zaslužek.

V poletnem času bi imeli kmečki turizem. Kmetom bi pomagali, da bi ostali na kmetijah, jih povečali ter prenovili, dokupili bi jim tudi stroje. Zgradili bi majhne hišice za turiste. S tem bi lahko kmetje služili denar in ostali na kmetijah. Tako bi pripomogli k ponovni oživitvi kmetijstva.

V Moravčah bi zgradili dva velika bazena. V enem bi bila ogrevana voda, v drugem pa ne. Eden od bazenov bi bil pokrit, vendar se ga bo lahko v poletnem času odkrilo. Bazena bosta za turiste, domače in za športne prireditve. Potrebna bo tudi obnove športnih objektov. Stalno vzdrževanje nogometnega igrišča ter zgraditev tribun okoli igrišča. Zgradili bi tudi teniška igrišča. Poleg tega bi bile tudi kolesarske steze čez travnike in gozd.

To vse bomo naredili v štirih letih in še kaj drugega. Mislim, da nam bo šlo. Z deli in preurejanjem bomo začeli čez dva tedna. Finančnih sredstev nam ne bo manjkalo. Morebiti bo premalo delavcev, za-

to bi prosil ljudi, da bi vsi pomagali z delom in preurejanjem stavilic in manj zanimivega kraja v nabolj ristično zanimiv in razvit kraj.

Primož Bizilj, 8 a
OŠ Jurij Vega, Moravče

Domžale — moje mesto

Vsakdo si želi, da bi bilo v našem mestu vse naj naj. Nekočkrat to ostanejo le želje. Se pravi, ni rodil nekdo, ki bi zmogel ničiti vse te želje.

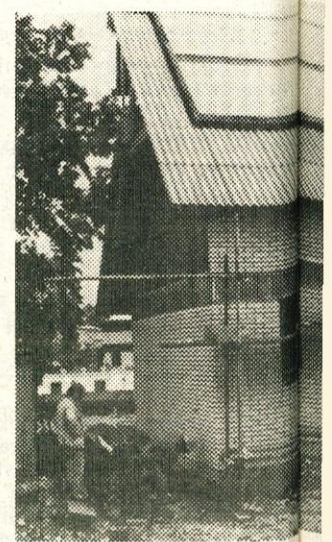
Kaj si jaž želim? HM... Vsako jutro grem v šolo po kjer je prepovedan prehod progo. Ko bodo zgradili že obljubljen pohod, bodo tam no hodili že moji otroci.

Hodim v glasbeno šolo. V ure potekajo v podstrešni luknji se ji komajda reče soba. Pozor zakurjena, tapete odstopajo, škripljejo... Prijetno okolje uživanje ob glasbi.

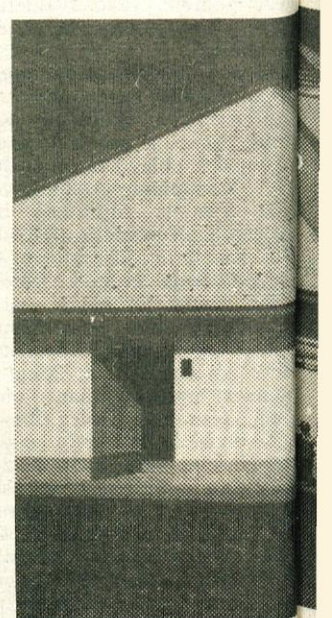
Stanujem v ulici Ljube. Na mestu, kjer je bil Kolje. So zdaj zgradili visok blok. KS gledam skozi okno, ne vidim gozda in travnikov, ampak le ke in hiše in ceste...

Če si hočem kupiti solidno ščo ali kaseto, moram najti Ljubljano, kajti Domžale ne morejo kulturne trgovine s pidi mi in kasetami. Nekoč sem odla Kulturno skupnost. Stavba ne izgleda preveč »kulturno«

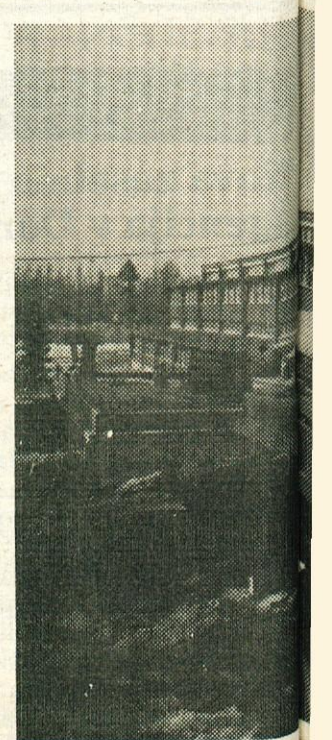
Kaj si torej želim? Da bi v šolo hodila po poteh, da bi lahko obiskovala

V Domžalah smo iz skulptur sanitarije, garderobe, okoli letnega kopališča.

Mengeška vzgojnovarstvo je gotovo velika obogatitev

Pogled na osnovno šolo sodobno tudi na videz pri

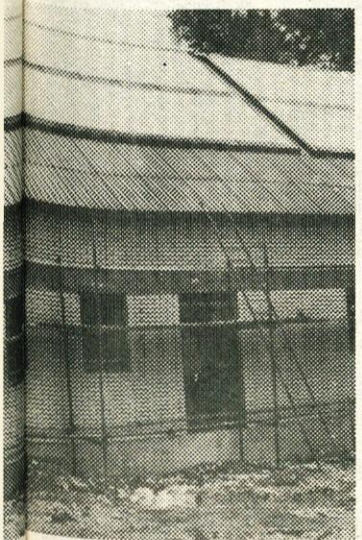
gačno glasbeno šolo, da bi v moji
stulici namesto ceste in bloka zgra-
dili park, da bi lahko stopila pred
blok, ne da bi se bala, da bi me po-
vozil motor, da bi se lahko otroci
mirno igrali in se jim ne bi bilo tre-
ba žogati na parkirišču, da bi bila
vsaj ena javna zelenica, na katero
bi lahko peljala psa, da opravi svo-
jo potrebo, ne da bi me vsaj nekaj
ljudi podilo stran, da ne bi bilo sto
tisoc lokalov, gostiln in boutiquev
in vsaj ena trgovina s ploščami, ka-
setami ali celo z glasbili.

Tina Roškar, OŠ Vencija
Perka,
Domžale

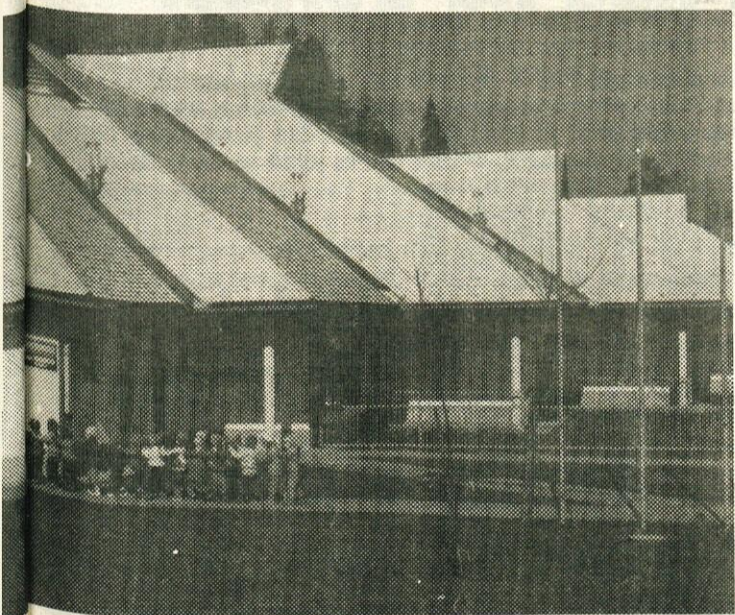
Živim v KS Vrhpolje — Zalog.

V naši KS so dosedaj še kar dobro
urejali potrebe krajanov. Vendar
pa me moti, ker je zelo malo hiš
oskrbljenih s PTT omrežjem. Zado-
stne čase je tudi zelo onesnaženo,
zato mislim, da bi bilo bolje, če bi
imeli več zabojnikov za odpadke
in dali več poudarka na čisto oko-
lje. Če bi bila jaz tisti, ki oskrbuje
KS s potrebnimi oskrbami, bi naj-
prej rešila problem z neurejenimi
stami — za varno pot. K vsaki
hiši bi napeljala PTT omrežje —
telefon, potem pa bi reševala pro-
bleme, ki niso tako potrebni, ven-
dar jih vseeno potrebujemo. Ure-
dila bi prostor, v katerem bi se
družili ljudje, da bi jim minil pro-
sti čas. Skozi našo KS bi lahko vozil
tudi večkrat na dan avtobus.

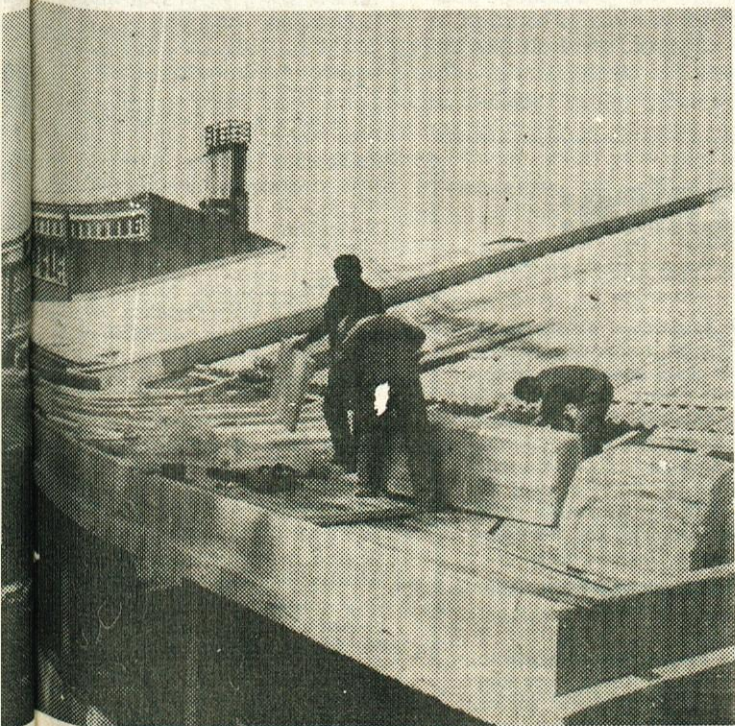
Pred OŠ Vrhpolje bi dala asfalt-
no ploščo in ograjo za varnejše

Programa Domžal lani uredili
se ostalo v zvezi s potrebami

ova Kurirček se imenitno uklaplja v bližnje na ravno okolje in
titnega standarda v Mengšu.

olojske čete v Preserjah govori dovolj zgovorno. Gre za lepo,
pilo.

igre. V naši KS bi postavila več za-
bojnikov za odpadke in organizi-
rala nekaj dni v letu, da bi na ta
dan vsi krajan, ne samo šolarji
imeli družbeno koristno delo in bi
počistili naše okolje. Postavila bi
tudi več luči za javno razsvetljavo,
da bi tudi ponoči bilo varnejše za
vse krajan. Do tega pa bi lahko

prišli, če bi bili krajan bolj zainte-
resirani za družbeno koristne de-
javnosti, kar bi nam vsem dalo
zdravo in mirno življenje in s tem
tudi več upanja za varnejšo in lep-
šo prihodnost nas in naših nasled-
nikov.

Vesna Grošelj, 7.b
OŠ Jurij Vega, Moravče

ZA šolstvo po meri otrok;

(specializirane učilnice, otroška igrišča ...)

Pomemben del tako občinskega kot nekaterih krajev-
nih samoprispevkov naj bi namenili opremiti specializi-
ranih učilnic v nekaterih naših šolah, nekatere kraje-
vne skupnosti pa so v svoje programe vključile tudi
otroška igrišča. Zato smo ravnateljico OŠ Josip Broz
Tito tov. Andrejo Jarc zaprosili, da pove nekaj besed o
pomenu specializiranih učilnic in otroških igrišč.

**Novi učni načrti, predmetnik,
program življenja in dela osno-
vne šole so šoli kot vzgojno izo-
braževalni ustanovi naložili še
kulturno, športno, rekreacijsko
in družbeno vlogo v njenem
okolju. So še kakšne novosti?**

Seveda, saj šola sedanjosti
usmerja učni proces k obvlado-
vanju temeljnih znanj trajne
vrednosti, k vsestranskemu
razvoju sposobnosti, spretno-
sti in navad. Ni bistvena količi-
na znanja, bistvene so kako-
vost, vsestranskost, notranja
povezanost in trdnost temeljne
splošne izobrazbe.

**V novi šoli je pouk skupno
ustvarjalno delo učencev in uč-
teljev, ki ob novi izobraževalni
tehnologiji in taki organizaciji
dela, da so različni viri znanja
bolj dostopni, dosegajo uspehe.
Pri tem pa so osnova specializi-
rane učilnice.**

Najbolj pomembne so spe-
cializirane učilnice za pouk na-
ravoslovja, saj je taka učilnica
hkrati laboratorij za pouk in
eksperimentalne vaje, je tudi
kabinet, v katerem se učitelj tu-

di primerno pripravi za pouk.
Pouk omogoča: opazovanje
naravnih pojavov preko demon-
stracijskih poizkusov, lastno
preizkušanje in delo, teoretična
razmišljanja ob pomoči mode-
lov. V taki učilnici učenci bi-
stveno lažje in poglobljeno pri-
dobivajo znanja iz fizike, kemije
in biologije.

Drugo skupino specializira-
nih učilnic predstavljajo učilni-
ce — delavnice, v katerih pote-
ka pouk tehnične vzgoje in go-
spodinjstva. V njih najdemo
stroje in orodje, s katerimi se
učenci naučijo ravnati in ga
uporabljati v praksi. Zlasti rada
imam učilnico gospodinjstva, iz
katere ne le da vedno prijetno
diši, temveč ker je med vsemi
specializiranimi učilnicami naj-
bolj potrebna in izkoriščena. Tu
se odvijajo tečaji gospodinjstva
(kuhanje, urejanje, vzdrževanje
stanovanja), tečaji šivanja, ple-
tenja, voženja in še kaj bi se
našlo. V njej najdemo prav vse
pripomočke, ki jih sodobno go-
spodinjstvo uporablja.

**Otroška igrišča so za otrokov
zdrav razvoj enako pomembna
kot dom, vzgojno varstveni
zavod in šola. Menite tudi vi
tako?**

Otroška igrišča so nujno po-
trebna, saj niso le prostor za
igro, temveč so prostor za ži-
vljenje. Igrišče otroku pomeni
učni, delovni in raziskovalni
prostor, kjer navezuje prve sti-
ke z vrstniki, se srečuje z odras-
limi in ne nazadnje je to tudi
prostor, kjer se razgiblja, prid-
biva spretnosti in se naigra.

**Igrišč v našem mestu ni, tudi
v širši občini bolj malo, kaže pa,
da bomo z delom samoprispev-
ka poskušali rešiti tudi ta pro-
blem.**

To je zelo pohvalno, saj ugo-
tavljamo, da je tudi zdravje na-
ših otrok vse bolj ogroženo
(okvare hrbtenice, gibal), da so
naši otroci pogosto nervozni,
zelo hitro fizično in psihično
utrjeni. Zato morajo biti naša
igrišča taka, da bodo dala otro-
ku dovolj možnosti za svobod-
no gibanje, za razvijanje njego-
ve delavnosti, ustvarjalnosti in
domišljije, da bo na njih lahko
pridobival izkušnje in spozna-
nja, da bo imel možnosti za na-
raven stik z vrstniki, za obliko-
vanje vzorov v srečevanju s
starejšimi otroki in odraslimi. O
tem, kako pomembna so ureje-
na otroška igrišča za pravilno
preživljanje prostega časa, ne
bi posebej govorila.

**Pred glasovanjem o samopri-
spevku smo. Kaj menite o njem?**

S pridobitvami dosedanjih
samoprispevkov smo lahko za-
dovoljni. Malokje v Sloveniji
imajo tako urejene prostorske
zmogljivosti šol kot pri nas in
tudi mi bi tega brez prispevka
občanov ne zmogli. Le nekaj
šol še potrebuje prostore in
opremo za sodobno delo.

Menim, da je program V. sa-
moprispevka premišljeno pri-
pravlja, saj večinoma ne vsebu-
je objektov, ki bi v naslednjih
letih terjali dodatna sredstva za
izvajanje dejavnosti, kar je v
današnjih razmerah vsekakor
pomembno.

Vera Vojska

Ob občnem zboru mengeških planincev:

Vse več ljubiteljev planin

Mengeško planinsko društvo Janez Trdina šteje
trenutno že 618 članov, kar jasno govori, da se števi-
lo planincev ponovno povečuje. Padlo je namreč že
na 400 članov, zdaj pa se iz leta v leto število vidno
dviga in se bo morda z leti spet povzpelo do nekda-
njega števila — tisoč. Ob nedavnem občnem zboru,
ki se je odvijal v jurčku na Gobavici, so poleg rednega
dela obravnavali in sklenili tudi nekatere stvari, ki so
zanimive za vse planince in tudi druge pohodnike, ki
niso včlanjeni v društvo.

Članarino so mengeški planinci v
glavem že pobrali. Za odrasle stane
10.000, za mladince 5000, za
pionirje pa 3000, tako da se stroški
povrnejo že z enim nočenjem v pla-
ninski koči. Pod mengeško PD spa-
dajo tudi šolski odseki iz Mengša,
Radomelj, mengeškega vrta in
domžalske šole Olge Avbelj, kjer
so še posebej aktivni, veliko tudi
po zaslugi odlične mentorice Dragi-
ce Langerholc.

PD Janez Trdina je lani skoraj v
celoti uresničil zastavljeni program
izletov, pohodov in drugih aktivno-
sti, odpadlo je le tisto, kar ni bilo iz-
vedljivo zaradi slabega vremena ali
pomankanja snega. Tudi letos je
program zelo pester, od pohodov v
zimsko-pomladanskem času na
nižje točke do Triglava, Grintavca,
Storžiča, Kuma, Bohorja in Stola v
poletnem času, skupaj več kot
dvajset zanimivih izletov. Vodili jih
bodo priznani domači vodniki, ki
imajo dovolj izkušenj na planinskih
stezah, iščejo pa še nove mladins-
ke vodnike, oziroma bi jih radi iz-
šolali.

Tradicionalno taborjenje za pion-
irje bo letos potekalo od
24. 6. — 2. 7. na Jezerskem in pla-
ninci pričakujejo spet velik odziv
kot vedno. Tako poceni počitnic
pač ni nikjer drugje. Izredno aktiven
bo tudi alpinistični odsek, kateremu
pa bo treba kdaj drugič posvetiti
posebej nekaj pozornosti.

Med domačimi težavami je treba
omeniti še nekaj o Mengeški koči,
o kateri se je govorilo, da jo bo dru-

štvo prodalo. Resnica je nekoliko
drugačna. Zakupnik Jože Leben je
pač vložil prošnjo, da bi to rad storil
in zato so planinci prošnjo tudi
obravnavali in — zavrnili. Koča mo-
ra še naprej ostati last planincev,
seveda pa bi jo bilo treba čimprej
obnoviti in vsaj bolje zaščititi in pre-
barvati. Peter Kosec jim je že obljui-
bil, da bo zamenjal bruna — les že
ima — prav tako pa pripravljajo
centralno ogrevanje tako za kočo
kot za jurčka ob njej. Nabavili so
peč in nekaj drugega materiala, ve-
liko sredstev pa pač ni. Najemnika
za kočjo se planincem ne zdi viso-
ka, res pa je, da bi bilo treba še ka-
ko drugače privabiti nizkogorske
planince na Mengeško kočjo, bolj
paziti na okolje in se nasploh skup-
no potruditi za večji odziv. Gosti so
s postrežbo drugače zelo zadovolj-
ni, škoda je le, ker najemnik v njej
ne stanuje in tako ni vsak trenutek
na voljo. Žal je že tako, da so tudi
planinci, posebno v nizkogorju, ze-
lo neučakani.

PD Janez Trdina je dobilo pono-
vno svojega gospodarja — spet je
Matija Slokan — tako da bo gospo-
darska plat lepše stekla, kajti celo
leto so bili brez njega, predsedni-
ške niti pa ima v rokah še naprej
Gena Kržan, s katero sem se tudi
pogovarjal o teh podrobnostih.
Predsednica tudi meni, da se bo
moralo planinsko društvo bolj vkl-
piti v delo, če se bo res na Gobavi-
ci postavil prihodnji zimo kakšen
snežni top, praznovanje 1. maja pa
bo tudi letos v rokah zakupnika Jo-

žeta Lebna, kateremu sicer popo-
loma zaupajo. Vsi planinci so zav-
zeli tudi enotno stališče proti sme-
tišču v Mengšu, kar je ponovno
predlog uradnih služb. Svojo po-
moč je obljubil tudi predsednik
medrštvenega odbora planincev
Peter Lavrič.

Ob koncu pa samo še to: Če
imate radi naravo in hribe, pridruži-
te se mengeškim planincem, radi
vas bodo sprejeli medse.

Ivan Sivec

Popravek

**V zadnji, 4. številki Ob-
činskega poročevalca smo
na 12. strani objavili se-
znam zasebnikov — obrtni-
kov, ki naj bi prejeli kredite,
odobrene na izvršnem sve-
tu.**

**Zgodila se nam je nelju-
ba pomota. Objavili smo
PREDLOG spiska prejem-
nikov kreditov, ki pa ne po-
meni hkrati tudi resničnih
prejemnikov oz. vsaj v ce-
loti ne; informacija pa tudi
ni ustrezna kar zadeva zne-
ske.**

**Tako kredita naprimer
sploh ni dobil Matjaž Kova-
čič, Kajuhova 16, zato se
mu zaradi objave še pose-
bej opravičujemo.**

**Vsem, ki so bili z objavo
kakorkoli prizadeti, se
uredništvo opravičuje.**
UREDNIŠTVO

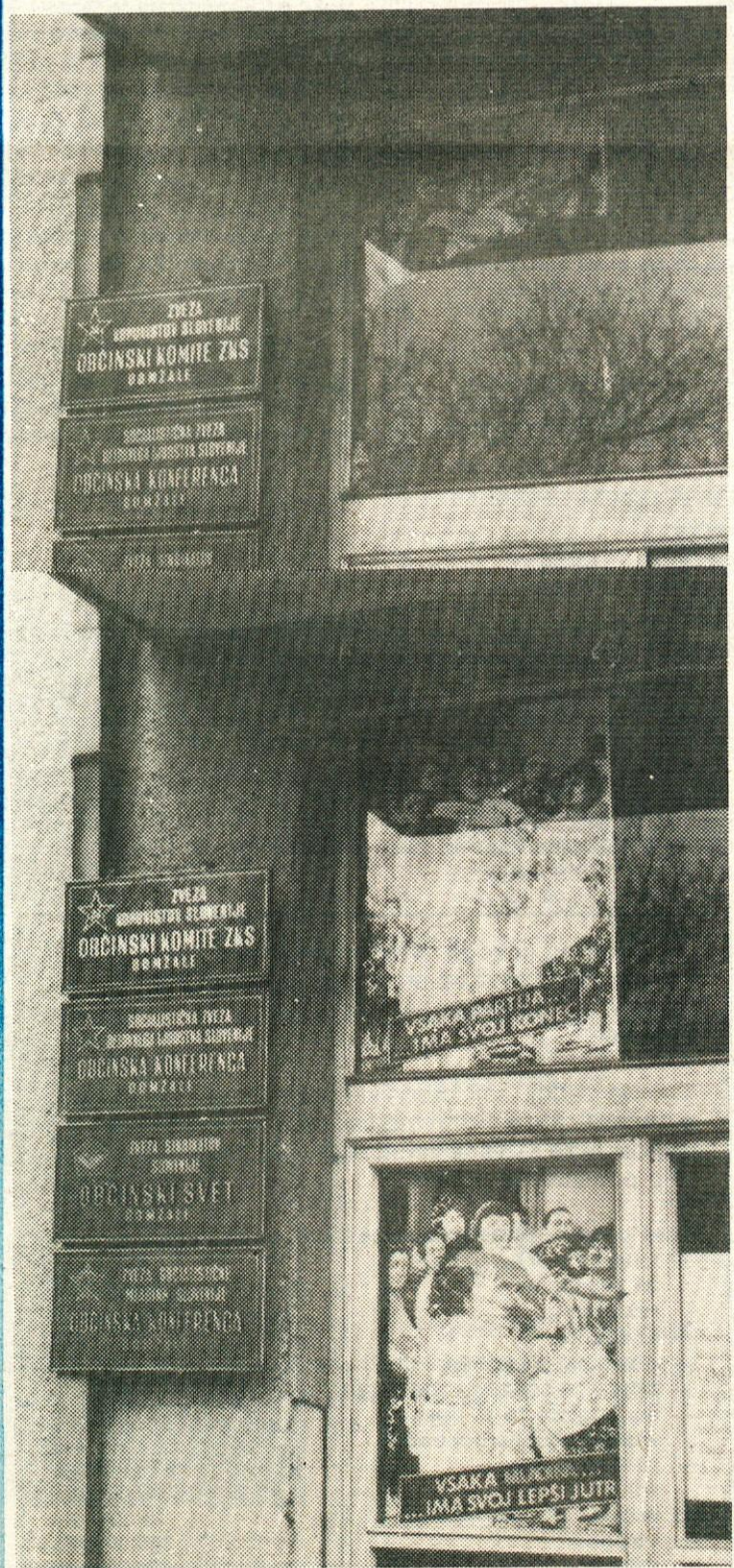
O delu skupine delegatov

Številna aktualna družbena
vprašanja gospodarjenja in raz-
voja ter naloge pri uresničeva-
nju treh reform neposredno
vplivajo tudi na pogoje za delo
in odločanje delegatov v dele-
gatskih skupščinah. Te razmere
še otežujejo splošne družbene,
gospodarske in politične razme-
re v Jugoslaviji, ki pa hkrati po-
večujejo našo odgovornost za
delovanje legalnih institucij si-
stema, katerega najpomembnej-
ši del so delegatske skupščine.

O delu teh skupin delegatov za
delegiranje delegata v republiško
skupščino smo se v občini pogo-
varjali s predsednikom zbora
občin Skupščine SR Slovenije
tov. Vladom Beznikom ter sode-
lavci, v pogovoru pa so poleg de-
legatov v zbor republik in pokrajin
Skupščine SFRJ tov. Silve Bau-
man in tov. Toneta Ferenc sode-
lovali tudi delegati iz občin Litija
in Kamnik. Razprava se je dotak-
nila vseh področij dela skupin de-
legatov, največkrat pa smo se zau-
stavili pri velikem številu gradiva z
oznako »STROGO ZAUPNO«, pri
vsebinski odločanju republiške
skupščine, kjer predlagamo večjo
delitev pristojnosti med posamez-
nimi zbori, pri obsežnem gradivu,
ki ga v celoti preberejo lahko le
»profesionalci«, pa odgovorov na
delegatska vprašanja, ki so preveč
formalna in navadno ne zadovolji-
jo delegatov. Zanimivo je bilo po-
slušati razmišljanja o izgubljanju
vloge občine kot družbenopoliti-
čne skupnosti, o čedalje manjšem
interesu delegatov, da se udeležu-
jejo različnih sej, pa zahteve po ra-
dikalnih spremembah, ki so nujno
potrebne, sicer se nam bo, kot je
dejal eden izmed razpravljalcev si-
stem »zrušil«.

Premalo je neposrednih povezav
med občinskimi in republiško
skupščino, saj prve prerediti
obravnava gradiva, o katerih se
odloča v republiki, vse to pa še to-
liko bolj velja za zvezno skupšči-
no; o njenem delu in poskusih us-
klajevanja sta poročala oba zvezna
delegata. O neposredni zvezi dele-
gatske baze z vsemi temi skupšči-
nami bi težko govorili, zato bo po-
trebno v prihodnje delegatskemu
sistemu nameniti več skrbi. Za to
pa je priložnost že pred nami, saj
imamo osnutek sprememb in do-
polnitev Ustave SR Slovenije, ki
za nekatera področja predlaga kar
precej radikalnih sprememb. Nji-
hova (ne)uveljavitev bo v mnogo-
kateri vplivala na delo skupin de-
legatov in povezavo med delegatsko
bazo in republiško (zvezno) sku-
pščino v prihodnjih mandatih.

Vera Vojska

Tudi plakate trgajo, mar ne. Zgornji plakat (na sliki) so nam
»neznani aktivisti« strgali kar trikrat, ker je ta plakat zelo iskana
»roba«, prosimo poštenega najditelja, da ga v primeru najdbe
dostavi na OK ZSMS Domžale, II. nadstropje.

Na Šenturški gori je o biospeleologu Simonu Robiču spregovoril Stane Stražar.

Ob 100-ti obletnici jamarstva:

Spomin na velikega biospeleologa S. Robiča

Letos praznujejo slovenski jamarji stoto obletnico organizirane jamarstva na Slovenskem. Seveda je jamarstvo veliko starejše, toda pred stotimi leti se je v Postojni pojavilo prvo tovrstno društvo Antron, prispevek naše občine pa je izredno močan zaradi znamenitega jamarja, ki je bival na Dobu od leta 1856 do 1858, zadnjih 23 let pa na Šenturški gori, kjer je tudi pokopan. Velikega prirodoslovca župnika Simona Robiča so se prvo nedeljo v marcu spomnili tudi domžalski jamarji, oz. člani Društva za raziskovanje jam in številni planinci.

Slovesnost je pričela z mašo v šenturški cerkvi, ki jo je tunjski župnik posvetil prav temu našemu svetovno znanemu biospeleologu. Še v cerkvi je znano Gallusovo pesem zapel oktet bratov Pirnat, kulturni spored pa se je nadaljeval tudi zunaj, pred zadnjim počivališčem Simona Robiča. Poleg Pirnatov so nastopili tudi Rok Lap, Janez Majcenovič in Tomaž Plahutnik. Vse pesmi so bile ubrane na slovensko-planinsko tematiko. Nato je spregovoril predsednik domžalskega jamarstva Stane Stražar, ki je precej obširno orisal Robičevo življenjsko pot ter njegov pomen pri raziskovanju jam, tako na domžalskem območju, kot drugod. Posebej je poudaril velikanski Robičev prispevek pri odkrivanju jamarstva živalskega sveta in kamenin, s poudarkom na hrošču, ki je imenovan kar po velikem biospeleologu. Robič je bil na zunaj skorajda čudak, hodil je v ponošeni obleki; iz luskin smrekovih storžev si je na primer naredil nepremočljiv klobuk, hkrati pa je zbral toliko bogatega gradiva, da so ga cenili tako na dunajskih kot na ameriških univerzah in inštitutih. Zadnjih 23 let je preživel kot župnik na Šenturški gori, seveda pa je imel ves čas stik z jamarji in drugimi prirodoslovci iz vse Slovenije in tudi iz vsega sveta. In še ta posebnost: njegov spomenik je obrnjen tako, da gleda proti Triglavu, kar tudi po svoje poudarja veliko slovenskost znanega jamarja.

Ob Robičevem grobu se je nabralo okoli tristo jamarjev in planincev iz vse Slovenije, katere sta pozdravila tudi tajnik KS Šenturška gora Rado Čarman in tajnik Društva za raziskovanje jam Domžale Edo Špendl.

I. Sivec

Poročilo s kviza v Moravčah:

Mladi v kmetijstvu...

Občinska konferenca ZSMS Domžale in Aktiv mladih zadružnikov Moravčev sta v soboto, 25. februarja 1989 v Partizanskem domu v Moravčah organizirala občinski kviz »Mladi in kmetijstvo«. Na kvizu so se na področju poznavanja problematike v kmetijstvu pomerile tri ekipe in sicer ekipa Aktiv mladih zadružnikov Domžale, ki so jo sestavljali: Mija Slovnik, Metod Sonc, Janez Mivšek, ekipa Aktiv mladih zadružnikov Moravčev: Andreja Štefan, Jože Korosec, Tone Kopač in ekipa Aktiv mladih zadružnikov Lukovica v sestavi Sašo Kašnik, Roman Klopčič in Jelka Poznič.

Potek kviza je budno spremljala strokovna komisija, ki so jo sestavljali študentje Biotehnične fakultete: Nuška Cerar, Melita Miš, Janez Jeretina in Marjeta Zbavnikar.

Najboljša je bila ekipa AMZ Lukovica, ki bo tako zastopala našo občino na regijskem tekmovanju »Mladi in kmetijstvo«.

Za dobro razpoloženje tekmovalcev in gledalcev med kvizom, so poskrbele Moravške mažoretke in kant avtor Filip Kranjc.

Ob razglasitvi rezultatov so tekmovalci prejeli praktične nagrade, ki sta jih podelila predsednica KS Moravčev, Marta Štefan in sekretar OK ZSMS Domžale, Martin Grošelj.

Nagrade so prispevali: Kmetijska zadruška Domžale (ZE Lukovi-

ca, ZE Moravčev), Helios TOZD Oljarna Domžale, Slovenijales Radomlje, Tosama Domžale in Rašica Moravčev, za kar se jim organizatorji lepo zahvaljujemo.

Po kvizu pa so mladi zadružniki iz Moravčev pripravili še družabni večer z »Moravškim kvintetom«, ki je trajal pozno v noč.

OK ZSMS Domžale

Predlog novega ovrednotenja naročenih objav v Občinskem poročevalcu, glasilu Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Domžale

Na zadnji seji uredniškega odbora Občinskega poročevalca z dne 3. marca 1989 smo sprejeli tudi nov cenik za različne vrste objav. Po novem tako znajo posamezne objave:

Nove cene — preračunano za 1 cm ² objavljenega teksta:	
— razpis za DO	6.800 din
— za zasebnike	8.000 din
— reklama	5.200 din
— obvestilo	4.460 din
— obvestilo posebnega družbenega pomena	3.150 din
— objava zaščitnega znaka (glave)	16.800 din
— mali oglasi do 10 besed	13.650 din
— vsaka nadaljnja beseda	1.050 din
— zahvala	210.000 din
— slika	63.000 din
— verz	26.250 din
— v spomin	315.000 din
— slika	94.500 din
— verz	39.370 din

Nove cene so pričele veljati takoj.

UREDNIŠTVO

»Sladkorna« bolezen naših dni

Sladkorna bolezen je do sedaj prizadela samo v Ljubljani že 24 000 ljudi. Obolenost za sladkorno boleznijo pa narašča. Tisti, ki zbolijo v zgodnji mladosti, so najbolj ranljivi, vendar lahko diabetes prizadene kogarkoli v katerikoli življenjskem obdobju.

To sem doživela tudi sama. Toda z dobrim, neprekinjenim zdravljenjem lahko živite dokaj normalno življenje, kakor ga živim sama. Imam hujšo obliko te bolezni in moram zelo paziti na ritem prehranjevanja, moje telo je odvisno od zdravljenja z insulinom. Če bi bolezen zanemari-

la, bi postala uničujoča, lahko bi me ubila. Sladkorna bolezen pa je tudi eden od najbolj pogostih povzročiteljev bolezni ledvic in srca, povzroča slepoto in v zrelih letih zaradi gangrene povzroči lahko tudi izgubo prstov na nogi ali celo izgubo noge. Toda to je najhujše, kar se mi lahko še pripeti!

Spodbudne novice pa so z vključevanjem sladkornih bolnikov v društva za boj proti sladkorni bolezni. Ljudi učimo, kako naj živijo s sladkorno boleznijo, kako lahko kljub njej živijo polno, neodvisno življenje. Naše društvo prireja predavanja

za diabetike in njihove družinske člane, izlete, degustacije visoko kvalitetne zdrave dietne prehrane, testiranje na UKC, brezplačno zdravljenje.

Na žalost bolezen lahko prizadene prav vsakogar. Prizadela je mene, lahko tudi vas, ali katerega od članov vaše družine. Delo Društva za boj proti sladkorni bolezni Ljubljana je torej življenjsko važno čeprav je odvisno izključno od prostovoljnih prispevkov in članarine.

Prosim, pomagajte nam premagati diabetes tudi s svojimi prispevki že danes in omogočiti normalno delo društva. Hvalež-

ni bomo za vsako finančno pomoč, tako delovnih organizacij kot posameznikov, saj bo humanitarno delo našega društva učinkovitejše tudi z vašo pomočjo.

Ž. r. 50101-678-70167 Društvo za boj proti sladkorni bolezni, Ljubljana, Zarnikova 3
Veselimo se vsakega novega sodelavca, z roko v roki nam bo življenje lažje in lepše.

Sama sladkorna bolezen ne boli, ko zaboli je prepozno..., zato lažje je preprečevati sladkorno bolezen kot zdraviti.

Predsednica društva:
Rozi Marolt

Zakaj mladi v Blagovici ne delajo?

Pa smo vprašali osmošolce iz Blagovice, kaj počnejo starejši mladinci v vasi. Odgovarjali so skoraj vsi podobno: nič, zelo malo, ti so pa res pravi za delo... Rekli so, da se poleg predsednika le še trije zanimajo za delo. Ostali pa raje zavijejo v gostilno, kot, da bi se lotili kakega dela v okviru mladinske organizacije.

Beseda ples je za blagovske mladince tujka. Pod tem predstvom je bila ena sama veselica. Koše postavljajo že leto dni, pa še zmeraj niso postavljeni. Kam bo vse to pripeljalo?

Osmošolci pravijo, da bi gotovo kaj organizirali, če bi jim starejši mladinci dali možnosti. Tako pa jih smatrajo še za nedorasle in ne kos njihovim »akcijam«.

Mislijo (osmošolci namreč), da bi bilo treba stopiti skupaj in kakšno pametno reči o delu mladinske organizacije.

Na osnovni šoli Janko Kersnik, kjer se te-isti osnovnošolci šolajo sploh ni nobenih zapletov okoli OO ZSMS. Vse skupaj »šiba super«.

V KS pa taki zapleti. S tem dopisom nočejo osnovnošolci jeziti OO ZSMS; samo želijo, da bi jih resno jemali, da bi se skupaj dobili in če nič drugega začeli skupaj pribijati koše.

Mladinci z OŠ Janko Kersnik BRDO

V spomin na 100-letnico jamarske dejavnosti v Sloveniji so na Gorjuši posadili spominsko lipo, ob tej priložnosti pa je zapel tudi oktet bratov Pirnat.

Spominska lipa na Gorjuši

Po spominski svečanosti na Šenturški gori se je pri Jamarskem domu na Gorjuši zbralo veliko ljudi, ki so prišli od blizu in daleč. Med gosti so bili tudi domačini s Šenturške gore s predstavniki tamkajšnje krajevine skupnosti, predsednikom Ludvikom Pavlinom in tajnikom Radom Čarmanom. Udeleženci so si najprej pozorno ogledali jamarsko zbirko in se najdlje zadržali v Robičevi sobi. Nato so odšli v Železno jamo, ki že dolgo ni imela naenkrat toliko obiskovalcev, bila je polna do zadnjega kotička. Po ogledu Železne jame, ki je bil posebej namenjen gostom s Šenturške gore, so se udeleženci zbrali na sončni strani Jamarskega doma. Tu so v spomin na stoletni jubilej slovenskega jamarstva in prve jamarske organizacije na Slovenskem svečano zasadili lipo. Najbrž ni odveč pripomniti, da je lipo poklonil Arboretum iz Volčjega potoka. Lipo je zasadil najstarejši jamar in član

Društva za raziskovanje jam Simon Robič Domžale Avgust Orehek, svečanost je vodil tajnik društva Edo Špendelj. Oktet bratov Pirnat pa je zapel dve, za to priložnost primerni pesmi. Drugi del koncerta se je nadaljeval v dvorani jamarskega doma. Zvrstili so se pevci oktet bratov Pirnat, Janez Majcenovič in Rok Lap ter citrar Tomaž Plahutnik. Že tako prijetno nedeljsko popoldne z bogatim kulturnim programom je zabavni ansambel Nagelj iz Stranj samo še popestril.

Po koncertu so si gostje, nastopajoči in jamarji ogledali še novo društveno dvorano v nadstropju, ki so jo v glavnem s prostovoljnimi delom dokončali prav za to jubilejno slovesnost. V večernem času se je jamarjem v nadvse prijetni dvoranci pridružil tudi predsednik občine Peter Primožič s soprogo, ki je v nagovoru med drugim dejal nekako takole: Danes sem za na tretjem takem srečanju, a

je najbolj prijetno tu, na obeh prejšnjih so me spraševali, kaj bomo dali in kaj bodo dobili, no tu je pa že vse narejeno.

Stane Stražar

Utrinki ob dnevu žena

Čajanka. Mamica, pa tudi kakšen očka vmes, sedimo na majhnih stolčkih. Gledamo in poslušamo svoje malčke, ki se ob pomoči tovarišic trudijo, da bi pokazali, da so že pravi, pravcati mali igralci. Skromno darilce, rožica iz koruznih zrn in bučnih pešk, nalepljena na škatlici od sira, stisk rok in nerodne besede malih nadobudnežev: »Čestitam mamica... Za kaj že, tovarišica?« V marsikaterem očesu solza, v vseh srcih pa veliko toplote in sreče. Nato klepet, piškotki, ki jih ponujajo hčerke in sinovi, pa slovo... Nepozabno srečanje, ki nas bo grela še nekaj časa!

Droben dogodek, ki sem ga opisala, je iz vrtca Čebelica, verjetno pa tudi v drugih vrtcih ni bilo dosti drugače. Zato hvala vam, tovarišiče!

Dan žena. V košarico nabiram vsakodnevne potrebščine, se postavim v vrsto in čakam. Blagajničarka izračuna, plačam in hočem oditi. »Iskrene čestitke za 8. marec!« mi pravi in mi stisne v dlan bonbon. Presenečena komaj izdihnem: »Hvala!« in med vrati trgovine Emona Vir me prešine — kljub gneči, kljub zaradi celodnevnega dela vidni utrujenosti, kljub naglici — so še nekateri, ki ti z nekaj besedami polepšajo tvoj praznik. Hvala, dekleta, in srečno!

V.V.

Iz šolske knjižnice:

Andrej hodi v drugi razred. Nekaj bi mi rad povedal. Ko ostaneva sama, pohiti: »Tovarišica, drugi bom vzel knjigo Lukec dobi sestro. Pa veste zakaj? Damjana je noseča.« »Kdo je Damjana?« »Z njo se bo moj bratec poročil. Pa naj si malo prečita in se kaj nauči.«

V knjižnico priteče Marko. Malo je zadihani in ne najde prave besede. Potem vpraša: »Imate knjigo, dež pada, pa papir imaš...« Ponudim mu »Knjigo za deževne dni.« Zbrano začne listati. Ko najde, se zadovoljno nasmeje. »Tole bom poskusil narediti,« mi pokaže in steče k sošolcem.

Bil je deževen oktobrski večer. Ivan se je vrnil iz šole. Teta Ana je takoj opazila, da je spet polomil dežnik, manjkal mu je ročaj. Teta se je jezila, jedikovala in spraševala, kako je to mogoče. Ivan pa je čisto tiho sedel na divan in tete se ni upal niti pogledati. Ko sva ostala sama, sem ga vprašala, kaj je z dežnikom počel. Razložil mi je.

»Fantje smo hoteli premakniti avto.« »Kako?« »Za blatnik smo zataknil ročaj dežnikov. Ročaji so se odločili, avto pa je obstal na mestu.« »Koliko dežnikov ste polomili?« »Štiri.«

Ob izidu Stiplovškove knjige

Še o predstavitvi knjige dr. Miroslava Stiplovška. Že v zadnji številki našega časopisa smo poročali o predstavitvi nove Stiplovškove knjige, danes pa vam objavljamo še dvojico fotografij. Med drugimi je o avtorju, našem občanu spregovoril tudi predsednik Sob. Domžale Peter Primožič.

Misli o dr. Stiplovšku kot o avtorju in človeku pa je izrekel tudi njegov stanovski kolega dr. Nace Šumi.

Prejeli smo:

Zanimiva priložnost

Pred tremi leti, ko so odprli znamenito Plečnikovo razstavo v Parizu, se je v Domžalah porodila misel, da bi ta veliki Slovenec našel svoje končno domovanje v slikovitem gradu Krumperk pri Domžalah. Krumperk kot pomembni spomenik arhitekturne umetnosti je prav gotovo pravo kakovostno mesto za takšno razstavo, še posebej ko je v neposredni bližini Ljubljane. Plečnik ni samo ljubljanski temveč evropsko priznani zastopnik arhitekturne umetnosti, razstava njegovih del pa bo kmalu obkrožila vsa svetovno pomembna kulturna središča. Ni si težko predstavljati kakšna počastitev in tudi pridobitev bi bila takšna razstava za Domžale. Sreča je da trenutno nikjer v Ljubljani ni primernejšega mesta za takšno razstavo, v bližnji okolici pa bi za to bila primernejša kvečjemu Brdo pri Kranju in Krumperk pri Domžalah. Prazen in brez pravega programa pa je samo Krumperk. Ali ne bi kazalo izkoristiti enkratne priložnosti in povabiti Plečnika v Domžale? Ali ne bi to bil veličasten zaključek hvale vrednih prizadevanj domžalske občine glede ohranitve in obnove tega

slikovitega gradu? Saj nočem reči, da bi Ljubljana bila pripravljena stalno razstavo odstopiti Domžalam. Zavzeti bi se morale Domžale in storiti vse, da ta pomembna in v Evropi najbolj vidna prizadevanja slovenske kulture, za vselej ostanejo zabeležena na Krumperku. Tja bi bilo mogoče prestaviti tudi razpadajočo Plečnikovo kapelico z Ljubljanske ceste v Domžalah, ki se bo prej ali slej tako morala umakniti hitro rastočemu mestu. Kapelica seveda lahko gre v park Krumperka, ki še čaka tenkočutnega oblikovalca. Razdivjana akacija in bezeg, ki ju je potrebno občasno krotiti gotovo nista v ponos tako imenitnemu gradu. Ker pa sta grad in njegovo okolje zaokrožena funkcionalna celota, smemo upati, da bo okoli na Krumperku deležno iste pretehtane pozornosti kakor jo je bil in jo je še deležen grad.

Širijo se vesti, da uradna občina Domžale ni ravno zagreta za trajno razstavo Plečnikove arhitekture. Ali ne bi bila to zamujena priložnost? V tako velikem in imenitnem gradu kakršen je Krumperk bi poleg Plečnikove razstave lahko bilo še kaj drugega, kar bi privabljalo ljudi od blizu in daleč. Spomnimo se samo kako poznan je grad Zemono v Vipavski dolini, pa v njem ni drugega kakor razstava modernega pohištva in dobra gostilna. Plečnikova razstava na Krumperku pa bi bila vrhunsko kulturno dejanje v enkratnem okolju, ob katerem bi laže zaživelo turistično gospodarstvo v Domžalah. Spretna turistična propaganda bi lahko povezovala še Konjarski center, Arboretum Volčji potok in druge znamenitosti v občinah Domžale in Kamnik v mikaven turistični program, ki ga zdaj pogrešamo. Pobrigati pa bi se morali takoj, dokler nam Plečnik ne obrne hrbta.

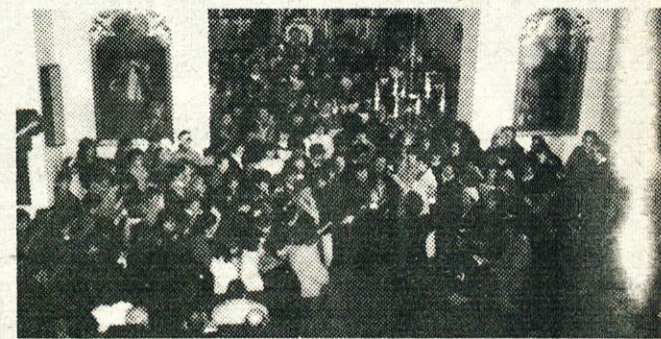
Franci Brojan

Srečanje cerkvenih pevskih zborov v spomin obletnice smrti Matije Tomca

V nedeljo, 19. februarja so se v trzinski cerkvi sv. Florijana, zbrali cerkveni pevski zbori domžalske dekanije, da bi se poklonili spominu na svojega slovitega sorojaka, enega največjih slovenskih skladateljev cerkvene in posvetne glasbe profesorja Matije Tomca. Njegova glasba je zahtevna in je potreben nadvse resen in zavzet pristop, kar se je tudi pokazalo pri nekaterih nastopajočih zborih. Vsi so namreč peli le Tomčeve pesmi in sicer vsak zbor 2 pesmi. Nastopila sta 2 otroška zbora (Brdo in Jarše), trije mladinski (Brdo, Moravče in Mengeš) ter 6 odraslih zborov (Brdo, Mengeš, Moravče, Radomlje in Trzin). Ob koncu sporeda pa je nastopil še oktet bratov Pirnat, za katerega je pokojni skladatelj priredil prav posebej kar 10 pesmi. Pripravljenost večine zborov je bila na višini, pri čemer se že kažejo rezultati dela delovne skupine organistov in pevovodij domžalske dekanije, ki že nekaj časa načrtno skrbi za dvig kakovostne ravni cerkvenega petja. Posebej so s svojim občutenim nastopom in brezhibno izvedbo kantate »Kruh iz nebes« ugaiali pevci iz Moravč, mogoče pa sta zazveneli tudi obe sklepni pesmi, ki so ju pod vodstvom Lojzeta Štefana zapeli vsi združeni zbori.

Izvedbo srečanja so v splošno zadovoljstvo izvedli Trzinci, pri čemer so čaj in pecivo pripravile in spekle Trzinke same, gospodarji pa so poskrbeli za šilce žganega. Še posebej pa so bili vsi zadovoljni, da je bilo zaključno srečanje v trzinski šoli, saj naj bi bilo tako sodelovanje vzor tudi drugim krajem in predstojnikom, kot so še posebej poudarili predstavniki Kulturne skupnosti in ZKO Domžale.

J. V.

Združeni otroški, mladinski in odrasli zbori pod vodstvom Lojzeta Štefana. Fotografijo je je posnel Stane Mesar.

Glasba v stiski

Zaradi vse težjega položaja šolstva in posebej glasbenega šolstva smo se v Glasbeni šoli Domžale odločili opozoriti nase in na našo dejavnost s prireditvami, ki bodo potekale v zadnjem tednu meseca marca 1989.

Skupščina Občinske izobraževalne skupnosti Domžale je sprejela sklep, da od septembra 1988 prispeva le še 50 % potrebnih finančnih sredstev za delovanje Glasbene šole Domžale. Zato smo morali občutno zvišati prispevke staršev, pa nam kljub daleč najvišji šolnini v Sloveniji primanjkuje denarja za najnujnejše stvari. Šolsko poslopje nezadržno propada, tretjini instrumentov pa je potekla amortizacijska doba in so zato praktično neuporabni. Tako smo se odločili, da pričnemo z akcijo zbiranja sredstev za nakup novih instrumentov. S prošnjo se obračamo na celotno gospodarstvo občine Domžale in na vse DPO ter občane, da nam s svojimi prispevki pomagajo pri nakupu novih instrumentov. S tem bomo našim in našim otrokom omogočili kvalitetnejši pouk glasbe.

Zavedamo se hude krize v kateri se nahajamo in vemo, da bodo težke razmere trajale še vrsto let. Vendar mislimo, da moramo prav v teh razmerah še posebej skrbeti za vsestransko izobrazbo naše mladine. Prav široko izobražen mlad človek je najbolj potreben za izhod iz težkih razmer.

Prispevke za nabavo instrumentov nakazujte na žiro račun številka: 50120-603-55146 Glasbena šola Domžale z oznako »NAKUP INSTRUMENTOV«.

Za izkazano pomoč se vam že vnaprej lepo zahvaljujemo!

DELA VCI GLASBENE ŠOLE
DOMŽALE

Žal smo prišli tako daleč, da je bilo treba naš edini pravi kulturni hram v notranjosti celo podpreti z nosilci, sicer bi se strop zrušil. Občani smo zainteresirani, da se nekdanji Društveni dom obnovi, saj tak kulturni dom v Domžalah zelo potrebujemo.

VABIMO VAS NA

kulturne prireditve pod skupnim naslovom »RADI IMAMO GLASBO« na katerih bodo nastopali učenci Glasbene šole Domžale:

V ponedeljek, 27. marca
1989 ob 18. uri

V torek, 28. marca 1989
ob 19. uri

V sredo, 29. marca 1989
V sredo, 29. marca 1989
ob 19. uri

V četrtek, 30. marca 1989

V petek, 31. marca 1989
ob 19. uri

Otvoritev razstave
»Življenje in delo
Glasbene šole Domžale«
v Knjižnici Domžale

V Kulturnem domu
v Mengšu, koncert
komornih skupin

Odpri dan Glasbene šole
V veliki dvorani Glasbene
šole Domžale koncert
s komentarjem
harmonikarja Ernöja
Sebastiana

V hali Komunalnega
centra Domžale koncert
komornih skupin

V veliki dvorani Glasbene
šole Domžale koncert
solistov

Pred dnevi spet... se je zgodil Češpljev drevored.

Nova predstava gledališke skupine »Češpljev drevored«:

Sporočilo starega don Juana?

V okviru Kulturnega društva Domžale deluje gledališka skupina, ki se ne imenuje Svoboda ali Solidarnost ampak ČEŠPLJEV DREVORED. 4. in 5. marca 1989 so se v veliki dvorani Glasbene šole v Domžalah predstavili s predstavo Pisma starega don Juana. Avtor teksta ni naveden. Nastopali so: Vesna Pestotnik, Nena Radmelič, Ditka Makovec, Andreja Virk, Jana Pertot, Polona Flemin in Rajko Gerič. Predstavo je popestril godalni kvartet, ki je zaigral skladbe Boccherinija in njegovih sodobnikov: Branka Bečaj, Janja Bogataj, Mateja Orešnik in Tomaž Habe, ki je opravil tudi izbor skladb in jih priredil. Režija in scena: Marina Rugelj, kostumi: Breda Kapelj, luč: Luka Ukmar, Peter Pristovnik, Tomaž Pirnat, šepetalka: Nina Zelenjak.

Zgodba je na kratko sledeča: Don Juan je star in bolan. Njegov služabnik o bolezni obvesti vse njegove ljubice, ker se ne more odločiti, katera je pomembnejša za gospodarja. Prihajajo ena za drugo, vse bi rade k don Juanu, vendar jim služabnik ne dovoli, ker je zaradi bolezni zelo slab. Tako so ljubice, konkurentke skoraj prisiljene, da se med sabo soočijo. Skupna jim je ljubezen do don Juana, vse drugo imajo različno. Don Juan je znal pri vsaki najti nekaj pozitivnega in to poudariti, s čimer si je pridobil žensko naklonjenost. Pri prvi je odkril kuharski talent, saj je znala speči imeniten jabolčni zavitek, pri drugih je opeval lepe oči, ker je ženska zares imela lepe oči, ali pa se je družil z žensko, ker sta se poznala še iz otroških let in sta se počutila mlada, ko sta bila skupaj. Z naslednjo se je družil zato, ker sta skupaj hodila v hribe, lovila ribe in igrala biljard. Naslednja je bila že osem let poročena pa še vedno ni imela otroka, zato je don Juan poskrbel, da

je zanosila itd. itd. Omejenost žensk pa tudi služabnika povzroči mnogo smešnih situacij. Kuharica udarja z roko po klobuku, kadar ne ve kaj reči in s tem potrjuje Bergsonovo ugotovitev, da je človek smešen, če deluje mehanično. Drugi dve dami mehanično ponudita roki v poljub, ko pa se zavesta, da sta obe ženski, roki hitro umakneta. Ženska, ki je noseča se je z don Juanom pogovarjala celo o Aristotelu, služabnik, ki za Aristotela očitno še ni slišal, pa misli, da bo tako ime otroku itd.

Potem ko se ženske med sabo seznanijo in se pokažejo vse njihove razlike, zaradi katerih se tudi prezirajo, ugotovijo, da bi vse skupaj vendarle rade nekaj sporočile don Juanu. Služabnik piše pismo, ženske pa mu ena za drugo narekujejo kratko sporočilo pač v skladu s svojim značajem in vse mu želijo čim prej prebrati.

Žensk je šest, pismo je eno samo in tudi don Juan jim odgovori, kot bi pisal eni sami ženski. Vsaki se zahvali za

njeno energičnost, ženskost, tovaršstvo itd. Režijsko so te zahvale poudarjene z metanjem šopkov vsake posamezne ljubice. Pismo se konča z izjavo: »Vedno sem ti bil zvest«, ki pri ženskah povzroči pravo evforijo in zaradi katere se vse zapode proti don Juanovi spalnici in s šokom povzroče don Juanovo smrt, kar pa gledalca ne prizadene, saj je bil don Juan ves čas odsoten.

Scena je bila oblikovana v dveh barvah, črni in rdeči. Ta kombinacija deluje psihološko nasilno. Taki so tudi značaji. Sicer ljubijo don Juana, vendar na svoj omejen in zato nasilen način.

Luč je bila v službi predstave. Korektno in diskretno je poudarjala dogajanje na odru, včasih celo z barvnimi filtri. Nastopajoči so tekst dobro znali, zato šepetalka ni imela težkega dela.

Skoraj bi pozabil na kostume. Bili so ustrezni času, značajem in bili so neupadljivi, kar je dobro.

V celoti gledano se mi je zdela predstava Pisma starega don Juana zelo korektno in pohvalno izpeljana. Takšne predstave se ne bi smovalo nobeno profesionalno gledališče. Zdi se, da prinaša predstava tudi sporočilo, ki je za sedanji trenutek zaostrenih mednarodnih odnosov zelo na mestu. Tisti, ki pa vidi v predstavi predvsem novo resnico, ki je bila prispevana v zakladnico znanosti o človeku, naj mi oprostijo. Je pač tako, da živimo v eni od socialističnih držav in smo temu primerno politično obremenjeni.

Matjaž Koncilja

Domžalska godba je v hali letos spet pripravila odmevno in uspelo zabavnoglasbeno prireditev, na kateri so občani dobri napolnili dvorano.

Za prijetno razpoloženje je poskrbel Mito Trefalt, njegova družina, igralka Vera Perova ter drugi.

Pesem – glasba naša radost

Malo neprijazna, pa vendarle akustična dvorana Glasbene šole v Domžalah, je v petek, 17. februarja 1989 nudila gostoljubje tretjemu samostojnemu koncertu Domžalskega komornega zbora.

V želji predanega petja so se nekdanjim članom Domžalskega okteta pridružili predvsem mlajši pevci in pevke. V drugem letu delovanja je na koncertu prepevalo enaindvajset članov zbora. S skrbnim delom vokalne tehnike jim je uspelo v sorazmerno kratkem času doseči kultiviran zborovski zvok. Vendar vsaka stvar zahteva določen čas, da dozori. Tako tudi temu zboru, ki se verjetno ne bo zadovoljil z doseženim (kljub uspehu) primanjkuje širine zvoka in sproščenosti, ki pa jo zbor doseže samo z dokaj kontinuiranim nastopanjem. Številčno se bo moral zbor še okrepiti, predvsem v srednjih moških in ženskih glasovih, prav tako pa sočnost visokih leg ne sme biti odvisna samo od ene pevke.

Dokaj zahteven program so pevci zapeli čisto, ustrezno glasbenemu zapisu. Veliko pozornost so namenili tudi fraziranju, za kar gre nedvomno največja zasluga dirigentu zboru.

Program je bil izbran v skladu z usmeritvijo zbora: renesančna glasba, slovenske narodne ter umetne pesmi slovenskih ustvarjalcev. Koncert je bil posvečen slovenskemu kulturnemu prazniku in obletnici smrti Matije Tomca.

V prvem delu koncerta smo slišali pet renesančnih skladb: od Ave Marie nizozemskega skladatelja Jakoba Arcadelta, treh skladb velikana slovenske glasbene preteklosti Jakoba Gallusa Petelina (Resonet in laudibus, Stetit Jesus iz Opus musicum, posvetne Dolcis amica — Sladka predraga iz Harmonie morales) do značilne posvetne villanelle Orlanda di Lassa Echo — Odmev.

Ta skladba je bila ob sodelovanju zborovskega kvarteta najboljšje izvedena skladba prvega dela koncerta. Sledili sta dve protestantski pesmi Primoža Trubarja v odlični priredbi Matije Tomca. Kljub vsebinski povezanosti, liturgična, romantična skladba Stevana Mokranjca — Tebe Boga hvalim (1882) ni bila najbolj primerno izbrana za zaključek prvega dela koncerta. Sama skladba zahteva precej številnejši zbor in izdatnejši zvok.

Drugi del koncerta so pevci začeli s tremi biseri slovenske zborovske literature: romantičnim Večerni ave Antona Foesterja v priredbi Rada Simonitja, prvcem Janka Ravnika (1911) impresionistično Poljsko pesmijo v širokem loku lirčno zasnovani skladbo in ekspresionalističnim prvcem Marija Kogojca — Trenutek. Vse tri pesmi so pevci dobro zapeli, vendar je izostal večji notranji vzgib, ki ga zahteva dovršena, umetniško prepričljiva izvedba.

V nadaljevanju so pevci številni publiki dali tisto, kar si je ta najbolj želela. To je dokazovala s prirejenimi aplavzi. Slišali smo pet narodnih (Čej so tiste stezice —

M. Tomc, So še rožce — Z. Svikeršič, Trauniče so žie zelene — L. Lebič, Kaj pa je tebi ljubica — K. Boštjančič in Ribce po murjici pjavajo — O. Deu). V tem delu sta se predstavila tudi solista zbora sopranistka Bernarda Kokalj in tenorist Andrej Levec.

Razveseljivo je, da si je domžalski komorni zbor z dirigentom Karlom Leskovcem, sicer predagogom klarineta na Glasbeni šoli v Domžalah in korepetitorko Metko Galien svojo publiko (polna dvo-

rana), katero bo nedvomno tudi vzgajal v vsej širini in lepoti peske kulture. Pevcem in pevkam želim, da vztrajajo na začrtani poti predvsem pa zborovodji, da bo svojo zagnanostjo, delom, strokovnostjo in odnosom do vokalne glasbe še naprej vzgled pevcem kot tak gonilna sila mladega zbora.

Da pa bodo pevci in dirigent žje vzdržali na začrtani poti jih ponujam tele misli:

Še vrana poje mično kot škrlanec če ne poslušaj ju nobenega; in mislim, če bi slavce pel podnet ko vsaka gos čeblja, bi ne veljal za godca prav nič boljšega vrabca.

Premnogo stvar čas prav izzorijo do pristne cene in popolnosti. Tomaž Habe

Nove zmogljivosti Jamarskega doma na Gorjuši:

Nova Robičeva dvorana

Dom jamarjev na Gorjuši postaja pomembna turistična točka: vsekakor nihče, ki se iz turističnih pobud poda v Domžale, ne more spregledati tistega, kar se nahaja na Krumperku, Gorjuši in v bližini. Prizadevni jamarji DR JS Simon Robič in gostinca Marko Ravnikar so v skupni akciji pridobili v dom nove prostore. Gre za novo dvorano s približno 50 sedeži. Primerna bo za manjše skupine, zaključene družbe, srečanja, simpozije in podobno.

Dvorano so odprli v soboto, 4. marca, prvi gost je pa so bili udeleženci enodnevnega nakupovalnega izleta Golfurista, ki je popeljal v Avstrijo tiste, ki so se prijavili preko Nedeljskega dnevnika. Ob vrni tvi so bili v večernih urah gostje v novi dvorani jamarjskega doma.

Kot je povedala EDITA PLANINC, ki je izlet vodila, so si z zanimanjem ogledali Železno jamo, muzejsko zbirko, zlasti pa jih je navdušil entuziazem jamarjev in vloženo delo, ki so ga (prostovoljno ga!!!) v dom in okolico vložili.

Prvi gostje nove Robičeve dvorane so bili namreč vsem, kar so videli in doživeli na Gorjuši zadovoljni. Naša želja je, da bi se gostinske in turistične zmogljivosti na Gorjuši kakovostno še izboljševale in da bi turizem in turistične dejavnosti dobile širše dimenzije, kot pa so jih imele sedaj.

Z novo dvorano so za to obeti vsekakor boljši...

B.

Novo dvorano jamarskega doma (dvorana sprejme 50 do 60 gostov) so poimenovali Robičeva dvorana. Na fotografiji so prvi gostje v njej.

Mini plesna šola prvič v Domžalah

KLASIČNI BALET — za otroke od 6 do 14 let, ki se želijo naučiti gracioznih gibov in lahkotnih korakov.

JAZZ BALET — za ljubitelje glasbenih in plesnih filmov, ki se želijo tudi sami preizkusiti v plesu ob najnovejši popularni glasbi s svetovne glasbene scene.

Vse tiste, ki se želijo bodisi rekreacijsko bodisi amatersko ali profesionalno ukvarjati s plesom, vljudno vabimo, da se nam pridružite in preživite nekaj zabavnih ur, ki vam bodo tudi koristile.

URNIK:		
SREDA:	KLASIČNI BALET	16—17.30
	JAZZ BALET	17.30—19 in 19—20.30
SOBOTA:	KLASIČNI BALET	16—17.30
	JAZZ BALET	17.30—19 in 19—20.30

Začetek: sredo 5. april
mala dvorana v hali KOMUNALNEGA CENTRA DOMŽALE

Šola bo trajala od 5. aprila do konca junija in bo dostopna za vsak žep. Cena za en mesec je 50.000, skupna cena za tri mesece pa je 150.000 dinarjev. Če nas želite obiskovati od začetka do konca, pa lahko plačate skupno ceno v treh obrokih. Strokovno vodstvo je zagotovljeno!

Prijave sprejemamo na OK ZSMS DOMŽALE, Ljubljanska 70/II, Domžale. Tel.: 721-790

PRIDRUŽITE SE NAM, NE BO VAM ŽALI!

OK ZSMS DOMŽALE

Mladen Stančič Kovač je na najboljši poti, da zraste v uspešnega športnika.

Skrb za podmladek:

Kebrov najmlajši na motorju ...

AMD FAM Lukovica, ki deluje že nad 40 let in je ves čas usmerjeno predvsem v športno dejavnost, je pripravilo srečanje mladih motokrosistov — pionirjev in njihovih staršev z vodstvom društva. Motokros je že nekaj let njihova najmočnejša dejavnost. Za mlade tekmovalce v društvu skrbi Domžalčan Stane Kovač, sam nekoč zelo aktiven športnik. Na vprašanje kako, da se je odločil za delo v motokrosu katerega sam ni vozil, je povedal: »Med mojimi prijatelji sta tudi motokrosista Miran Juvan in Janez Juhant, ko sem jih videl na dirkah sem se močno navdušil za ta zanimivi šport. Odločil sem se za sodelovanje v društvu in ponudil pomoč pri skrbi za najmlajše tekmovalce, med katerimi tekmuje tudi moj sin.«

Komaj osemletni Stančič Kovač, ki se vozi na motorju že od četrtega leta dalje, je za uspehe na pionirskih dirkah nabral že lepo število pokalov, predvsem za osvajanje prvih mest. Ko so organizatorji dirk začeli prireditelj tekmovalca tudi za najmlajše, se je takoj spopadel s svojimi vrstniki. Lani je bil s 50 kubnim Molagatijem najboljši v najnižjem razredu in drugi s Kawasaki-jem v razredu do 80 ccm. Mali Stančič, ki se ukvarja tudi z drugim šport in je prav tako dober smučar in telovadec, je povedal:

»Ko sem bil prvič na dirki motokrosistov, mi je bil najbolj všeč Urbanija, ker je bil vedno najbolj. Motokros mi je vedno bolj všeč in že komaj čakam na nove dirke.«

Štirinajstletni Boris Cerar in njegov brat Roman sta lani že tekmovala na republiškem in državnem prvenstvu v razredu do 80 ccm. Da sta fanta tako navdušena motokrosista pa ni čudno, saj ju je v ta šport vpeljal njihov oče Jože, ki se je ves predal temu športu najprej kot tekmovalac in sedaj kot športni funkcionar. Boris pa je povedal: »Najprej sem tekmoval z avtomati-

kom, lani pa že s pravim motorjem za motokros. Zaenkrat bom še nastopal v tem razredu in upam tudi na osvojitve naslova prvaka, če pa bo motor, bom šel tudi v višji razred.«

Zaradi velikega zanimanja za dirke pionirjev se že pripravlja posebni pravilnik za tekmovalce pionirjev od 6 do 12 let v treh razredih. Mali motokrosisti bodo vozili lahko le s privoljenjem staršev, z opravljenim zdravniškim pregledom in tekmovalno licenco ter tekmovalno opremo kot pravi asi. Benkovič

»Mini« plesna šola

Radi plešete? Poslušate dobro glasbo? Seveda! Pri- družite se tudi vi, ne bo vam žal!

Vse zainteresirane vladno vabimo, da se prijavijo v prostorih OK ZSMS Domžale, Ljubljanska 70/II., 61230 Domžale, kjer boste dobili tudi dodatne informacije.

Počitnice brez snega

Bravo, fittop

Letošnje zimske počitnice so minile brez snežne oddeje, tako da je bilo marsikateremu šolarju močno dolgčas. Da vendarle ni bilo preveč posedenja pred televizorji, so poskrbele šole — o tem se bodo bržčas razpisali sami pedagogi — sam pa bi rad pohvalil mengeški športni center FITTOP, ki je organiziral tako rekoč brezplačni teniški tečaj za šolarje. Tečaj je obiskovalo čez 130 šolarjev iz Mengša in tudi drugih krajev ter tako dobilo na začetnem tečaju — nekateri pa tudi na nadaljevalnem — osnovno znanje tenisa, ki jim bo zagotovo koristilo v prihodnosti. Športni center FITTOP je nudil zastoj dvorano, ogrevanje, električno energijo, pa tudi strokovnjaka — učitelja; treba je bilo povrniti le stroške za uporabo teniških žogic. Tako so brezsnegne počitnice postale vsaj za 130 učencev zanimivo športno-rekreativni dopoldnevi, ki so močno razbujali počitniško monotonijo.

Seveda, poredko tisti, ki vidijo pri vsaki stvari predvsem slabo stran, da se FITTOP pač zaveda, da vlaga v svoje potencialne uporabnike športnega centra, kar je tudi res; po drugi strani pa je treba poudariti takojšnjo pozitivno gesto, da se učencem lahko omogočijo zastoj tečaji, pri tem pa so jih nazadnje celo zastoj pogostili in nasploh pokazali toliko dobre volje kot le malokje.

Na kratko rečeno: FITTOP je pokazal, da hoče živeti s krajem, da vse ni samo zaslužek in da se da z dobronamerno potezo pridobiti tudi naklonjenost bodočih uporabnikov. Ker je to zelo redek primer, izrekam v imenu krajanov, posebno pa vseh tistih, ki so sodelovali na brezplačnih tečajih, javno pohvalo. Le tako naprej!

I. Sivec

TVD PARTIZAN MENGEŠ TENIŠKA SEKCIJA 61234 MENGEŠ

Teniška sekcija pri TVD Partizan Mengeš honorarno zaposli v času od 15. 4. do 15. 10 1989

oskrbnika tehniških igrišč v Mengšu.

Delovni čas in plačilo po dogovoru. Interesenti pošljite prijave na naslov: TVD Partizan, Mengeš za Teniško sekcijo.

TVD PARTIZAN MENGEŠ TENIŠKA SEKCIJA

Srečanje z Jožetom Jančarjem, 80 letnim upokojemcem

V službo vedno s kolesom

»Jože« ga kličejo vaščani in tudi otroci iz Vrhpolja in okolice. Gre za osemdesetletnega Andrejkovega Jožeta Jančarja z Vrhpolja št. 5 pri Moravčah. Rodil se je pred osemdesetimi leti v delavski družini na Vrhpolju. »Res je, dolgo sem že na svetu in v teh dolgih letih sem preživel veliko hudega, pa tudi nekaj dobrega. Vse sem jemal za dobro, ker bi bil drugače, če bi se bil sekiral, morda že zdavnaj umrl.« V svojih otroških letih je bilo mnogo trdih življenjskih preizkušenj, s katerimi se je moral spopadati. Bili so lepi, pa tudi težki časi, toda premagal jih je. Žena Amalija mu je rodila sedem otrok, od teh je pet še živih: vsi so poročeni, imajo svoje hiše in zaposlitve.

Kar enajst let je že vdovec. Žena mu je umrla, kar nahitro.

Jože ima za seboj pestro in bogato življenjsko pot. Na delo »siht« se je na kolesu vozil več let, dokler ni začel voziti avtobusa. Njegova vsakdanja služba ga je vodila trideset let v Papirnico na Količevem. Od tu je leta 1970 odšel v zaslužni pokoj. Tudi danes, pri toliko letih, je srečen, da je še zdrav. Zdravnika ne potrebuje, pa tudi nobenih receptov za zdravila. Sam pravi, da je srečen pri sinu Štefanu in snahi Zinki, pri katerih preživlja ta del življenja. »Hvala bogu, kar zadovoljen sem s tistim, kar dobim vsak mesec.« Novo hišo imajo in nekaj zemlje, redijo kravco, ki dnevno daje 15 do 20 litrov mleka. Kar ga ostane, tega odnese vsak dan v zbirnico na Vrhpolje, pa tudi

sosedom ga dajejo. Ko smo ga povprašali, kakšne želje ima ob visokem jubileju, nam je z nasmehom dejal: »Veste, zdaj na stara leta, veliko hodim in delam, pa gledam televizijo. Nič jrugega si ne želim kot to, da bi bil zdrav in da bi živel še dolgo, da bi videl, kako se bomo izkopali iz težav.«

Jože pravi, da se ne počuti še toliko star, četudi so »leta prišla«. Redki so ljudje, ki dočakajo tako starost, in redki, ki imajo še dober spomin in se lahko pohvalijo tudi z zdravjem.

Še veliko zdravja in sreče Ti želijo bralci Občinskega poročevalca, da bi še nekaj let nosil koš s senom iz sosedovega kozolca, kot Jožeta lahko vidite tudi na fotografiji.

JOŽE NOVAK

Razpis

IV. krosa AZS za pokale Dnevnika za sezono 1989 kot prvenstva SRS za osnovne in srednje šole usmer. izobraž.

Kraj prireditve: Domžale, Športni park

Termin: sobota, 15. aprila 1989 s pričetkom ob 11. uri

Prireditelj: Organizacijski odbor »Krosa Dnevnika« pri AK Domžale, 61230 Domžale, p.p. 19

Zadnji dan prijave: ponedeljek, 10. aprila 1989 (poštni žig) na naslov: Organizacijski odbor »Krosa Dnevnika« pri AK Domžale, 61230 Domžale, p.p. 19.

Tekmovalne kategorije in proge:

A — PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL SLOVENIJE

1. mlajši pionirji 5. razreda OŠ	1000 m
2. mlajše pionirke 5. razreda OŠ	1000 m
3. mlajši pionirji 6. razreda OŠ	1000 m
4. mlajše pionirke 6. razreda OŠ	1000 m
5. starejši pionirji 7. razreda OŠ	1000 m
6. starejše pionirke 7. razreda OŠ	1000 m
7. starejši pionirji 8. razreda OŠ	1000 m
8. starejše pionirke 8. razreda OŠ	1000 m

B — PRVENSTVO SREDNJIH ŠOL SLOVENIJE:

9. mlajši mladinci I. let. sred. šole	2000 m
10. mlajše mladinke I. let. sred. šole	1000 m
11. mlajši mladinci II. let. sred. šole	2000 m
12. mlajše mladinke II. let. sred. šole	1000 m
13. starejši mladinci III. let. sred. šole	3000 m
14. starejše mladinke III. let. sred. šole	2000 m
15. starejši mladinci IV. let. sred. šole	3000 m
16. starejše mladinke IV. let. sred. šole	2000 m

C — ODPRTO PRVENSTVO SRS ZA POKALE DNEVNIKA:

17. člani — letnik rojstva 1969 in starejši	5000 m
18. članice — letnik rojstva 1969 in starejše	3000 m

Miha Pavlič (na desni): »Ne samo voziti, tudi govoriti je treba znati, fantje.«

Mali oglasi

Vzamem v najem/vzdrževanje hišo — lahko tudi starejšo. Telefon zvečer 443-087.

Prodajam stara okna z roletami. France Česnik, Preserje, Pelechova 70, Radomlje. Telefon 722-462.

ISUZU DŽIP prodam ali zamenjam za osebni avto. Informacije po telefonu 061/340-114 od 17. do 19. ure.

Prodajam zidano garažo v ulici Simona Jenka 8. Telefon: 722-818.

Polaganje, brušenje in lakiranje parketa, polaganje plastike, tapisona in plute ter polaganje lesenih stenskih in stropnih oblog. Stražar, telefon: 724-176.

KAVA BAR LEONARDI sprejme snažilko v jutranjem času od 8. ure dalje. Informacije v lokalu: Kava bar Leonard, Vir, Šaranovičeva 18.

SERVIS IN MONTAŽA OLJNIH GORILNIKOV. RAJKO AVGUŠTIN, Koželjevo nabrežje 2, MENTEŠ. Telefon: 737-482.

Sprejem naročil od 7.—8. ure. Čiščenje in popravilo električnih boilerjev.

Ugodno prodam malo rabljeno trajno žarečo peč »MAGMA TOBI 7« in manjši gašperček. Bevc Jože, Trnjava 15, 61225 Lukovica.

Od 1. 3. 1989 dalje zelo pogrešamo psa, nemškega ovčarja, starega 3 leta, ki sliši na ime BOBI. Prosimo poštenega najditelja, da nam proti nagradi sporoči na naslov: PECELLI, Goričica pri Moravčah 16 (pri plinu).

V Domžalah oddam v najem parcelo 2500 m² uporabno za travnik ali njivo. Naslov v uredništvu.

Ob boleči, prerani in nena-domestljivi izgubi naše ljubljene žene, mame in stare mame

ANICE HROVAT roj. Smolnikar

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam ob težkih trenutkih stali ob strani. Posebno se zahvaljujemo dr. Petru in dr. Snežni Cerar, dr. Bizjakovi in osebju onkološkega inštituta pri lajšanju bolečin ob njeni zahrbtni bolezni. Zahvaljujemo se DO Univerzale in Komunalnemu podjetju Domžale za izkazano pozornost. Hvala vsem, ki ste ji darovali cvetje, ki ga je zelo ljubila in jo v tako velikem številu pospremili k večnemu počitku. Iskrena hvala župnikom g. Balohu in g. Zajcu za opravljen pogrebni obred, oktetu bratov Pirnat za zapete žalostinke in domžalski godbi. Še enkrat hvala vsem, ki ste se jo spomnili in jo boste še naprej ohranili v lepem spominu.

Mož Maks s hčerkami in sorodstvom.

Pomagam ti pri težavah z osnovnošolsko in srednješolsko angleščino. Nena, telefon: 722-266.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 737-278.

Montaža TV ANTEN, Sašo Pavlič, Ljube Šercerja 4, Domžale. Telefon: 722-240.

Ata, mineva že leto, kar Tiho zapustil si nas; A v srcih si naših in mislih vsak čas!

V SPOMIN

JANEZU DIMECU Dimčevemu atu iz Domžal Minilo je leto dni, kar nas je zapustil. Pogrešamo ga! Vsi njegovi.

ZAHVALA Ob izgubi drage mame **BERTE VELEPIČ** iz Homca

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Hčerka z družino.

ZAHVALA Ob smrti naše drage mame

ANTONIJE RIHTAR roj. Trojanšek iz Mengša se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala gospodu župniku in pevcem. Hvala tudi osebju doma upokojecev Mengeš za zdravniško pomoč in skrbno nego.

Vsi njeni.

HVALA ZA HUMANOST

OB NESREČI, KI NAS JE DOLETELA, SE ZAHVALJUJEMO VSEM SOSEDOM ZA HITRO POMOČ, DRUŽINAM BURJA, KOČAR, BALOH, PODGORŠEK, ROBAVS IN ŠPEHAR PA ŠE POSEBEJ HVALA ZA DENARNA SREDSTVA.

ŽIROVNIKOVI Mengeš, Novakova 16

ZAHVALA

Ne jokajte na mojem grobu, le tiho k njemu pristopite, spomnite se kako trpel sem in večni mir mi zaželite.

Ob boleči izgubi našega dragega

VLADIMIRJA SVETLINA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti, mu poklonili cvetje ter nam ustno ali pisno izrazili sožalje. Globoko smo hvaležni osebju ZD Domžale, še posebej dr. Farkašu in sestri Jelki za požrtvovalno in humano nego ob njegovi težki bolezni. Hvala tudi sosedom za pomoč v najtežjih trenutkih, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred ter pevcem za odpete žalostinke.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

JOŽE ČESEN iz Gradišča pri Lukovici

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in znancem za pomoč, izrečeno sožalje, cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Farkašu za pomoč med boleznijo, tov. Tonetu Kosu za poslovljni govor, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in tov. dir. Tonetu Savniku za odigrano Tišino. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi.

Minilo je leto dni, odkar za vedno, od nas odšel si ti. Solza, žalost, bolečina, te zbudila ni.

V SPOMIN

3. aprila mineva eno leto, odkar te ni več med nami.

FRANC MOHAR

Vsem iskrena hvala, ki se ga spominjate in obiskujete njegov prerani grob.

Vsi njegovi.

TEKSTIL

TOZD filc mengeš o. sdi. o.

TEKSTIL Ljubljana TOZD FILC Mengeš Blejčeva 4, Mengeš Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge **KUHARICA** — KV kuharica

- 1 leto delovnih izkušenj
 - opravljen tečaj iz higienskega minimuma
 - dva meseca poskusna doba
- MIKANJE** — 2 delavca
- NK delavec
 - tri meseca delovnih izkušenj
 - dva meseca poskusna doba

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili na naslov v 8 dneh od objave na naslov **TEKSTIL TOZD FILC MENGEŠ, Blejčeva 4.**

Direktor: Vida Marčijan, dipl. ing.

KOTO

Pogrebne storitve in naročila...

Komunalno podjetje Domžale, TOZD KOMUNALA — Enota pogrebna dejavnost obvešča občane Domžal in okolice, da ponovno sprejemamo naročila za izdelavo nagrobnih spomenikov po ugodnih cenah.

Spomeniki so izdelani iz jablaniškega granita, na željo naročnika pa lahko tudi iz prilepskega marmorja. Rok dobave je do tri mesece. Cena je zagotovljena na dan naročila. Prav tako lahko občani naročijo popravilo ali obnovo spomenikov, pozlatitev napisov na spomenikih ter druga opravila.

Vse informacije v zvezi naročil dobite pri tovarišici Pevec na tel. št. 721-443, 723-079.

Komunalno podjetje

Novo odkupno mesto kož — Koteks-Tobusa

V Domžalah s 1. 3. 1989 odpiramo novo odkupno mesto za vse vrste kož. Odkup na naslovu: Robert Vilar, Cesta talcev 22, Domžale, tel.: 724-304 (pri Usnjarski šoli). Delovni čas: dopoldan od 5.30—7. ure, popoldan od 17.—19. ure

KOTEKS TOBUS LJUBLJANA

NAPREDEK DOMŽALE

Prodaja blaga na potrošniška posojila

V vseh naših poslovnih enotah v Domžalah in v Mengšu:

- Veleblagovnici
- Kurivu
- Kovinarju
- Barve laki
- Zarji Mengeš

prodajamo vse blago (razen živil) na UGODNO potrošniško posojilo: 25 % pologa + 3-mesečni obroki, brez obresti.

Pohištvo, oblaženo pohištvo, jogije in talne obloge, lahko v Salonu Meblo in na oddelku pohištvo in talne obloge v Veleblagovnici kupite na potrošniško posojilo: 30 % pologa + 6-mesečnih obrokov, brez obresti.

Tudi v poslovnih enotah KURIVO in KOVINAR imamo za določene vrste blaga ugodnejše kreditne pogoje: 30 % pologa, 4-mesečne obroke, brez obresti.

OBIŠČITE NAS!

NOVO V NAPREDKU, NOVO V NAPREDKU, NOVO V NAPREDKU

24. 2. 1989 smo odprli novo komisijsko trgovino POSREDNIK v Mengšu, Blejčeva 9. Pridite k nam, če imate izdelek, ki ga želite prodati. Pridite tudi, da ugotovite, če imamo v prodaji, kar že dalj časa iščete. Prodajalna je odprta vsak dan od 8. do 19. ure, v soboto do 14. ure. Telefonska številka 737-013.

Morda še ne veste, da smo zopet odprli restavracijo **SLAMNIK**. Restavracija ima 150 sedežev, odprta je vsak dan razen nedelje od 9. do 22. ure, v soboto do 1. ure zjutraj.

VELEBLAGOVNICA NAPREDEK DOMŽALE

ODELEK PIONIR IN CICIBAN

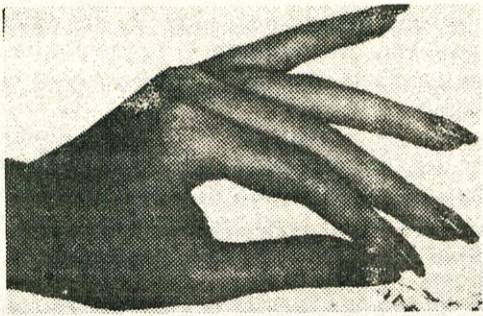
Zelo ugoden nakup:

otroške pižame od 2—6 let	35 000 din
spodnje hlačke od 2—6 let	5 500 din
gar. za dojenčke	46 000 din
pajaci za dojenčke	40 000 din

DRAGE MOJE,

ste na delovnem mestu v stalnem stiku s strankami? Ali pa se vam morda vaši nohti zde prekrhki in premalo negovani... Včasih, ko ste malce prenapete, v kakšen noht nevede celo rahlo ugriznete. Ali pa bi preprosto rade lepše, bolj negovane roke... Ste že pomislile na strokovno oblikovane umetne nohte? Ja, take iz obstojnih preparatov na naravni bazi, ki so mnogo trši od vaših nohtov. Pomenijo terapijo in oblikovanje, s tem pa tudi skrb za nohte, pa še gristi si jih ne boste več mogle (velja tudi za vaše otroke). In kako izgledajo!

Prva in edina v Domžalah — BB — Bojana Brinšek, Ljubljanska 91, stan. 1/I. Pa srečno!

Unikatna oblačila iz tekstila in usnja

Izdelujemo razna oblačila iz prinešenega materiala:
— svečane obleke, ženske kostume
— vse vrste usnjenih oblačil.

URADNE URE: torek, sredo in petek od 11. do 17. ure
IRENA SKVARČA
Levstikova 9
Domžale
tel. 721-041

Popravek:

V zadnji številki Občinskega poročevalca smo na 4. strani objavili razpored planiranih gradenj, ki naj bi bile zgrajene z zbranimi sredstvi samoprispevka v kolikor se bodo občani za to odločili.

»Kaj iz samoprispevkov v krajevnih skupnostih« pa je prišlo do napake, saj so za KS Rafolče navedene gradnje iz prejšnjega samoprispevka. Med sedanjimi, za novo obdobje samoprispevka načrtovanimi cilji, pa so na zboru občanov sklenili, da zgradijo:

— da v prvi fazi asfaltirajo odsek ceste od Vrhovlj do Dupelj
— da dokončajo vodovod v vaseh Rafolče in Vrhovlje

— da zgradijo dom DPO v vasi
Krajanom in vodstvu KS se opravičujemo...

TURISTIČNO OLEPŠEVALNO DRUŠTVO BRDO — LUKOVICA

Turistično olepševalno društvo Brdo Lukovica nas je obvestilo, da bo tudi letos pripravilo svoje tradicionalne prireditve.

Datum prireditev sporočajo tudi zato, da se ne bi drugi organizatorji lotili podobnih prireditev v istih terminih. Tako bodo letos:

Galopske dirke kmečkih konj bodo v nedeljo 25. 6. 1989

Tradicionalni Rokovnjaški tabor pa v soboto 1. 7. 1989 in nedeljo 2. 7. 1989.

Predsednik društva
Henrik Omahna

Jubilej moravških deklet

Dekliški zbor KUD Moravče praznuje v letošnjem letu 10-letnico svojega delovanja.

V teh desetih letih je imel zbor veliko najrazličnejših nastopov. Kot prelomnico in kot jubilej v svojem delovanju bo zbor proslavil obletnico na jubilejnem koncertu

v nedeljo, 19. 3. 1989 ob 17.30 uri v Partizanskem domu v Moravčah.

Na koncertu se bodo dekleta predstavila z zares široko paleto najrazličnejše glasbe. Kot dodatek bodo nastopili še gostje, priznani instrumentalni in vokalni umetniki.

Vsi ljubitelji glasbe, kakor tudi moravških deklet, ste prisrčno vabljeni na slavnostni koncert.

Samoupravna stanovanjska skupnost Občine Domžale

po sklepu Odbora za gospodarjenje in prenovo stanovanj in stanovanjskih hiš v družbeni lastnini, na seji dne 28. 2. 1989

objavlja javni razpis

za najem poslovnih prostorov v zgradbi Ljubljanska 34, Domžale:

1. I. nadstropje levo, 2 pisarni v skupni izmeri 67,40 m² najemnina 469.560 din mesečno
2. Podstrešje levo, 2 pisarni v skupni izmeri 51,35 m² najemnina 357.740 din mesečno

Na javni razpis lahko kandidirajo družbenopravne in fizične osebe, ki naj pismene prijave z opisom dejavnosti, ki jo v poslovnih prostorih nameravajo opravljati, pošljejo v 15 dneh od objave na naslov: SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE DOMŽALE, Ljubljanska 76, 61230 DOMŽALE — javni razpis za objekt Ljubljanska 34.

O izidu razpisa bomo kandidate obvestili v 15 dneh po odločitvi Odbora za gospodarjenje in prenovo stanovanj in stanovanjskih hiš v družbeni lastnini.

UNIVERZITETNI KLINIČNI CENTER LJUBLJANA

TOZD Univerzitetna klinika za otorinolaringologijo in cervikofacialno kirurgijo Ljubljana o. sub. o. 61105 Ljubljana, Zaloška cesta 2
Direktor: Doc. dr. Miha Žargi

Zahvala domžalskim obrtnikom in pri njih zaposlenim delavcem

V imenu bolnikov, ki se zdravijo na Univerzitetni kliniki za otorinolaringologijo in cervikofacialno kirurgijo, se vam najlepše zahvaljujem za vaše darilo. Televizijski sprejemnik je pravzaprav edino razvedrililo, ki ga imajo predvsem naši težji bolniki in jim krajša čas v toku včasih zelo naporenega in neprijetnega zdravljenja. Tako naša klinika kot Univerzitetni klinični center je danes v takšnih denarnih težavah, da si ne moremo privoščiti niti nakupa nujno potrebnih aparatov in instrumentov, kaj šele televizijskih sprejemnikov za naše bolnike.

V upanju, da nam boste še kdaj uspeli priskočiti na pomoč, se vam še enkrat prisrčno zahvaljujem!

Doc. dr. Miha Žargi
direktor
Univ. klinike za otorinolaringologijo in cervikofacialno kirurgijo

Svet SKUŠ Domžale razpisuje licitacijo

naslednjih osnovnih sredstev:

- 2 telefonski centrali ISICOM izklicna cena 7.700.000.— din
- Kalična peč invent. št. 4167 izklicna cena 2.500.000.— din
- Kalična peč invent. št. 497 izklicna cena 1.000.000.— din

Vsa osnovna sredstva so v uporabnem stanju. Licitacija bo 21. marca 89 ob 8. uri na Ljubljanski cesti 105 — kovinarske delavnice. Ogled je možen na dan licitacije uro pred pričetkom licitacije. Varščino v višini 10 % izklicne cene položijo interese pred licitacijo pri vodji kovinarskih delavnic. V ceni ni vključen prometni davek, ki ga plača kupec.

Nakup bo po načelu »videno — kupljeno«
Ravnatelj:
Marjan ogrinc

Telesno vzgojno društvo Partizan Domžale

Test moči

Letos zopet prirejamo takšno tekmovanje v hali Komunalnega centra v Domžalah dne 22. aprila ob 19. uri — sobota.

Prijave sprejemamo ob 18. uri na dan tekmovanja v dvorani, kjer bo tekmovanje. Tekmovalci morajo biti telesno zdravi, lahko tekmuje kdorkoli, ki mu je ta disciplina tekmovanja poznana oziroma se ukvarja z body buildingom.

Tekmuje se v:
— potisku na klopi
— globokem počepu
— vlečenjem od tal
Odbije se lastna teža in tako se izračuna neto dvig od vseh treh uspešnih dvigov.

Prvi tekmovalac dobi pokal.
Na koncu bomo imeli še tekmovanje, ki se ga lahko udeležijo samo ženske in dekleta in sicer skok z mesta v daljino.

Najboljša prejme diplomu.
Vabljeni na tekmovanje najmočnejših v hali KC dne 22. aprila 1989 ob 19. uri.

TVD PARTIZAN
Odbor za propagando

Izdelujemo razna oblačila iz prinešenega materiala:
— ženske kostime, svečane obleke,
— vse vrste usnjenih oblačil.

URADNE URE: torek, sredo in petek od 11.—17. ure
IRENA SKVARČA
Levstikova 9
Domžale
Tel.: 721-041

Programski zbor AMD Mengeš

Avto moto društvo Mengeš vabi člane, motošportnike in simpatizerje na programski zbor, ki bo 31. 3. 1989 ob 19.30 uri v društvenih prostorih na Trdinovem trgu.

Izvršni odbor AMD
Mengeš

INA TRGOVINA ZAGREB — TOZD PLIN ZAGREB TRGOVINA S PLINOM KOZINA

obvešča

odjemalce izparjenega plina iz plinarne Trzin, da je po sklepu DS nova cena izparjenega plina 6.700 din/m³ in velja od 2. 3. 1989 dalje.

Trojanci v humane namene:

Krajevna skupnost Trojane s svojimi samoupravnimi organi in organi družbenopolitičnih organizacij sporoča, da je finančna sredstva namenjena za organizacijo prireditve in za darila svojim občankam ob 8. marcu nakazala za humanitarne namene.

KINOLOŠKO DRUŠTVO DOMAŽLE
vabi svoje člane in vse lastnike psov na predavanje z naslovom:

VETERINARSKA PRVA POMOČ
POŠKODOVANEMU PSU

ki bo v petek, 24. marca 1989 ob 16.30 v Zadrugnem domu na Viru.

Vstop prost!

Predstavljamo oddelek čevljev domžalske Veleblagovnice:

Par čevljev za vsakega občana

V Veleblagovnici prodajo 36.000—40.000 parov čevljev za 43.000 občanov, kolikor nas živi v domžalski občini. Vsak občan (skoraj) kupi v Veleblagovnici statistično par čevljev...

Odkar so odprli domžalsko Veleblagovnico, je v njej tudi oddelek s čevlji. Od vhoda desno naprej, je na sorazmerno majhnem prostoru stisnjeno brez števila različnih primerkov obutve. Mnogo med njimi jih je razstavljeno tako, da kupec že ob prihodu na oddelek vidi marsikaj, kar peterso prizadevnih prodajalk prodaja. Če bi napisali, da je vodja oddelka najstarejša med njimi — SLAVKA OŠTRBENK, bi se to slišalo manj kulturno: zato recimo raje, da je SLAVKA med vsemi prodajalkami najbolj izkušena trgovka. Pa je res! Dobrih 25 let — od samega začetka je že na oddelku.

Ob prihodu na oddelek ima človek res kaj videti! Pravzaprav ne gre samo za klasično prodajalno čevljev, četudi je res, da čevlji pomenijo glavni in v prodaji. Za vsakogar izmed nas prepotrebni garderobno-obovalni artikel lahko dobavljajo v Veleblagovnico preko trgovskih potnikov — komercialistov kar 36 dobaviteljev iz vse države (to je izbira!), pogodbe z njimi pa podpisujejo v Napredku za 6 mesecev vnaprej. Poleg obutve ter velike izbire copat, prodajajo tudi vse vrste vložkov za čevlje.

Ob koncu zimske sezone, ki je bila za prodajalce obutve vse prej kot dobra, opozarjajo na dokajšnje količine zimskih čevljev, zvečine moških, ki jih je moč kupiti še po stari ceni 50.000—100.000 din. Cene so močno znižane tudi pri izbiri

copat, za katere pravijo, da so zelo poceni, pa še izbira je ogromna.

Ženske cikle, ki bodo pravkar zaropotale po pomladnem in poletnem tlaku (izdelovalec TOLO — Sentjur) veljajo od 11.000—20.000 din. Da imajo tudi dežnike, gotovo veste, sicer pa jih več mesecev ni kupovala živa duša. Saj vsi vemo zakaj!

Pa usnjena galanterija? Kaj ponujajo v njenem izboru? Vse vrste denarnic lahko kupite (tudi najbolj nenavadnih oblik, razne etuije, otroške, ženske in moške pasove ter vso mogočo usnjeno drobnarijo. Tam, kjer se letno obuje 36.000 do 40.000 naših občanov — je izbira gotovo velika. Res je!

Mi smo to izbiro že preverili ob našem obisku, storite to tudi vi...

Oddelek s čevlji v Veleblagovnici Domžale ponuja izbiro obutve 36 izdelovalcev iz vse Jugoslavije.

ZLATI SLAMNIK: delavcem bencinskega servisa PETROLA na KOVIČEVI

Na 5. seji uredniškega odbora Občinskega poročevalca z dne 3. marca 1989 so člani sklenili, da se priznanje zlati slamnik podeli delavcem bencinskega servisa Petrol na Kovičevi v Domžalah za nadpovprečne rezultate dela za skrb za okolje, založenost in sploh za celovit korekten pristop do strank.

GORJAČA ROKOVNJAČA:

Gorjača rokovernjača se tokrat ne podeli, se pa na podelitev za bodočega prejemnika šele pripravljamo...

»Namočenih« imamo več...

V ZAŠČITO

Kaj je tiskarski ŠKRAT, kaj pa dopisnikov je ŠKART, to LIGITROP le naj bi vedel, ko se k zboljšavi časopisa je usedel. Zato na Škratovo ime naj ne letijo vse smeti. Za lep slovenski stavek naj osemletka poskrbi.

LIGITROP

Ki topoglednim trendam odgovarjajo, Slovencev umnih stavke še prepiši, ki prostor že koristijo v tej hiši, naj vidijo se v njih in se zrcaljšajo.

Vetrček

občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Marjan Bolhar, Matjaž Brojan, Anton Orel, Marjan Gorza, Pavel Pevec, Franc Tekavec, Vera Vojska, Cveta Zalokar-Oražem.

Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-359, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841. Fotografije: Vido Repanšek. Glasilo izhaja v nakladi 15.500 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice, Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 70, Domžale, p.p. 2, naročene oglase posreduje v uredništvo, Ljubljanska 70. Uradne ure uredništva: ponedeljek in petek od 10. do 13. ure in sredo od 10. do 13. ure in od 14. do 17. ure. Glasilo je na podlagi sklepa št. 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretarijata za informacije izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

Odprto pismo Meliti Novljan, direktorici Kinematografov Ljubljana:

Spoštovana tov. direktor!

Kar nekaj let je že, odkar imamo v Domžalah novo kinodvorano. Našo ali pa vašo — kakor se vzame. Tudi spored imamo, predstave v dvorani — sploh kino — tak kot je.

Pa vendar se nam zdi, četudi je navidez vse v redu, da vendarle ni tako, kot je bilo spočetka, kot ste vi ob otvoritvi in po njej obljubljali. Cela vrsta neizpolnenih obljub je, ki so bile dane ob otvoritvi in ob optimističnih besedah trumoma izrekanje iz mnogih ust.

Obljubljano nam je bilo, da bo domžalski kinematograf za vaše podjetje predpremierni, da se bodo v njem vrstili najkakovostnejši filmi, da boste pripravili različne oblike vzgajanja obiskovalcev (filmsko gledališče), izrekli pa ste še druge obetavne besede.

Kaj od vsega je uresničeno in kaj ni — veste najbolje vi sami. Nekateri naši občani so se že oglašili, nezadovoljni s tem, kako se oblikuje delo v kinu in ob njem. Pa se vam ni zdelo vredno, da bi na priponke vi ali tov. Lindič enkrat samkrat reagirali. Ča-

sopis vam namreč redno pošiljamo. Nekako ponižujoč odnos je v tem, da naši občani odgovora z vaše strani ne dočakajo. To je po našem mnenju najslabša od vseh variant razreševanja perečih vprašanj delovanja kina v Domžalah.

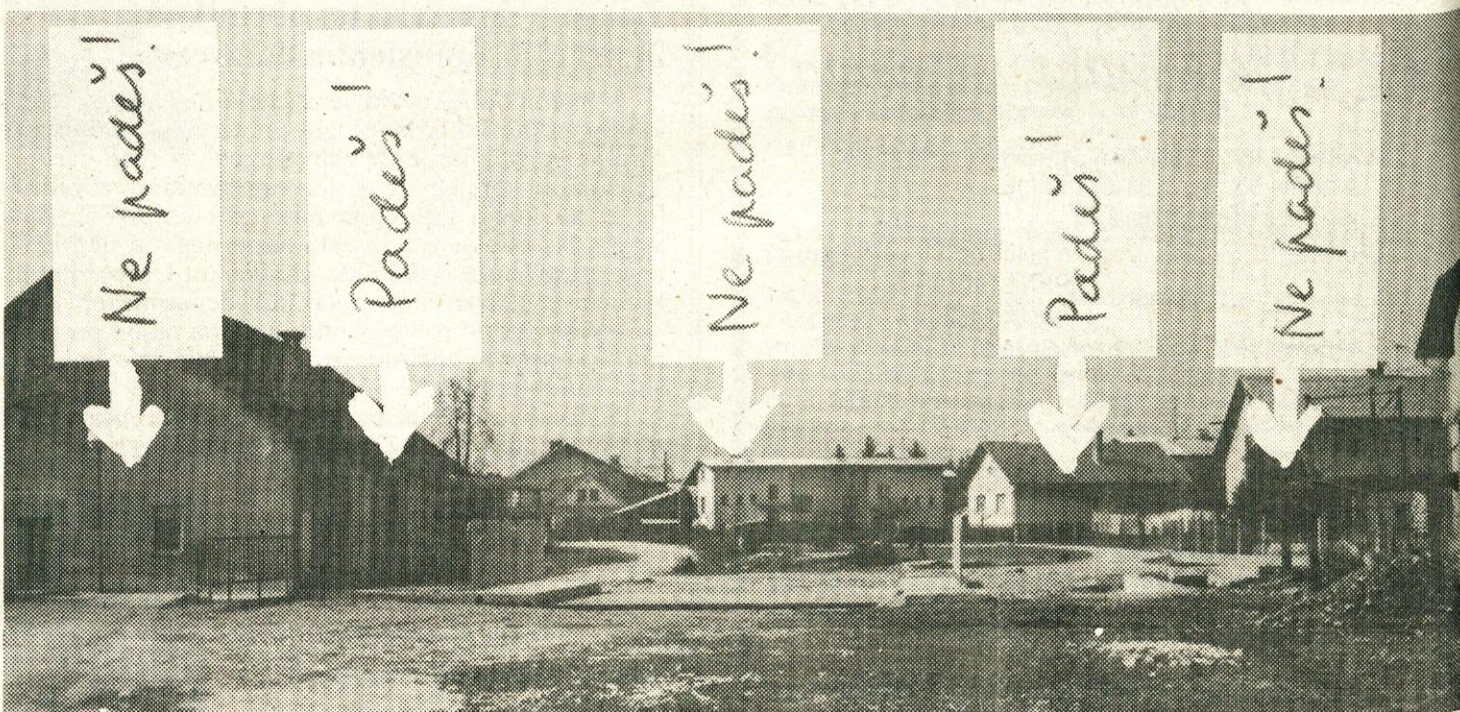
Tu so tudi ne popolnoma dodelana vprašanja najema dvorane za druge prireditve, vprašanja katere prireditve naj bi bile po dogovoru zastopni in podobno.

S pismom nikakor ne želimo »v nič devati« vaših prizadevanj, pričakujemo le pojasnila na že zastavljena vprašanja in ona, za katera veste vi in mi, da obstajajo.

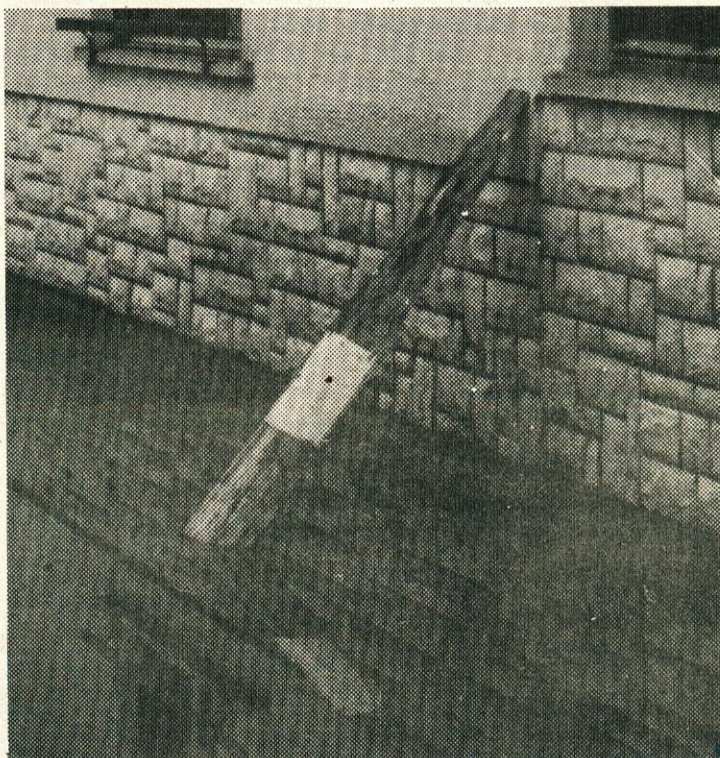
Menimo, da domžalski in okoliški obiskovalci cenijo dober film (Kusturičin Dom za obešanje ste vrteli ves teden), tako da bi bil očitak, da smo kot obmestna občina — (beri periferija) po pravici deležni programov, kakršne nam pripravljate — vsekakor krivičen.

V želji, da naposled dočakamo vašo pojasnila v zvezi z domžalsko dvorano, vas lepo pozdravljamo.

Člani uredniškega odbora

Smrtno tromostovje v KS Jarše Rodica. Kdo bo odgovarjal v primeru še ene nesreče? Na fotografiji smo zabeležili na katerem mestu padeš v Mlinščico in na katerem ne. Padeš, ne padeš.

Komunalne težave občana Maksa Belcijana.

Kaj se dogaja Maksu Belcijanu s Količevega:

Kdo ga bo zaščitil?

Na Količevem, v bližini vzgojno varstvene organizacije dr. Igor na Bukovčevi 25 ima svojo hišo Maks Belcijan. Vse bi bilo tako, kot je urejeno za ostale občane, če ne bi imel Belcijan velike komunalne težave.

Cestno ponikovalnico so mu pred časom zgradili tik ob njegovi hiši. Ob velikem deževju se ponikovalnica napolni: ker vode ne požira, se seveda napravi velika luža. Voda prodira v hišo, mimo vozeči avtomobili jo škropijo, de-

Smrtno tromostovje...

Na Rodici, kjer je nekoč stala Hojahova žaga voda Mlinščica še vedno teče... Le žaga ni več! Na mestu pa so že pred časom zgradili nov most oz. nekaj, kar naj bi pomenilo bodoči prehod preko vode. Vendar je gradnja za stala, ostali pa sta nezavarovana bivši in sedanjí most, traverze, prehodi.

Zgodilo se je pred časom, da je ponoči zapeljal mimo tolikih mostov prav v vodo moški, ki se je ob tem tudi laže poškodoval. Zlezel je iz vode, motor in čevlji pa so ostali v njej.

Poškodovanec je iskal pomoč pri najbližji hiši, kjer so mu jo tudi nudili. K sreči je šel brez težjih poškodb. Kaj bi bilo, če bi v vodo zapeljal avto, morda več ljudi v njem. Bolje da sploh ne pomislimo na nesrečo, ki pa se še utegne zgoditi. Pa bi bilo zelo zanimivo vedeti, kdo je za to hudo potencialno nevarnost ki preti vsem (zlasti ponoči!) kriv! Če bi se zgodila hujša nesreča, nekdo bo!

Škoda, ker je ne znamo pravočasno preprečiti.

OBAD

la se škoda, ki je nihče izmed nas ne bi mirno gledal.

Tudi Maks Belcijan ne gleda mirno škode, ko se mu hiša uničuje, vendar ne more storiti kaj dosti.

Prosi, intervenira, roti razne bolj ali manj pristojne za komunalno problematiko, vendar vsak najde izgovor — žal za to nima predvidenega denarja.

Klical je občino, inšpekcijske službe, SKIS, Komunalno podjetje, Razvojni zavod, Krajevno skupnost Toma Brejca — pa nič.

Vsi imajo dosti in preveč opraviti z drugimi stvarmi — in s sabo. Njemu je ostal samo problem in zadnja možnost — da skušamo z objavo doseči rešitev cestno komunalnega problema.

Pa ne bi bilo treba dosti: le položiti pod cesto kakih 10 m cevi, ki bi jih bilo treba speljati v kanalizacijo... Pa je preveč...

Je pač Maks Belcijan čisto navaden občan, ki še enega samega uglednega »botra« nima... žal...

Brojan